XXVI. évfolyam, 42. szám

Ára: 1,80 Ft

1970. október 15.

Ludas Matyi

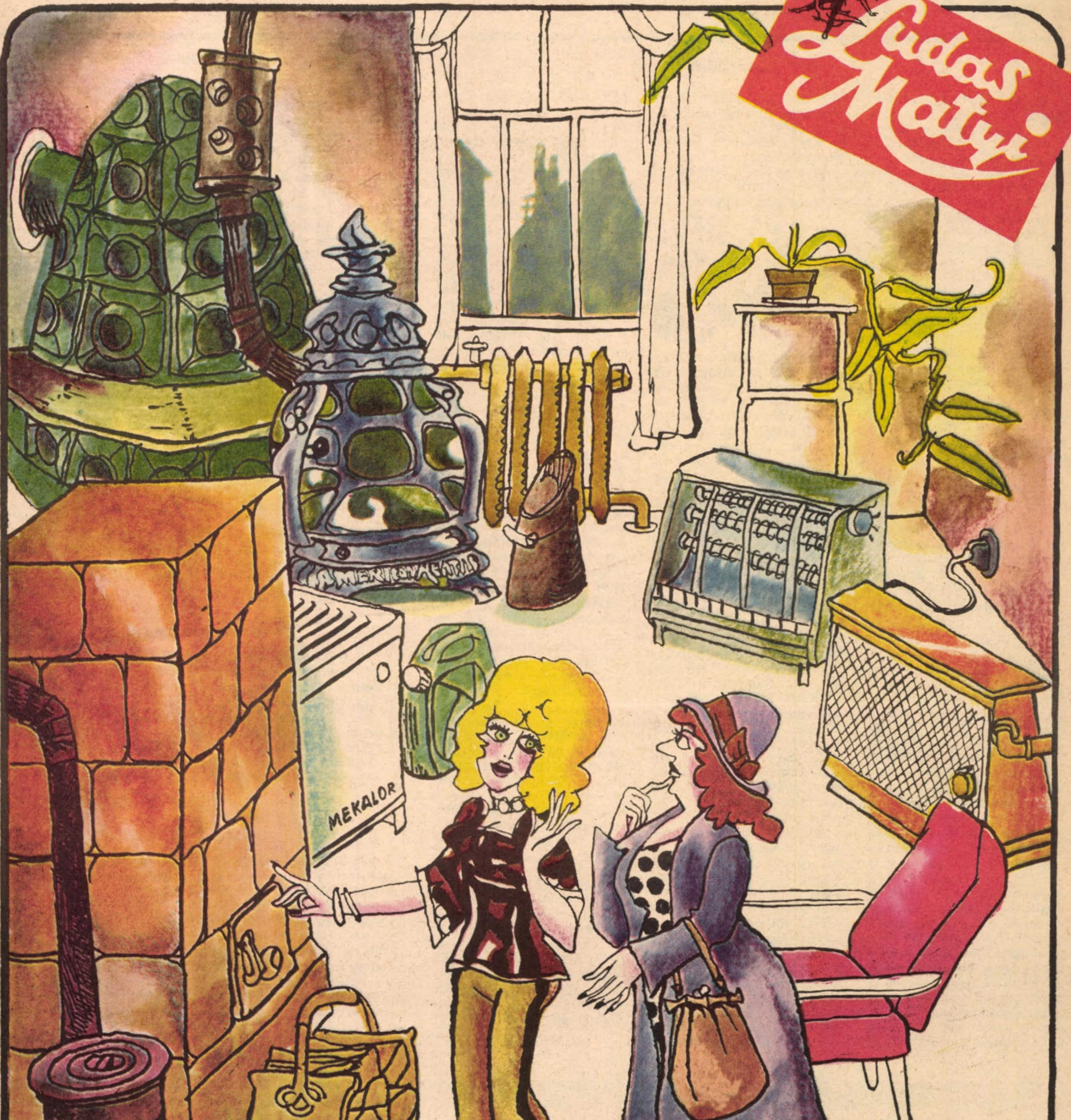
MEKALOR
AMERICAN HEATING
Hihi

— Látod, én nem félek a téltől... Én mindig avval fűtök, ami éppen kapható...

KEDVES LUDAS!

NÍVÓDÍJAK

Megirigyeltem egyes kulturális szervek hatáskörét, s újabban én is nívódíjakat osztogatok. Az utóbbi napokban például az alábbi *nívódíjakat* fizettem ki:

A Papíripari Vállalatnak, az *„Ezüstfehér Souvenir Csomagolópapir"* elnevezésű új termékéért 1 forint és 15 fillért;

a Szeszipari Országos Vállalatnak, az 50 grammos csomagolt sütőélesztő forgalomba hozataláért 40 fillért;

az Orvosi Műszerkereskedelmi Vállalatnak, az angol gyártmányú cumisüveg importálásáért 38 forint 80 fillért;

a MÁVAUT-nak, az új repülőtéri járat megindításáért 6 forintot.

Meg kell mondanom, hogy mindezt nem a magam jószántából tettem, hanem a fenti cégek kényszerítettek rá. A zsírpapírt eddig csak úgy „csupaszon" árulták a boltokban, ívenként 1 forint 5 fillérért. Most ugyanabból a közönséges zsírpapírból öt ívet bevágott a Papíripari Vállalat egy ízléstelenül kicirkalmazott, kanárisárga borítékba, s az eddigi parlagi neve helyett elkeresztelte ezüstfehérnek, meg souvenirnek. És az egész így is csak alig 22 százalékkal lett drágább, az öt ív papír 5 forint 25 fillér helyett csak 6 forint 40 fillérbe kerül, potom olcsó, a bolondnak is megéri. Emellett továbbra is lehet kapni ívenként is, csak sajnos, abban a boltban, ahol én vásároltam, akkor momentán csak ilyen zacskózott souvenir volt. Választhattam: vagy elmegyek egy másik, netán harmadik boltba zsírpapírért, vagy leszurkolom azt az egytizenötöt. Ez utóbbit választottam.

Az élesztőből, kimérve, 1 forintba kerül öt deka, ugyanez gyárilag előre csomagolva 1 forint 40 fillér. Kicsit soknak tűnik, hogy a csomagolás 40 százalékkal megdrágítja az árut, de istenem, nem kötelező megvenni, lehet kapni dekánként is. Na, nem mindenütt, az önkiszolgáló boltokban például egyáltalán nem, ott kénytelen lepengetni a 40 filléres különbözetet a kasszánál a vevő.

A cumisüveget, amelyik törékeny és nem hőálló, két forintért, a jénait pedig négy forintért adják. Amikor van. Két patikába néztem be a minap, sehol sem kaptam hőálló üveget, a harmadik gyógyszertárban éppen leltároztak, elkeseredésemben, mi telhetett tőlem?, bementem egy OMKER szaküzletbe, vettem egy angol gyártmányú, átlátszó műanyagból készült cumisüveget, 42 forint 80 fillérért. Ez az üveg sem tud különleges kunsztokat, nincs gyémántból, nem dúdol altatódalokat, de viszont originál nyugati aru, s így, csak tíz és félszer annyiba kerül, mint a jénai. Tagadhatatlan előnye viszont az, hogy — kapható.

A Dorottya utcából eddig a BKV zötyögtetett ki a reptérre, négy forintért. Igaz, a nagy csomagokért külön pénzt is szedett, de én leginkább csak kísérőként és fogadóként utazgattam a Ferihegyre, minden cucc nélkül, így az egész hidegen hagyott. Az új gazda, a MÁVAUT, most már egységesen, demokratikusan 10 forintot vasal be tőlünk, nemre, fajra, csomagra való tekintet nélkül.

A felületes szemlélődőnek mind a négy esetben úgy tűnik, hogy itt valami burkolt, vagy egyáltalán nem is burkolt áremelésről van szó. Ám én tudom, hogy erről szó sincs. Én, szerencsére, elolvastam kedvenc napilapomban azt a cikket, amelyik a MÁVAUT új intézkedését ismertette. Már a címe is megnyugtató volt: „Drágább, de *kényelmesebb* lesz az utazás a Ferihegyi repülőtérre." A cikkből azt is megtudtam, hogy az új reptéri buszokon 33 helyett 49 ülőhely lesz, és a csomagok berakásával sem az utasnak kell vesződnie. Kulturáltabb lesz tehát az utazásunk, így aztán mit sem számít, hogy két és félszer annyit kell fizetnünk, mint korábban. Ugyancsak megnyugtatott a Szeszipari Országos Vállalatnak a levele is, amelyben megmagyarázták az élesztő új árát, tudtunkra adván azt is, hogy: „az új csomagológép és a csomagolásra felhasznált papír minden tekintetben megfelel a nemzetközi színvonalnak."

Erről van szó, barátaim, s nem másról: a színvonalról, a nívóról, ami egyes területeken örvendetesen emelkedik nálunk, s amiért áldozatokat kell hozni. Senki sem szereti, ha folyton indokolatlan többletkiadásokra kényszerítik, de a nívót, azt szívesen díjazza bárki, kerül amibe kerül! Mert melyik magyar kebelt ne töltené el a nemzeti öntudat annak láttán és hallatán, hogy a zsírpapír és az élesztő csomagolása terén már felvehetjük a versenyt az iparilag fejlettebb országokkal, és hogy már a legeslegifjabb állampolgárok is világszínvonalon cumizhatnak minálunk?!

Radványi Barna

HARKÁNYFÜRDŐI ANZIKSZ

Sok apró bosszúság éri azt, aki Harkányba megy gyógyulást keresni. A bosszankodás már a bejáratnál elkezdődik. Nyáron négy pénztár is működik, szeptembertől azonban már csak egy van nyitva. Reggelente húsz-harminc ember ácsorog az egyetlen pénztár előtt, a hűvös őszi szélben.

Két gyógyvizű medence van a fürdőben. A víz hőmérsékletének ezekben a medencékben mindig 36 fokosnak kellene lennie. De csak ritkán megfelelő hőfokú a víz, hol csak langyos, hol pedig olyan forró, hogy nem lehet belemenni. A víz hőfokát állandóan ellenőrizni kellene, de hőmérőző fürdőalkalmazottat még véletlenül sem lehet látni.

Az erős hatású gyógyvizet csak meghatározott ideig volna szabad használni, de a fürdőzők nem tudják mérni az eltelt időt, mert a fürdő területén csak egy óra van, annak a számlapját is eltakarják a fák. Így aztán a medencében üldögélő öregek a nap állásából találgatják az idő múlását.

Az orvosi ügyeletre is van panasz. Megtörtént, hogy egy nyolcéves gyerek üvegcserépbe lépett, s nem volt, aki megfelelő orvosi ellátásban részesítse, mert hiába keresték hangosbemondón keresztül is az ügyeletes orvosnőt, sajnos, nem sikerült megtalálni őt.

Dr. Sz. L.,
Harkányfürdő
„törzsvendége"

CSOMAG

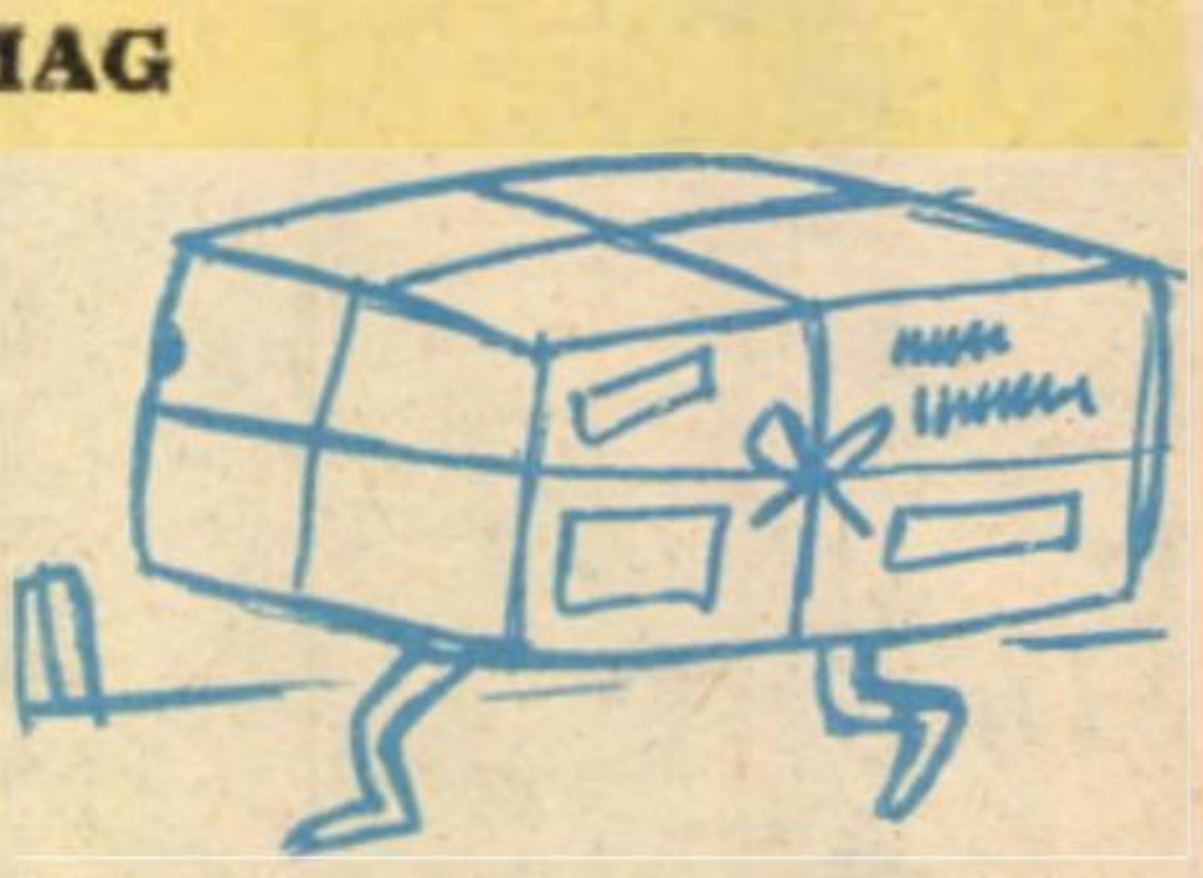

A mi községünkben eddig a termelőszövetkezet lovas kocsija hordta ki a csomagokat a postahivatalból a vasútállomásra. Szeptembertől a téesz nem vállalja a posta fuvarozását. Azóta, ha csomagot kapunk, a postahivatal által lekezelt szállítójeggyel ki kell mennünk a falutól 3 kilométernyire levő vasútállomásra, ott vehetjük át a címünkre érkezett küldeményt. A feladásnál hasonló a tortúra: el kell vinni a csomagot a postahivatalba, ott elintézik a feladással járó ceremóniát, onnan pedig ki kell cipelnünk az állomásra. Még jó, hogy azt nem kívánja meg tőlünk a posta, hogy miután nála leróttuk a díjakat, személyesen vigyük el a csomagot a címzett lakására!

Mikóczy György
Bikács

DRÁGA MULATSÁG

Vásároltam egy IMCO G. 11. típusú gázöngyújtót. Nagyszerűen működött, egészen addig, amíg a tartálya ki nem merült. Csak akkor derült ki, hogy a tartály nem tölthető, hanem ki kell cserélni. Ám van egy icipici probléma a cseréjével: egy új tartályért át kell ruccanni Bécsbe. Kereskedelmünk ugyanis csak öngyújtókat szerzett be külföldről, pótartályokat nem. Így aztán eldobhatom az egész öngyújtót. Kissé drága mulatság ez!

Sávolt Béla
Kecskemét

JÓ ÉTVÁGYAT!

Egy fél kiló szőlőt vettem a Lehel-piacon. A zacskót, amibe a gyümölcsöt csomagolták, csak otthon vettem szemügyre. Nem kis meglepetéssel láttam, hogy egy tudományos ismeretterjesztő mű példányából ragasztották. A tudományos mű a nemi betegségekről szólott, és igen gazdagon volt illusztrálva szemléltető ábrákkal. Én tudom, hogy kell a szexuális felvilágosítás az otthonban, az iskolában … De a piacon azért talán mégsem …

Sz. E.-né Budapest

CSAK RÖVIDEN!

Van egy NDK-gyártmányú táskavarrógépem, azon toldozgatok-foldozgatok otthon magamnak. Nemrég elszakadt a gép ékszíja, és hiába járom öregen és betegen a főváros összes szaküzleteit, mindenütt csak ígérgetést, biztatást kapok, de ékszíjat sehol. Ki tudna segíteni vajon a bajon?

Nagy Istvánné
Újpest, Fóti út 60/E.

Pontatlanul, sok késéssel indítják Üröm felé az autóbuszokat. A MÁVAUT óbudai kirendeltségén több gondot fordíthatnának a menetrend betartására!

Ürömi utasok

Tavaly novemberben vettem egy hordozható cserépkályhát a bolyi ÁFÉSZ-boltban. A kályha néhány nap alatt használhatatlanná vált, azóta is hiába kilincselek bárhol, nem tudtam elérni, hogy megjavítsák. Jó lenne, ha a gyártó cég, a Kiskunhalasi Vegyesipari Javító és Szolgáltató Vállalat, sürgősen intézkedne ügyemben. Még hideg idő beállta előtt!

Kazal Attila
Borjád

Tavaly ősszel több felújításra alkalmas gumiabroncsot küldtem el körfutózásra a Nyiregyházi Gumigyárba. Februárban kaptam csak vissza őket, de kettőt közülük nagyon selejtesen futóztak, s így azokat márciusban ismét vissza kellett küldenem a gyárba. Azóta sem láttam őket! Vajon ki tudna a nyomukra vezetni?

Nagy Géza
Pécs, Doktor Sándor u. 50.

A múlt év szeptemberében vásároltam egy H—68-as olajtüzelésű kályhát, amelyről hiányzott az olajszintmérő. A boltban azt az ígéretet kaptam, hogy hamarosan pótolják majd a hiányzó alkatrészt. Nem tudom, mit neveznek ők hamarosnak, de tény, hogy már ez év szeptembere is elmúlt, s a szintmérőt máig sem kaptam meg!

Sebestyén József
Celldömölk

BÁTOR KOLLÉGA

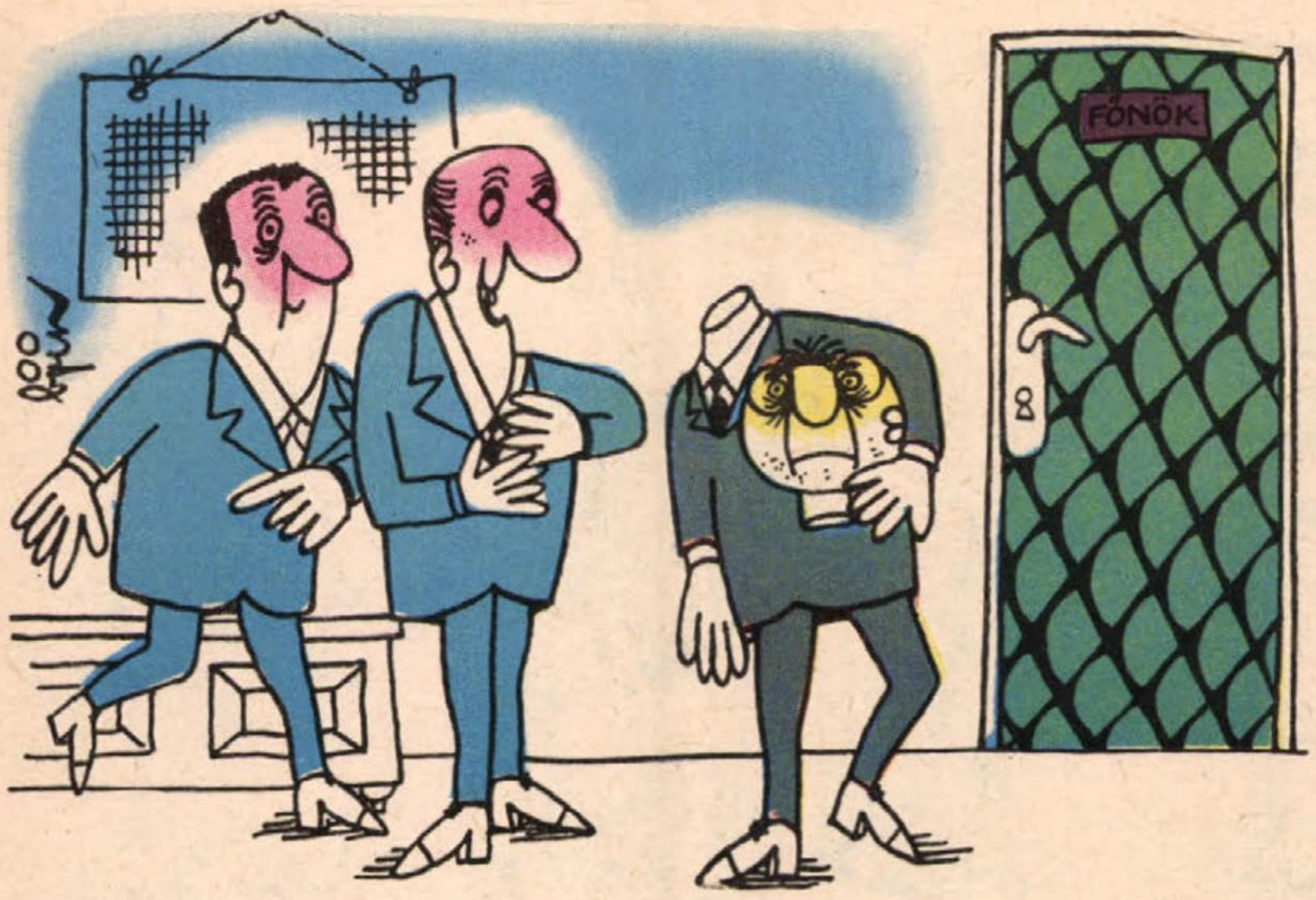

– Na, beolvastál a górénak?...

NEM HAMARKODJA EL ...

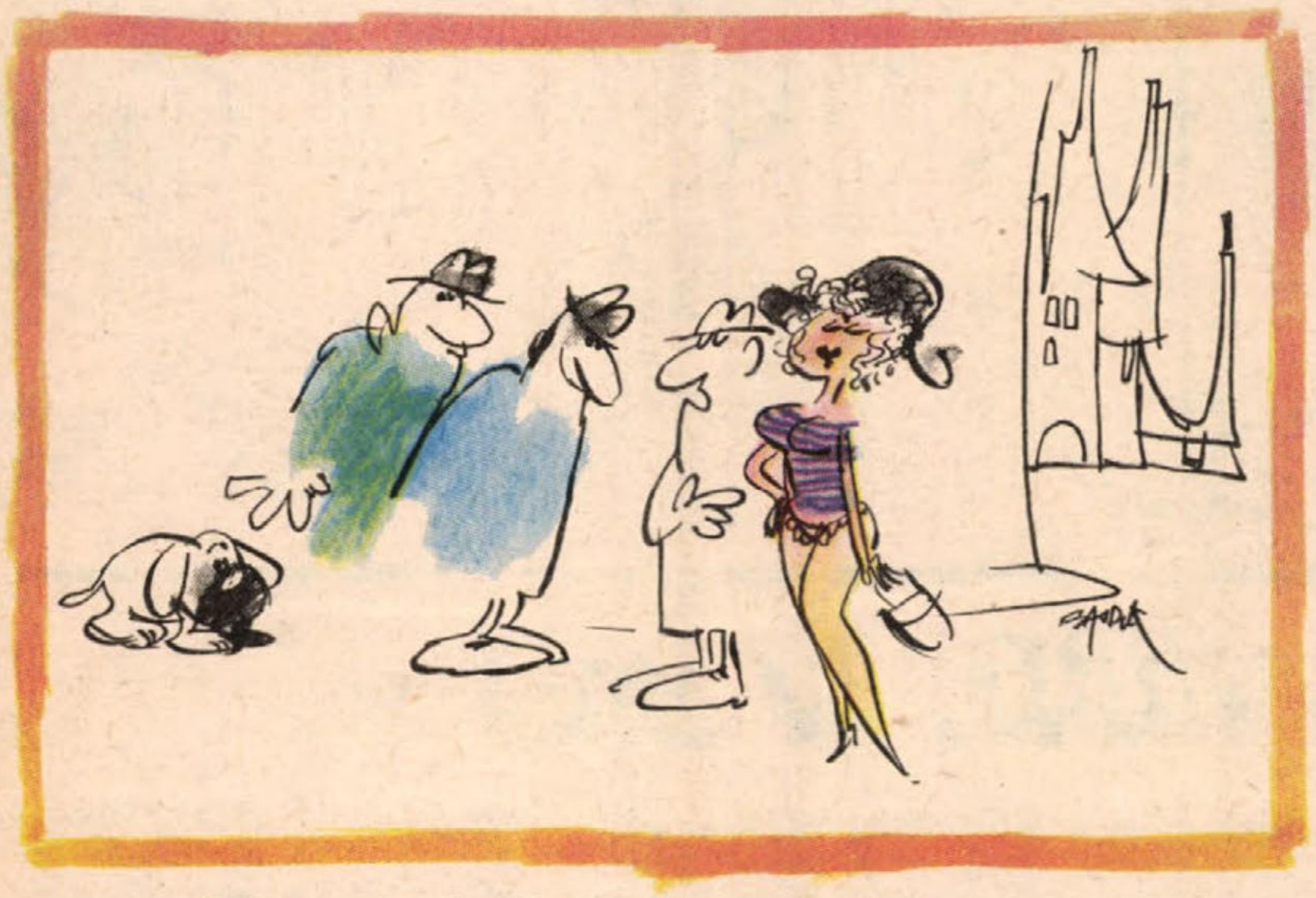

– Azért nem hord szoknyát, mert még megvárja, hogy melyik győz: a mini vagy a maxi?

FOLT HÁTÁN FOLT

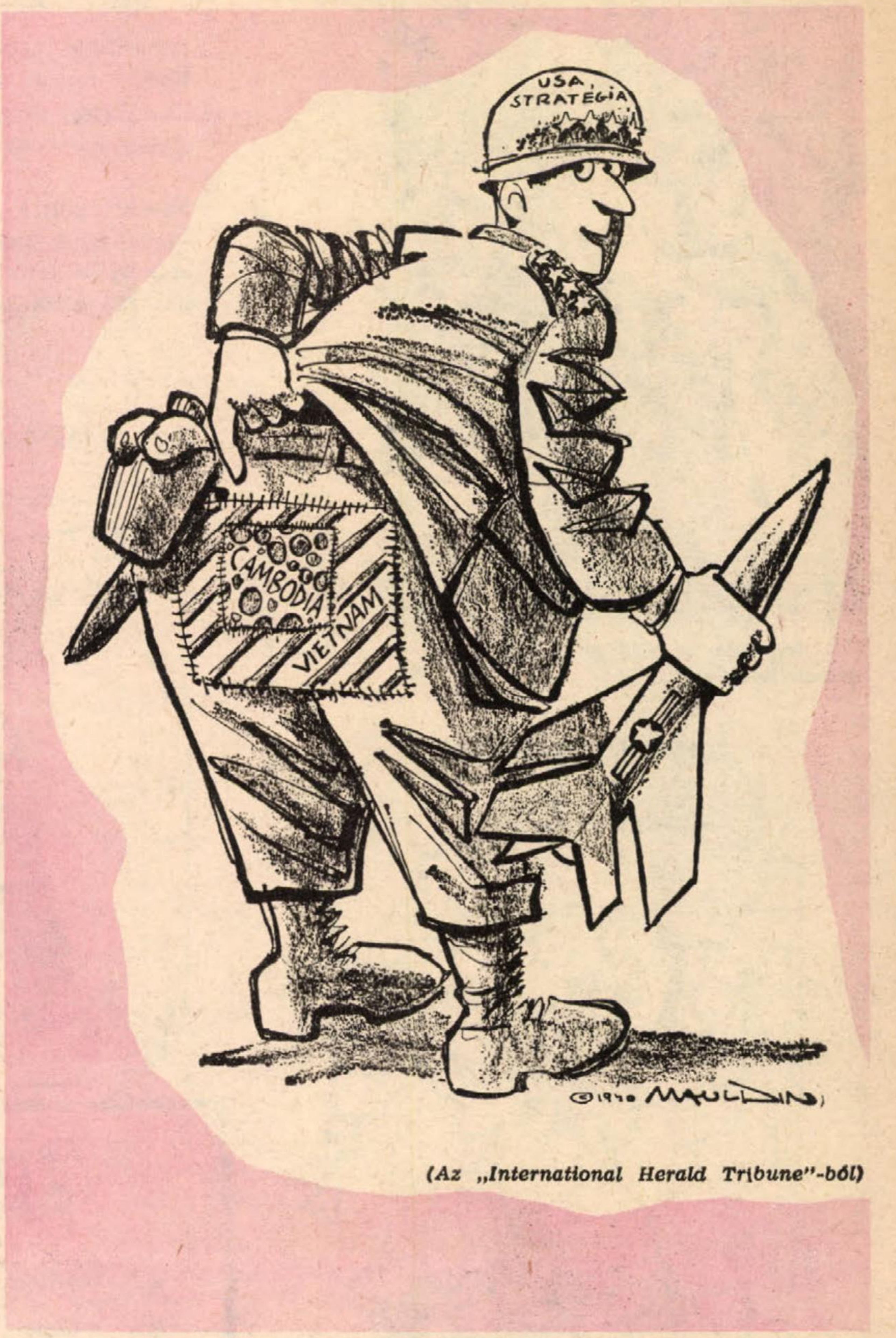

(Az „International Herald Tribune"-ból)

MI LESZ A DIVAT?

Még nem sikerült kinyomoznom, hogy hol és mikor, de valahol és valamikor egészen biztosan tartottak szódivatbemutatókat. Ezeken a bemutatókon hozzák ugyanis divatba azokat a szavakat, amelyeket egyes szezonban gyakran hallhatunk, olvashatunk.

Sajnos, eddig még egyszer sem hívtak meg, éppen ezért csak elképzelni tudom, hogy milyen lehet egy ilyen szóbemutató.

A nézőtéren valószínűleg rengeteg az író, újságíró, de megtalálhatjuk itt a gazdasági élet néhány vezető egyéniségét is, akik kíváncsian várják, hogy mi lesz az új szódivat az elkövetkező idényben.

Aztán megszólal a zene és a kifutópályán megjelenik egy csinos nő, kezében táblával, és a táblán nagy betűkkel ez áll:

„Emberközpontú"

A szót nagy taps fogadja. A műsort vezető konferanszié lelkesen magyaráz:

— Nagyon elegáns, összetett szó. Ember és központ. Különkülön is hordható, de így egybeszabva, sokkal mutatósabb. Újságíróknak, kritikusoknak nagyon ajánljuk, de gazdasági vezetők is viselhetik, értekezleteken, megbeszéléseken.

A maneken ide-oda forog, kezében a táblával, hogy mindenki jól láthassa, mindenki jól az agyába véshesse a szót.

— Emberközpontú. Egyszerű szó, mégis feltűnő, humanista színezete miatt. Hordják még körmondatokkal díszítve, de ugyanolyan jól mutat egy minimondatban is, amelyhez természetesen maxi-beszédet, vagy maxi-cikket viselünk.

Megjelenik egy újabb maneken.

„Nagyságrend"

— Elsősorban gazdasági vezetőknek ajánljuk, nyilatkozatokhoz. A szó könnyen kimondható, és nem nélkülöz némi ünnepélyességet sem, mert a „nagyság" szóból és a „rend" szócskából varrták össze. Az az igazgató, aki kicsit is ad magára, ezt a szót hordja. Kérem a következőt!

Taps. Újabb maneken, újabb szó:

„Életérzés"

Amikor az írók meglátják ezt a szót, tapsolni kezdenek. A konferanszié harsányan magyaráz:

— Modern vonalú, alkalmi szó. Viselhetik idősebb írók és bakfis költők is. Figyeljék meg kérem, milyen érdekes fazon. A szó mindkét oldalán sokat sejtető slicc, amelyből kacéran kivillog a szó viselőjének lelkivilága...

*

Valahogy így képzelem el a szó-divatbemutatót, amelyen divatba hoznak egyes szavakat. Csak azt nem tudom, hogy hol és mikor vannak ezek a bemutatók, pedig egyszer elmennék egy ilyenre. Van ugyanis két divatos szavam. Az egyik az *„aspektus"*, a másik az *„életigenlés"*. Még egyik sem volt rajtam soha. Biztosan nagyon jól mutatnék bennük. Sajnos, az *„aspektus"* egy kicsit rövid és kilóg belőle az *„életigenlés"*, de kicsire nem nézünk.

Csak az a fontos, hogy divatos legyen...

Mikes György

DIVATFOTÓ

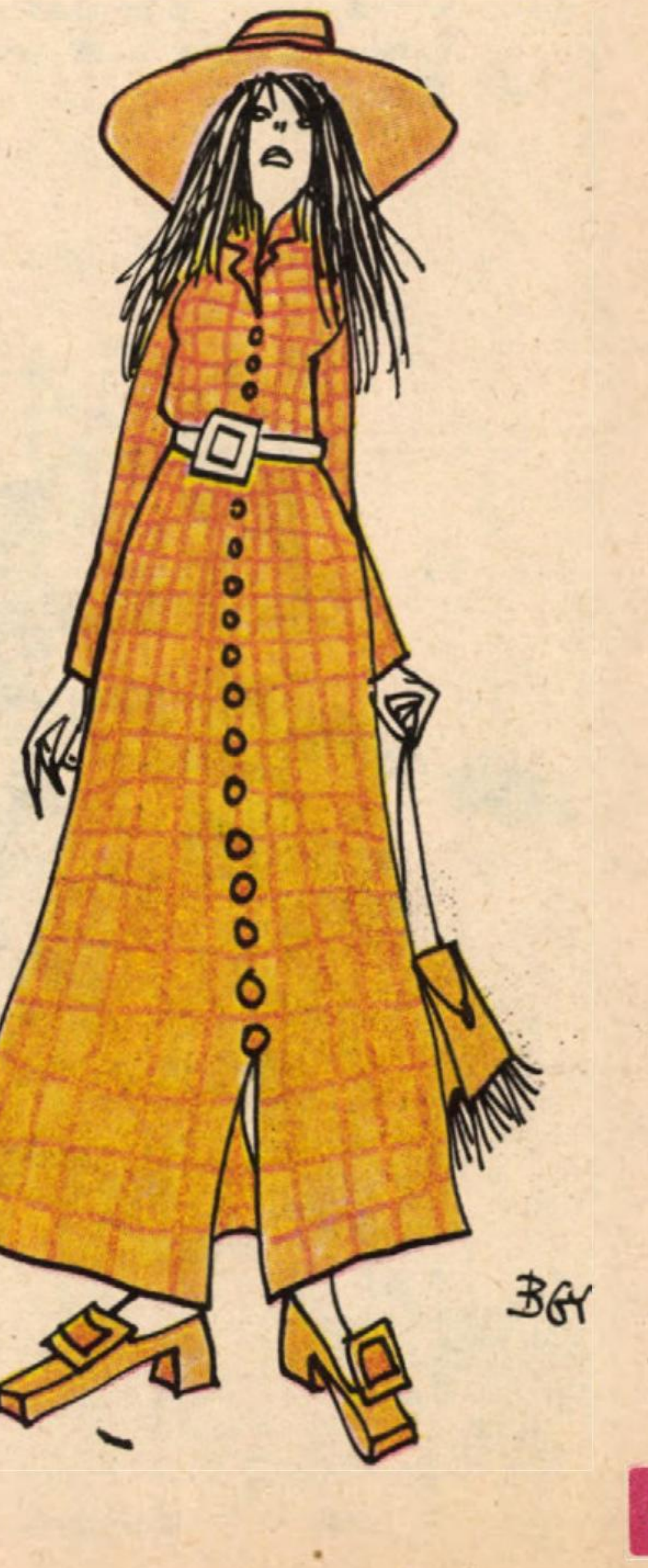

KAPUTELEFON

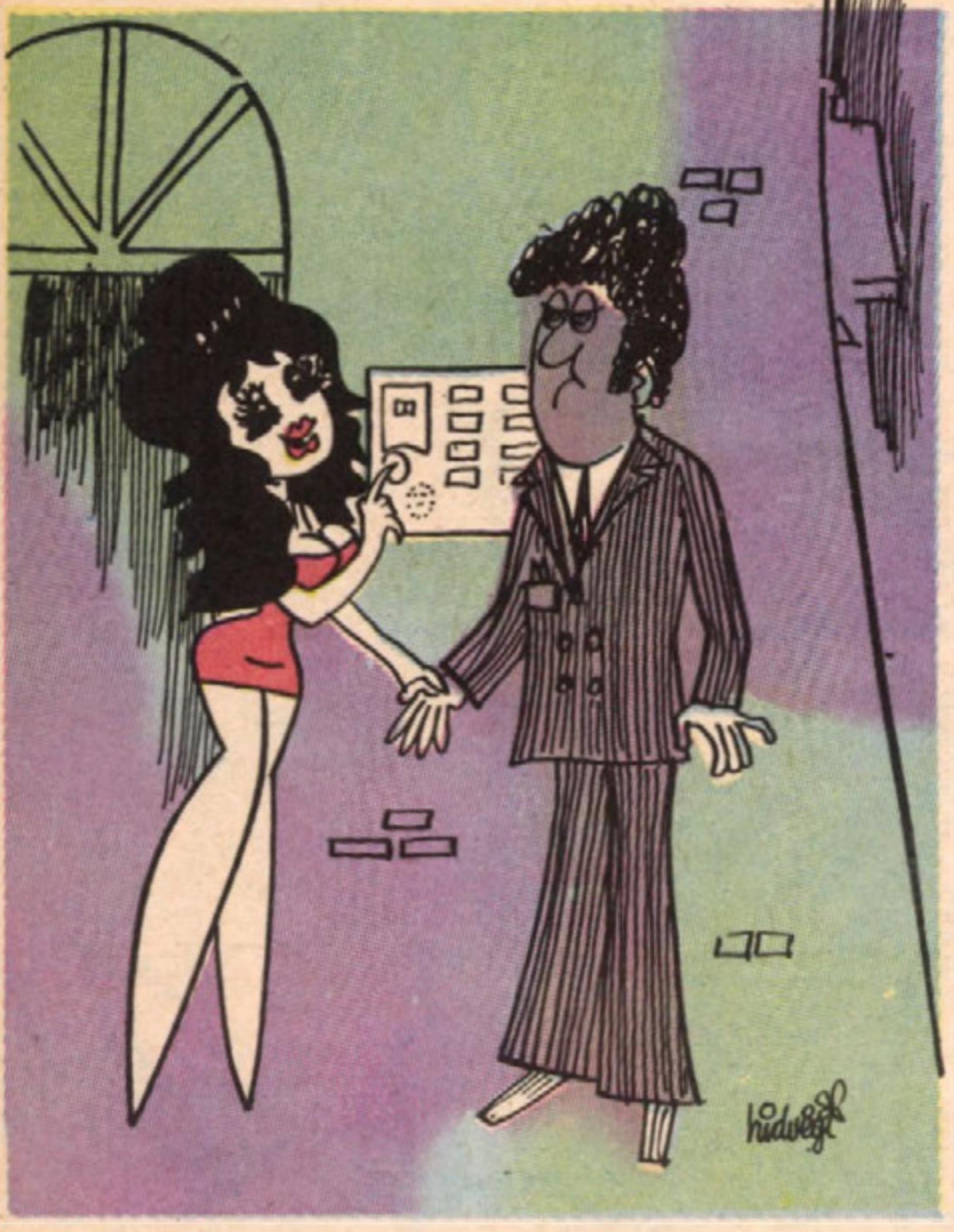

– Na most mondd hangosan, hogy elveszel feleségül . . .!

ÜZEMI RENDELŐBEN

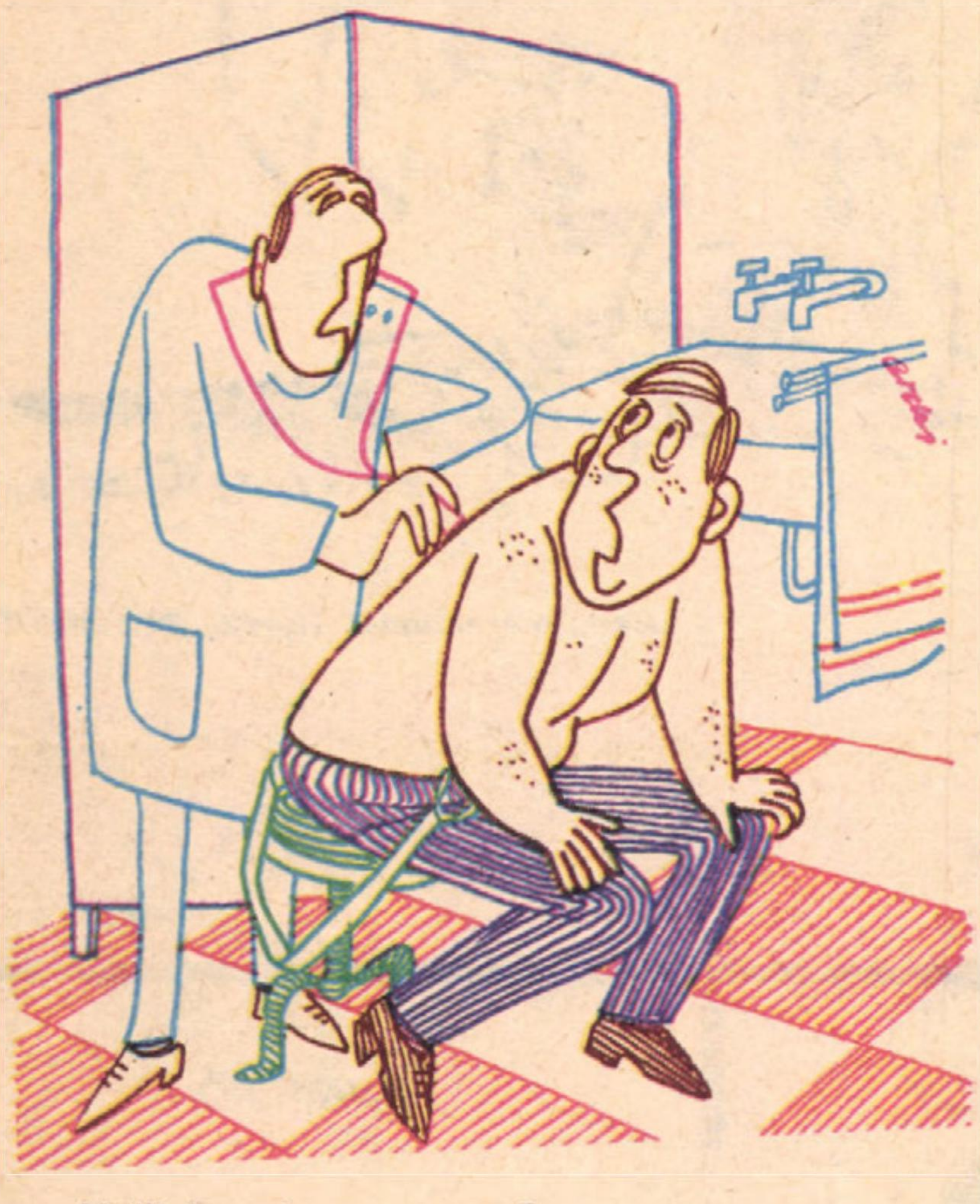

– Halljuk, mi a panasza?
– A bérszámfejtés nem számolta el a múlt havi túlórámat.

IRIGYSÉG

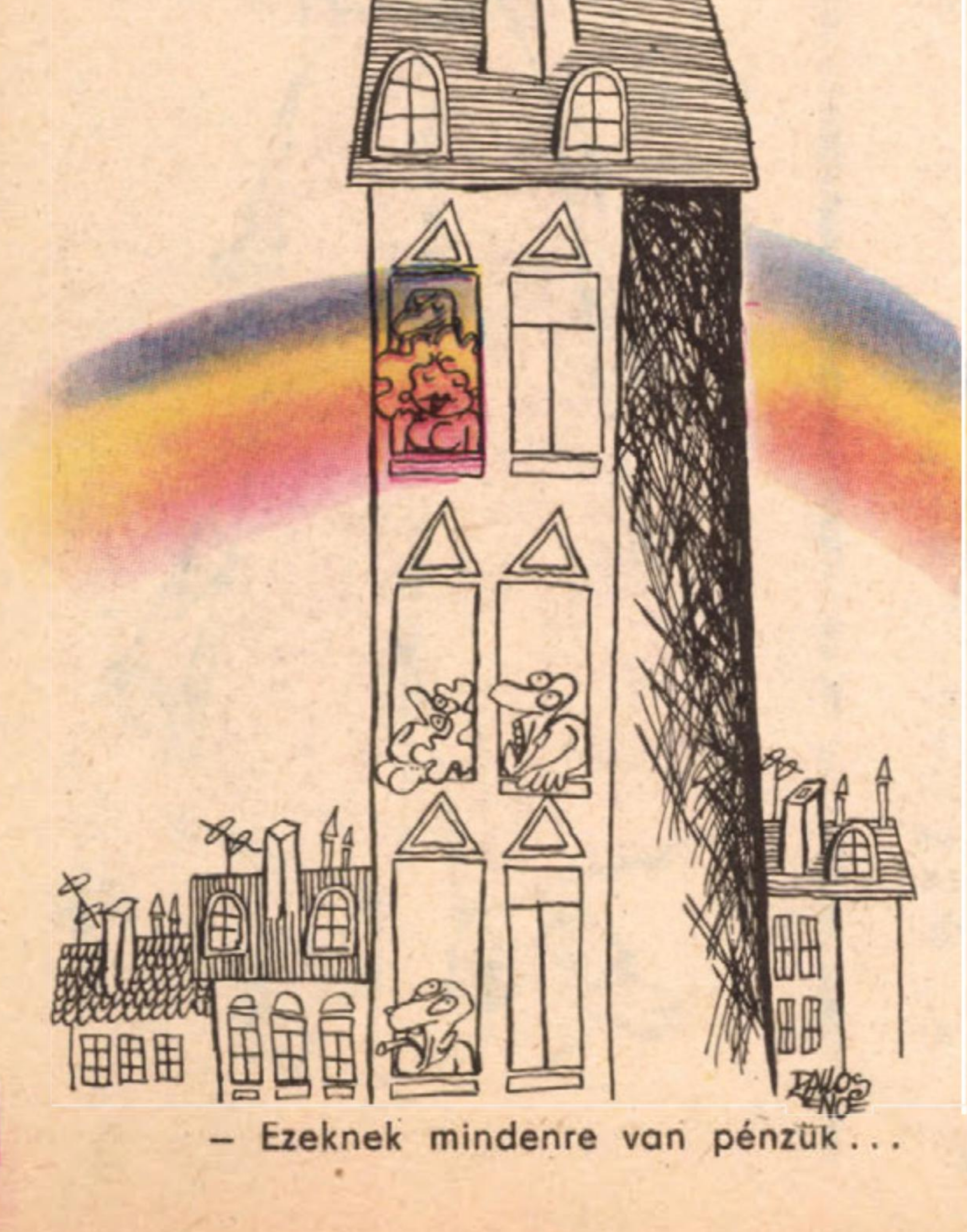

– Ezeknek mindenre van pénzük . . .

HATÁROZOTT JAVULÁS

Ismerősöm elzüllött ember volt.
Vedelt reggel, délben, ivott este
És éjféltájt végigkurjongatta
Csöndes utcánk a pimasz, a beste.

Elvonón volt, s elmondhatom róla,
Hogy e lélek most már javulóban:
Már egész koraeste lefekszik
A sarki, sötét talponállóban.

Darázs Endre

TARTÓSÍTÁS

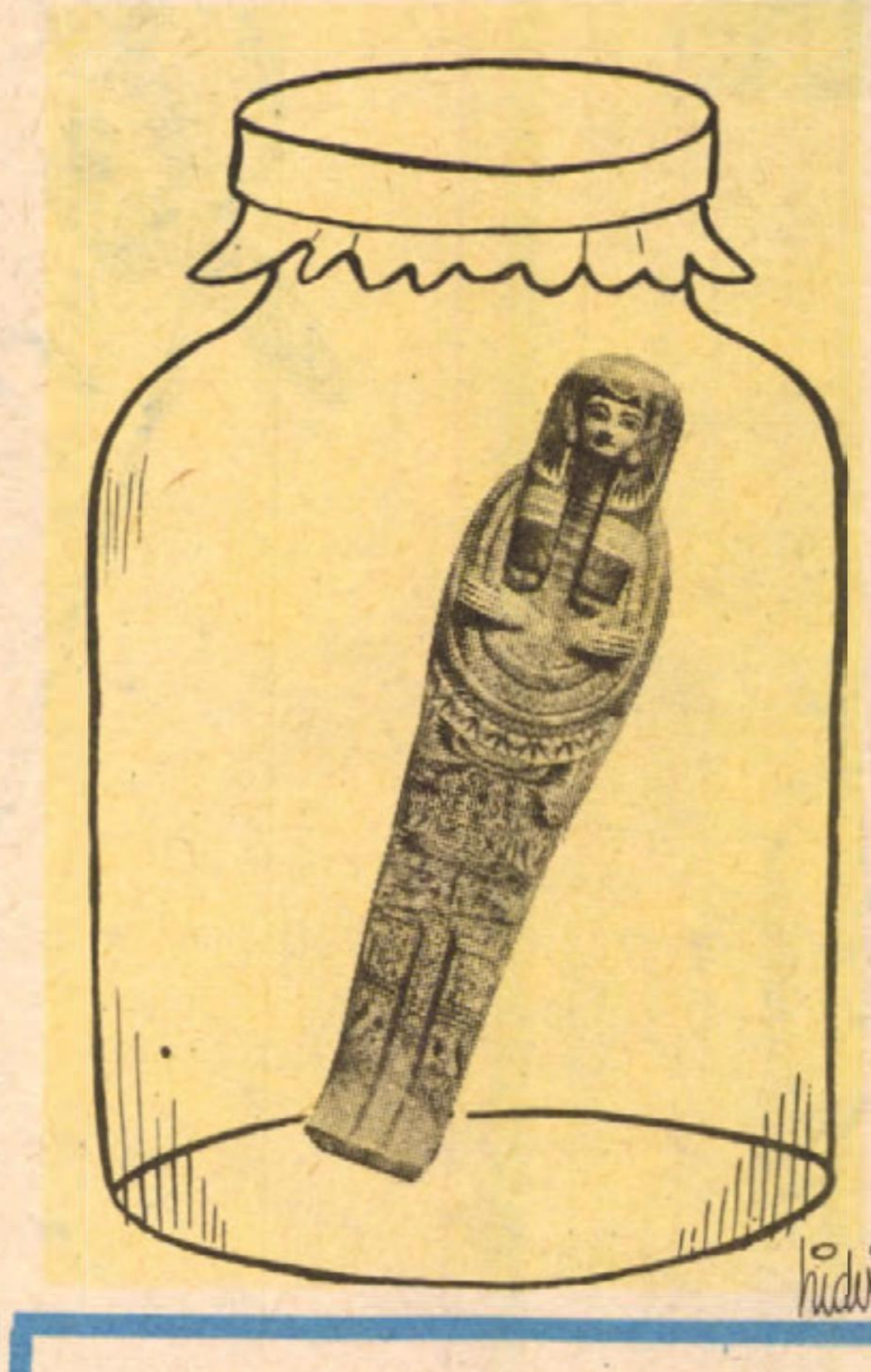

IZGALMAS MECCS

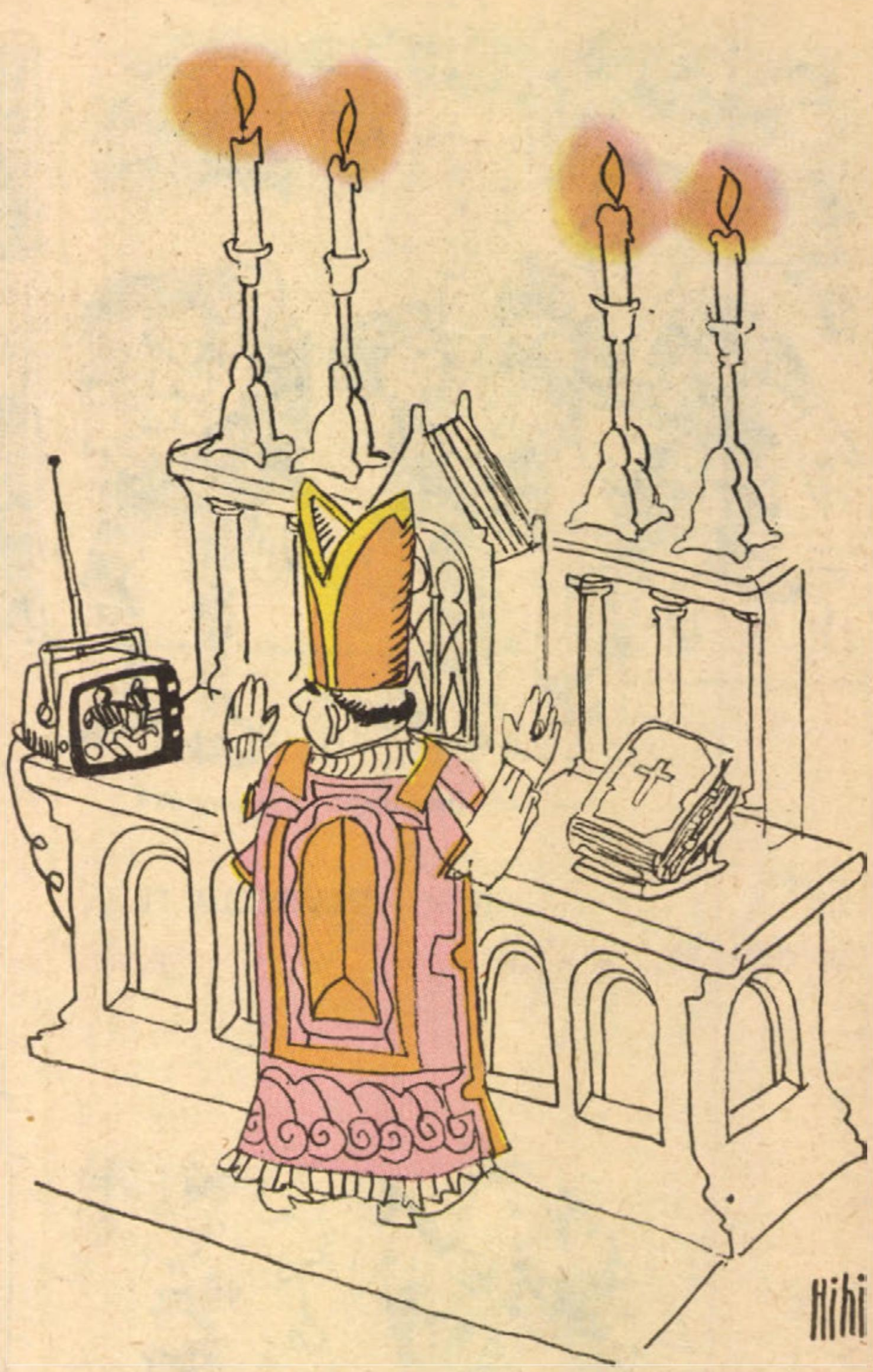

HOL HIBÁS A CSŐ ?

Az újságban olvastam, hogy új magyar találmány született: az univerzális csőmanipulátor. Nagyszerű találmány: már a föld fölött kimutatja, hogy a föld alatt hol hibás a csatornacső, amelyet aztán ezzel az ügyes masinával az útburkolat felbontása nélkül ki lehet javítani. Sőt! A csövek még a beépítésük előtt is megvizsgálhatók, és meg lehet előzni az esetleges későbbi hibákat. A találmány tehát egy csapásra elejét veszi a csatornahálózat betegsége miatt előforduló rengeteg útburkolat-beszakadásnak.

Amikor erről az elmés szerkezetről szóló cikket elolvastam, korszakalkotó gondolatom támadt: sürgősen tökéletesíteni kellene ezt az univerzális csőmanipulátort. Elég sok „cső” hibás még nálunk a csatornacsöveken kívül itt is, ott is, és bizony ugyancsak jól jönne mindenfelé egy ilyen hibamegelőző manipulátor.

Ha széltében-hosszában elterjedne ennek az univerzális manipulátornak a használata, nyilván nem lenne oka panaszra annak az olvasónak sem, akinek levelét éppen az imént bontottam fel. Azt írja benne, hogy a Bizományi Áruháztól a lakására hívott becsüs a panaszosnak egy háromajtós antik szekrényét 2125 forintra becsülte. Ha ezt az árat az eladó (panaszos) megfelelőnek tartja, mondta a becsüs, akkor menjen el a Központba (Kinizsi u.), ahol meg fogja kapni a hivatalos becslési papírt, és ezzel együtt 1000 forint előleget. Meg is kapta a papírt is („Felvételi jegy”), meg az ezrest is. Ezt követően a bizományi elszállította a szekrényt az ügyfél lakásáról.

Három nap múlva az eladó (ügyfél és panaszos) még egy hivatalos papírt („Megbízólevél”) kapott a bizományitól, amelyben igazolták a kialkudott 2125 forintos árat és a már felvett 1000 forint előleget. További két nap múlva az ügyfél egy válaszos levelezőlapot kapott, ugyancsak a bizományitól, amelyben közölték vele, hogy az *ellenőrző* szakértő csak 1275 forintra becsülte a szekrényt.

Az eladónak, e levélváltás során egyre romlott a közérzete, de miután a *„Felvételi jegy”* második oldalán a *„Fontosabb Tudnivalók”* 8. pontjaként figyelmesen, utólag elolvasta, hogy *„A túloldalon közölt eladási ár csak ellenőrző becslés után válik érvényessé”*, igyekezett egyensúlyba hozni feldúlt lelkiállapotát. Jogosan teszi fel azonban a kérdést, hogy az *ellenőrző becsüs* miért nem az eladó lakásán bírálja felül a *nem ellenőrző becsüs* kollégájának az árait? Ez esetben nem kellene a bútort elszállítani, hiszen azt szállítás közben károsodás érheti és a felesleges költségen kívül más egyéb is közbejöhet.

Kérdésére, persze, választ nem kap, legfeljebb a „szabályzatra” hivatkoznak, aminek következtében végképp megromlik a közérzete, de már mérgében a falat döngeti, amikor figyelmesebben végigolvassa a bizományi válaszos lev. lapjának mindkét oldalát. Ekkor tudja meg ugyanis, hogy ha nem járul hozzá az árleszállításhoz, akkor öt napon belül neki, az ügyfélnek, kell a bizományi üzletében átvennie a bútort, amelyet néhány nappal előbb a bizományi — az általa kiküldött becsüsének — téves becslése alapján tőle elszállított.

Ilyenféle jelenségek miatt terjeszteném ki én a hibajelző készüléket — a csatornahálózat ellenőrzésén túlmenően — az ipar, a kereskedelem, a tanácsi és egyéb bürokrácia, s más mindenféle területre is. Hadd tudjuk meg végre, a mostaninál fejlettebb módszerrel, hogy a csatornahálózaton kívül, hol hibás még a cső? Mert a sok hibás cső erősen hat a közérzetre.

Pláne, ha az embert, ahogy Pesten mondják, még be is húzzák abba a hibás csőbe . . .

Földes György

MAGYAR ÚJSÁGÍRÓ HOLDSÉTÁJA

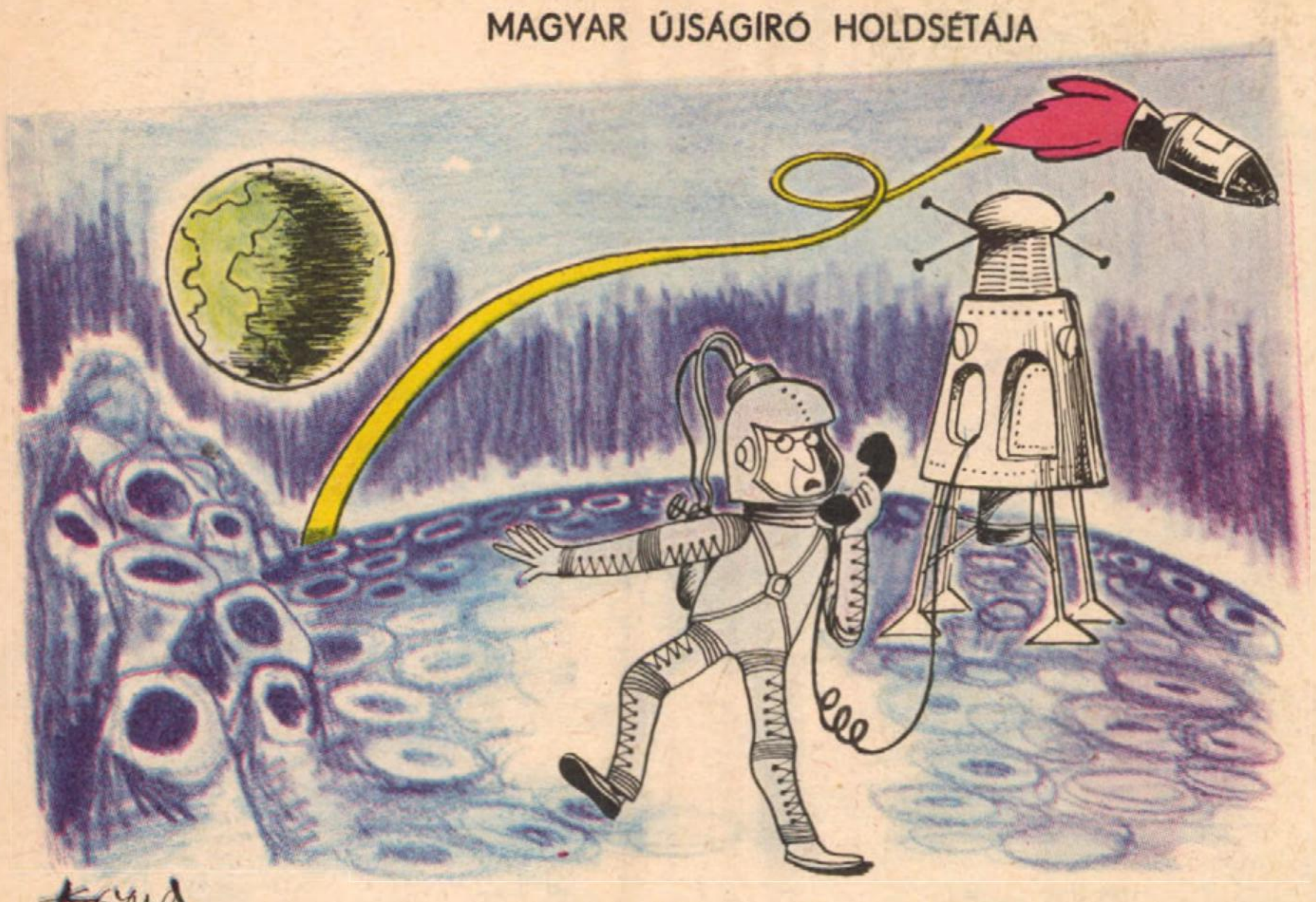

– Szerkesztő elvtárs, meddig mehetek el?

GÖRÖG AZ EKE

Nem úgy görög, ahogyan öt török öt görögöt dögönyöz örökös örömök között, hanem úgy, ahogy egy görgős ekének kell görögnie. Bizony görög immár, a mezőgazdasági kiállításon is láttuk, hogy végre van, gyártják, használják.

Na, aztán egyszerre csak arról értesülök mindig friss és fürge sajtónkból, hogy a Szolnok megyei bíróság görgős eke ügyben tárgyal. Félreértések elkerülése végett, nem azért tárgyal, hogy a bíróság is szerezzen be görgős ekéket háztáji gazdaságának megművelésére, hanem azért, hogy eldöntsön egy peres ügyet, amelyben kik állnak szemben egymással, kik nem: a görgős eke feltalálói egyfelől, és gyártója, a csataszögi Szebb Élet Tsz másfelől.

Persze a fő az, hogy immár görög az eke.

De azért én nagyon figyelmesen elolvastam a cikket, mert némi belső megrázkódtatást éreztem, hogy min is folyik a pereskedés. Azt állítja a téesz, hogy ő vállalkozott bátran és merészen, megszerezte a gyártási jogot, befektetett 13 millió forintot, ellát minden bel- és külföldi igényt, s lám, a feltalálók felajánlották a gyártási jogot négy másik üzemnek is. Ha pediglen azok is belefognak a görgős előállításába, akkor úgy megoszlik a piac, hogy ők rá fognak fizetni. Azt állítják ezzel szemben a feltalálók, hogy ők csak *egy* görgős eke típust adtak el a csataszögieknek, és más típusuk is van immár, több is, azokat ott értékesítik, ahol akarják. A bíróság döntése egy szóban fog konkludálódni: *kizárólagos* gyártási jogot kapott-e a Szebb Élet vagy csak amolyan közönséges gyártási jogot.

No hát, gondolom, majd dönt a bíróság, az a hivatása, a fő, hogy görög az eke.

Ám mégis: hogy van az, hogy addig folyton csak tökéletesítették a típust, amíg holmi bürokraták nem akarták segíteni a gyártást, most meg egyszerre előbukkannak újabb típusok? Viszont másrészt: ha előbukkannak, nyilván jobbak, és közérdek, hogy csak legyenek mennél jobb, vagy legalábbis speciális talajokra alkalmasabb típusok. Gyártsák azokat akár itt, akár ott.

De különben is, ez nem az én ügyem, majd a bíróság, a fő, hogy görög.

Azért én személyesen, privátim elmélkedhetek, persze. Töprenghetek azon, hogy mennyit izgultunk egy szent közügyön, hogy legyen, ha már van, vagyis használják, ha már feltalálták, magyar szellem, világszabadalom — és most kiderül, hogy amikor végre van, egyszerre csak peres ügy lesz a szent ügyből, értékesítési kérdés az elvi kérdésből.

Eh, el, ti komor képek, ti sötétség rajzati, félre! A fő, hogy görög az eke, mindnyájunk örömére, népgazdaságunk hasznára, a magyar szellem nagyobb diadalára — a háttérről jobb nem is tudomást venni. Haragszom a sajtóra, mert csak azért, hogy friss és fürge legyen, nem átallotta rombolni az illúzióinkat.

Gombó Pál

KAPUTÁBLA

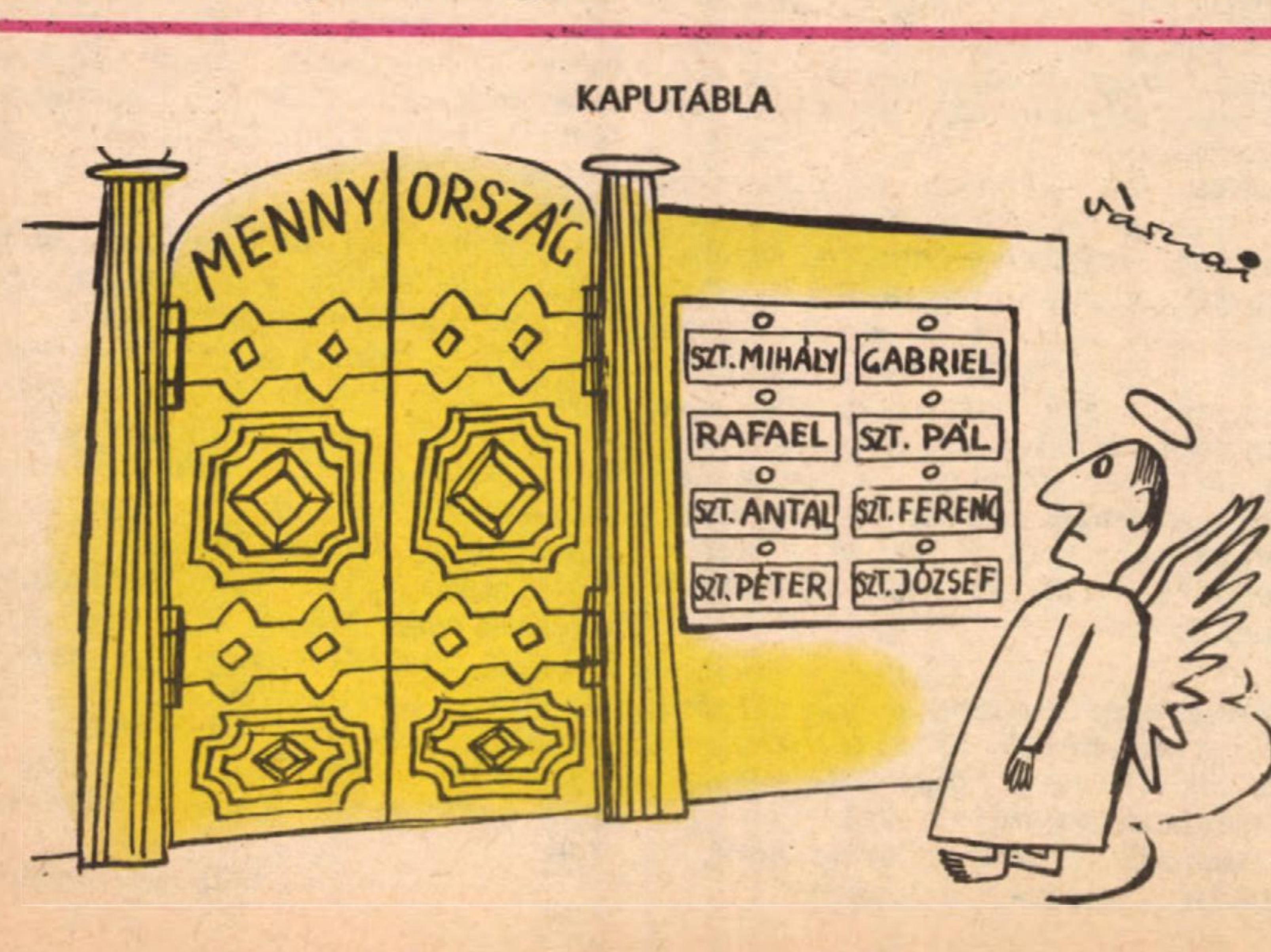

ÓVINTÉZKEDÉS

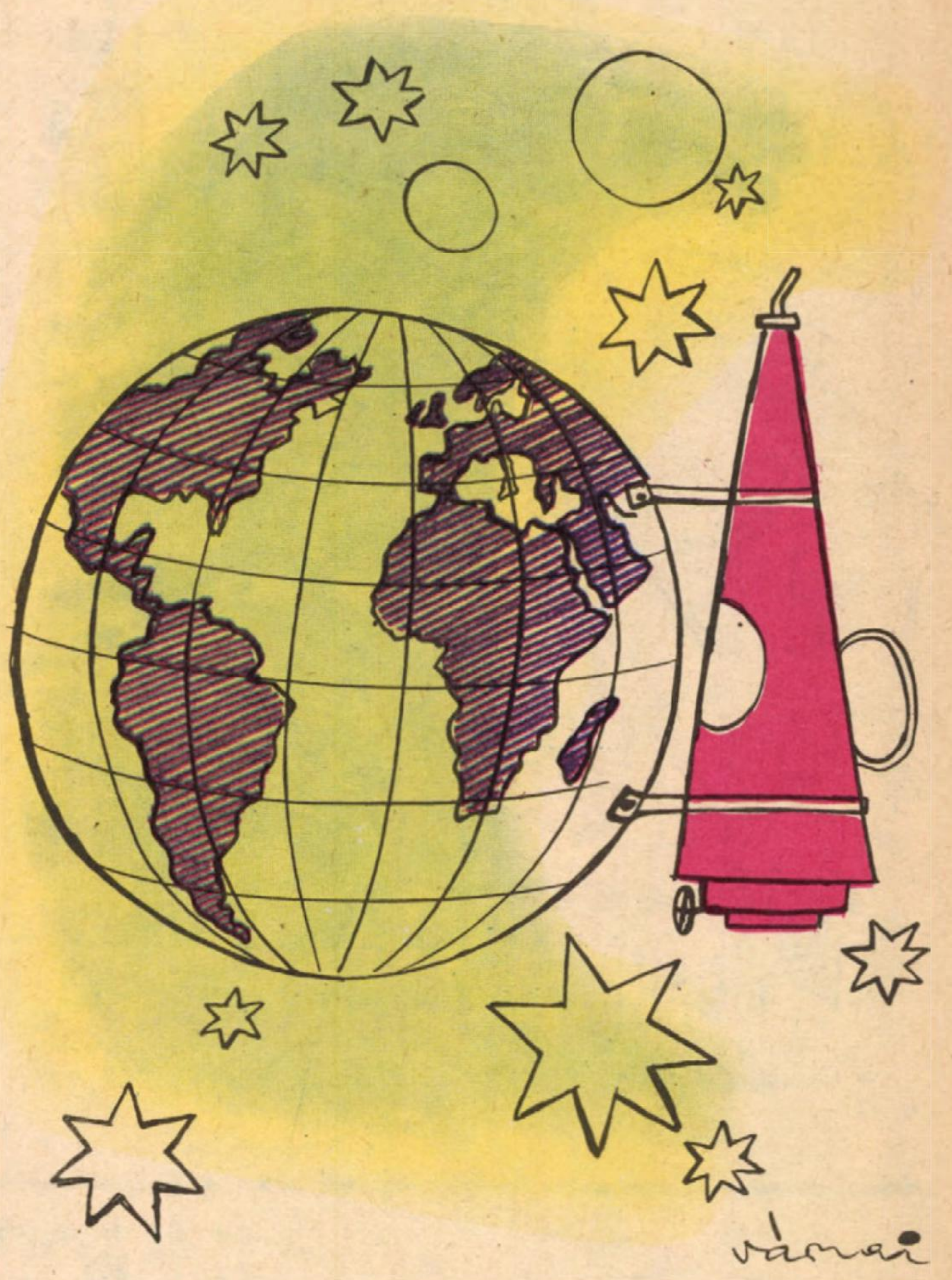

TÖKÉLETES ELTÉRÍTÉS

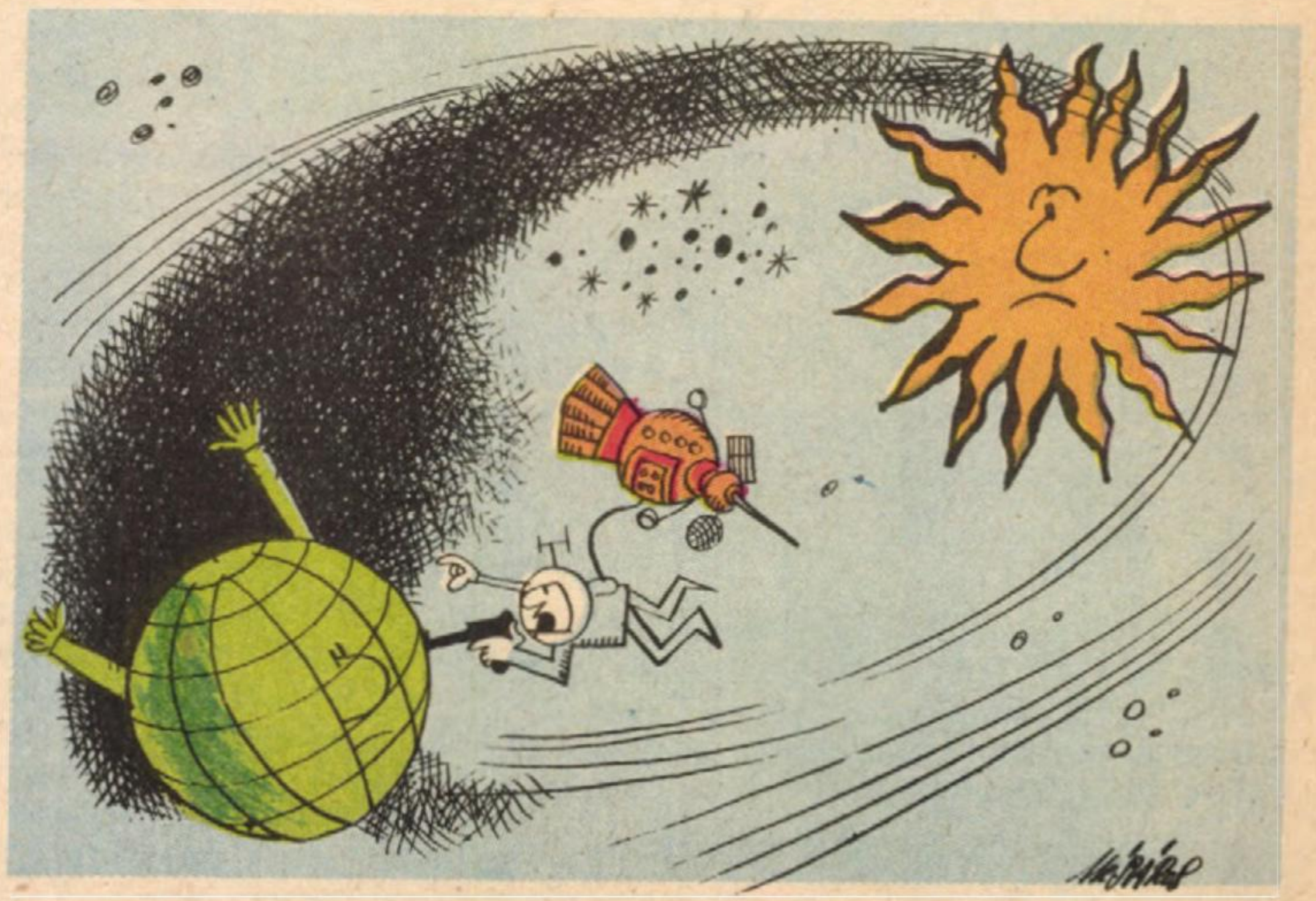

– Egy másik naprendszerbe!

TÜRELMETLEN ASSZONYKA

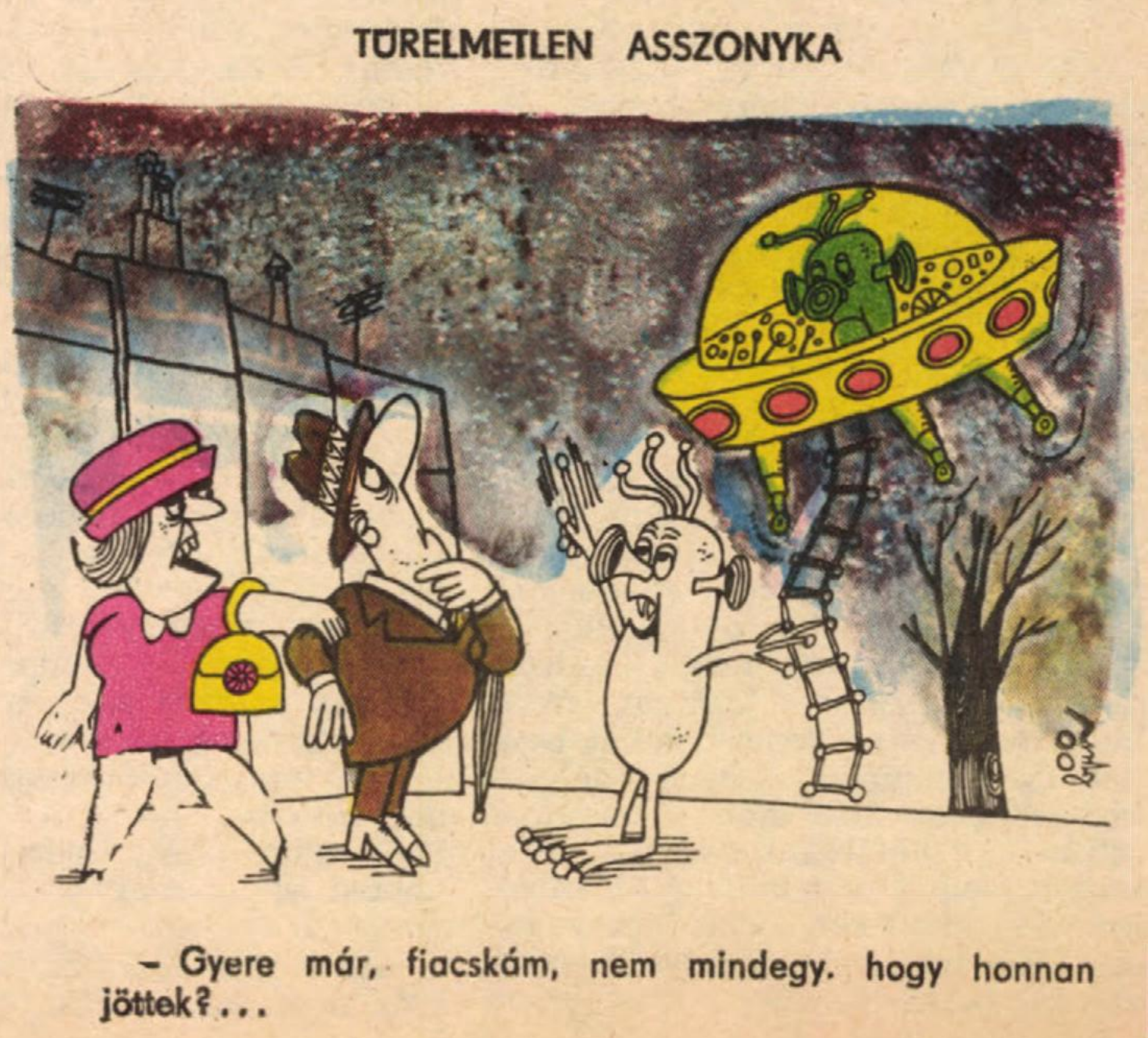

– Gyere már, fiacskám, nem mindegy, hogy honnan jöttek?...

PANEL-HÁZ

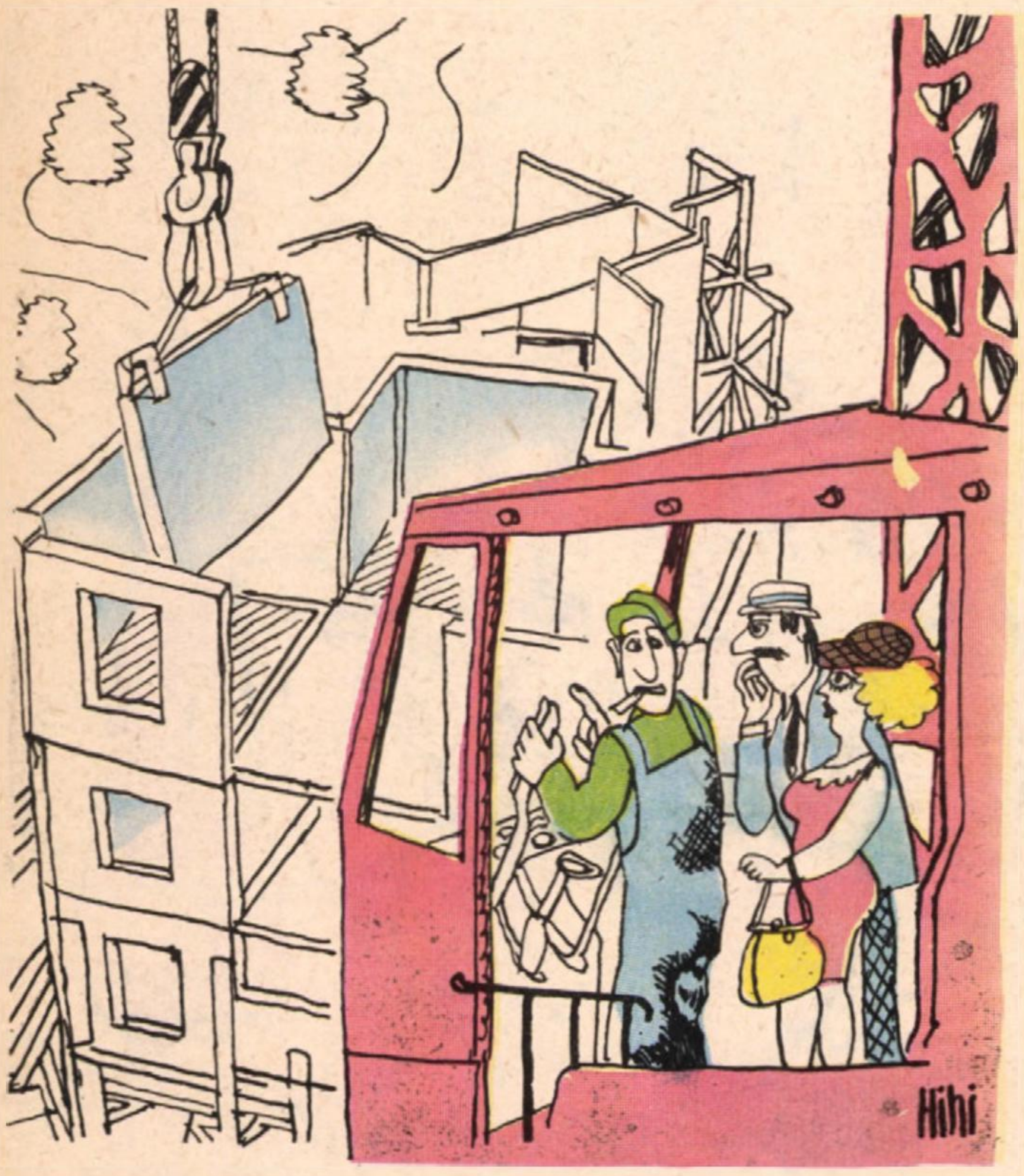

– Gyorsan döntsék el, három kis szoba legyen vagy egy nagy?...

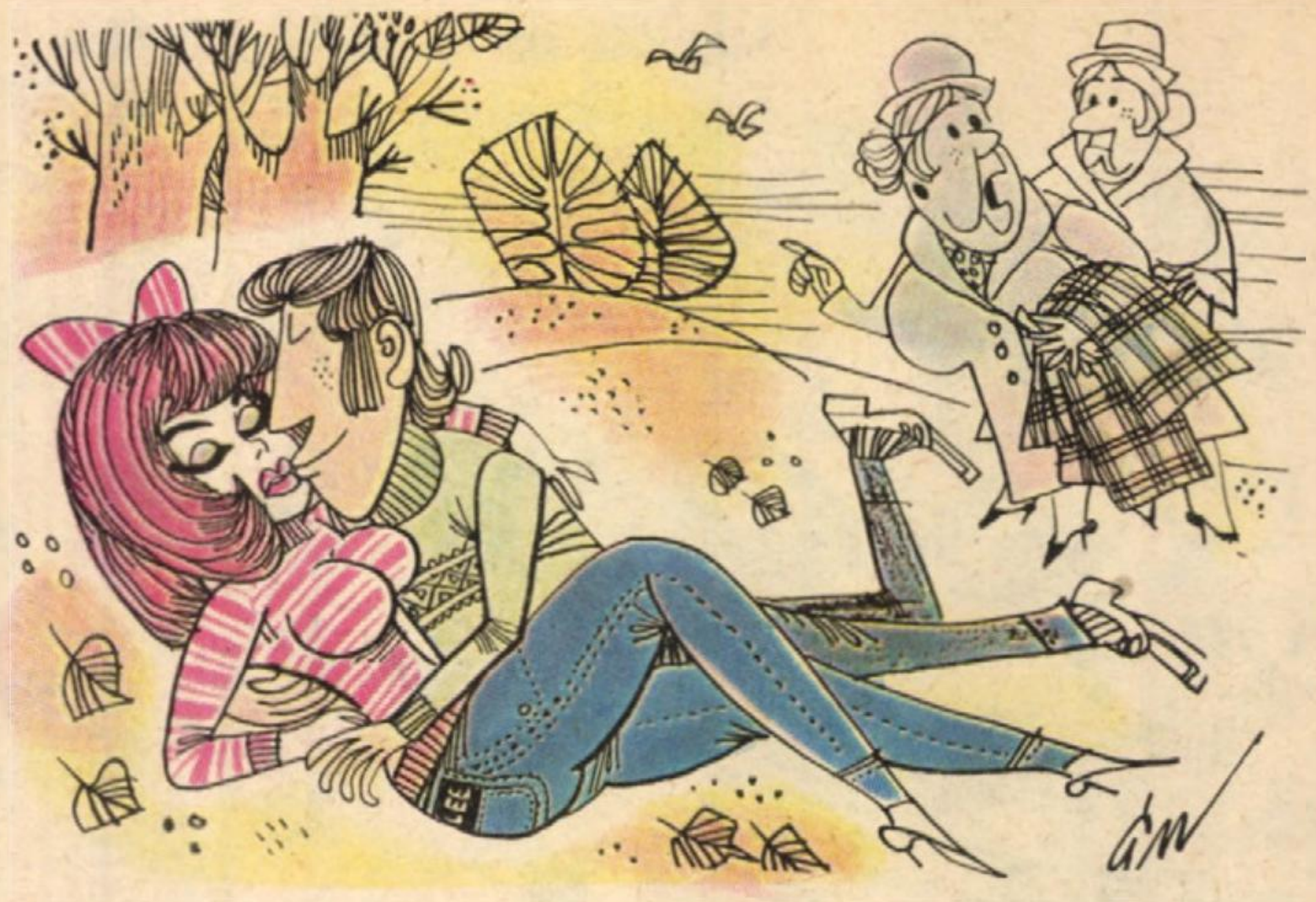

GONDOS SZÜLŐ

– Elhoztam a plédet, nehogy felfázzon szegényke!...

RÉGI SZÉP IDŐK...

— Miért részesíti előnyben a régi filmeket a maiakkal szemben? — tették fel a kérdést Mr. David Merricknek a Broadway egyik neves színházi személyiségének.

— Két okból! — hangzott a válasz. — Először is a régi filmekben a szerelmi jelenetek mindig férfi és nő között játszódnak le. Másodszor: nem kell levetkőzniök ahhoz, hogy megtudjuk, melyik a férfi és melyik a nő.

KISEBBSÉGI ÉRZÉS

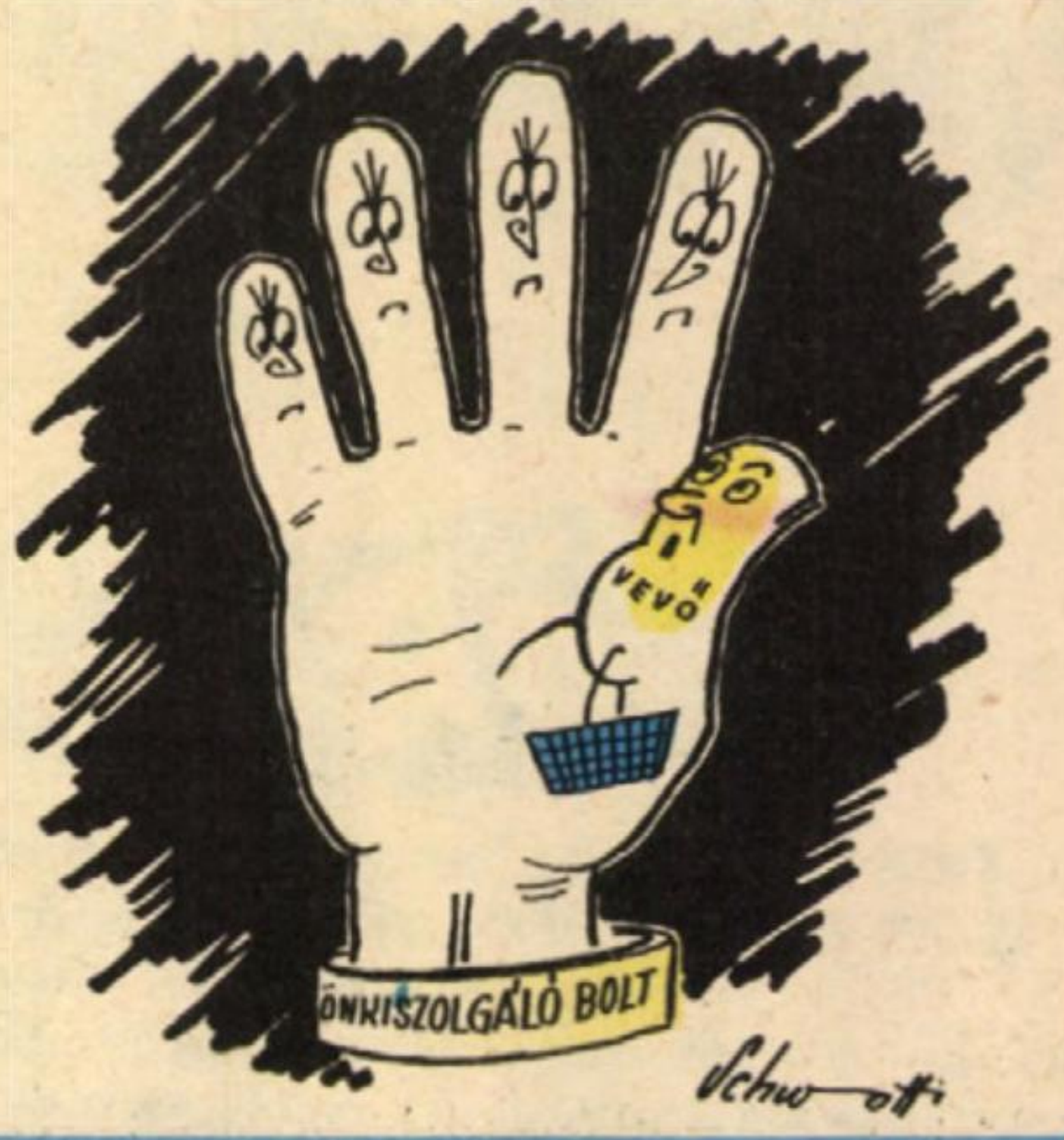

HUMORÜGYBEN Nádasdy Kálmánnál

Nádasdy Kálmán

A Színház- és Filmművészeti Főiskola főigazgatói szobájában látott vendégül. Kicsit meghökkent, amikor elővettem a füzetemet és a tollamat.

— Azt mondtad, csak beszélgetni szeretnél velem.

— Igen, de közben jegyezgetek néhány szót... Tiltakozó kézmozdulatára: — No, a humor nevében!

— Ez fenyegetés?

— Nem, csupán provokáció.

— Vigyázz, úgy ne járj, mint én Rösler Endrével! Talán tudod, fordítottam néhány operaszöveget. A próbák során aztán mindig rájöttem néhány jobb megoldásra. Az énekesek — érthetően — nem szívesen vették az újabb meg újabb változatokat. Történt 1933-ban, hogy egy általam fordított Cilea-operában Rösler Endre a herceg szerepét alakította. Az utolsó próbán, amikor nagy áriájának a harmadik változatát adtam át neki, föllázadt: „Nem bánom, ezt még megtanulom, de ha akár csak további fél szót is javítsz rajta, egyáltalában nem énekelem." Következett a nyilvános főpróba, és én rájöttem az ária még „tökéletesebb" fordítására. Tudtam, úgyis hiába kérlelném Röslert, tehát cselhez folyamodtam. A hercegnek — közvetlen az ária előtt — az inas tálcán egy névjegyet nyújt át. Nos, erre a névjegyre írtam az új szöveget, természetesen némi bevezetéssel: „Kedves Bandi! Ha van benned egy kis betyárbecsület, ezt a verziót énekled el. Előre is köszöni a hálás fordító". Szegény Rösler sakkmatt volt, hiszen az új szöveget látva, elfelejtette a régit. Nagyot nyelt hát és csodálatosan elénekelte, utána óriási taps, de az előadás után körbekergetett az Operában, ki az Andrássy útra, s csak az Oktogonnál tudtam kereket oldani.

— Látod, ilyen történetekre vadászom — mondom elégedetten.

— Vagyis besétáltam az utcádba. Aztán előbújik belőle a tanár. — De tudod-e, mitől mulatságos ez a történet? — Szerencsém, ez csak szónoki kérdés, maga válaszol rá: — Azért, mert a látszatnak és a valóságnak az interferenciája (kölcsönhatása), vagyis a látszat mögötti második látvány. Amikor lebontjuk a külsőt és föltárjuk a belsőt, az mindenkor valami meglepetést okoz. Ez a meglepetés pedig vagy komikus vagy tragikus.

— Tehát csupán az előjeltől függ, hogy nevetünk-e vagy sírunk?

— Valahogy így... Inkább mondok egy példát. Közvetlen a felszabadulás után, mint az Operaház főrendezőjét, fölkeresett engem Major Tamás. Piros vászonra volt szüksége a Nemzeti egy előadásához. Miközben keresték a vásznat és főzték a feketét (volt kávénk!), arról beszélgettünk, hogyan valósítjuk meg régi álmainkat. „Demokratikus színház, közelebb a néphez!" — mondta lelkesen Major, s ekkor nyílt az ajtó és egy fehér parókás, selyemruhás lakáj ezüst tálcán behozta a feketét. „Ez csak a látszat! — magyaráztam Tamás megrökönyédésére. — A Traviatát próbáljuk, kevés a statisztánk, a kellékesek öltöztek be." Major helyeslően bólogatott, majd luciferi mosollyal megjegyezte: „Ami látszik, az úgy is van!" — Aztán a vég vörös vásznat a *lakáj* segítségével levitte a rá várakozó kocsiba.

— Értem, benyithatott volna valaki más is.

— Akkor még nem, de néhány nappal előbb még ... és az tragikus lett volna.

— Az ilyen „élettől ellesett" szituációkat használják föl az írók: Nekik hatalmukban áll avval szolgáltatni föl a kávét, aki legjobban megfelel a mondanivalójuknak.

— No, igen, de csak a legnagyobbak tudják hitelesíteni azt, amit az Élet spontán produkál. Hadd említsek egy példát!

Kodály Zoltán tanítványa volt, zeneszerzést tanult. A húszas évek végén korrepetitorként működött a Magyar Színházban, amely ekkor zenés vígjátékokat kezdett játszani. „Így hívták akkoriban a musical comedy-t — mondja —, amelyet kitűnő prózai színészek adtak elő."

— Egy ilyen „Csókról csókra" című „musical"-nak a főszerepét Csortos Gyula játszotta (partnerei voltak: Törzs, Kertész, Dénes Gy., Eggerth Márta stb.). Ő ragaszkodott hozzá, hogy énekszámait zongora kísérje. Hiába magyarázta Nádor Mihály, a jeles karmester, hogy a zenekarban nincs helye a zongorának, Csortos hajthatatlan volt, azt mondta, különben nincs biztonságérzete és „Nehogy elfelejtsék csak egyszer is a zongorát, mert akkor majd meglátják, miket énekelek!" — Tehát zongora került a zenekarba és én kerültem a zongorához. Nagy sikerrel folytak az előadások, mígnem egy délután megfeledkeztem róla, hogy a Csókról csókra van műsoron és elmentem a moziba. A film legizgalmasabb részénél egyszerre mintha kötőtűt szúrtak volna az agyamba... Fölugrottam és mint az őrült rohantam. Futva, villamoson, kerékpáron, mint egy burleszkfigura. Mire tépetten, zihálva beestem a zenekarba a zongorához, a színpadon már a finálé ment. Itt a darab szerint a márki (Csortos) a kereskedőnek (Törzs) a következőt énekli:

„Értse meg öregem, a forma dönt,
Szóba se jönnek itt a tények,
Csakis a nívó fontos — tényleg.
Erre most kitanítom önt.
Értse meg kérem, a forma dönt,
Sohasem az ostoba lényeg!"

En azonban valami egészen mást hallottam, valami olyasmit, hogy „Csicsónénak három lánya, mind a három egy szoknyába'..." A közönség tombolva nevetett, zenekari kollégáim nem különben. Elmondták, hogy Csortos már hat perce énekli megállás nélkül fölváltva a Csicsónét és a Hallod-e te, kőrösi lányt. Nádor Mihály intett, elkezdtem játszani. Csortos percek után megkönyörült rajtam, és zseniálisan rögtönözve így fordult vissza az eredeti szövegre:

„Hallod-e te, kőrösi lány,
Te kőrösi lány, te kőrösi lány:
Szóba se jönnek itt a tények.
Erre most kitanítom önt..."

Ekkor lenézett rám és látva megkönnyebbült arcomat, adott még egy fricskát. Így csavarta ugyanis az énekét:

„Csicsónénak három lánya,
Mind a három egy szoknyába'
Sohasem az ostoba lényeg."

Előadás után odamentem hozzá, hogy bocsánatot kérjek. „Halálosabb bűnt nem lehet elkövetni annál, mint hogy elkésett — mondta mély megvetéssel, majd egészen más hangon: — De ha pénzbüntetést kap, szóljon, megadom." És kedvesen hunyorítva faképnél hagyott.

— Szavaidból úgy éreztem hogy Csortosnak ez az alakítása is hiteles volt a közönség számára.

— Több, mint hiteles! Az előadás után odajött hozzám neves esztétánk és a lehető legkomolyabban gratulált: „Kitűnő volt a fináléban ez a szürrealista megoldás, a népinek és a modernnek ez az ötvözete..."

Nevetünk, beszélgetünk, emlék emléket idéz. Másfél óra után megkérdezi, elégedett vagyok-e provokációm eredményével. Büszkén mutatom a teleírt füzetemet.

Csak az a kár, hogy nem kapok erre a célra egy külön Ludas-számot.

Sólyom László

JÓL KEZDŐDIK...

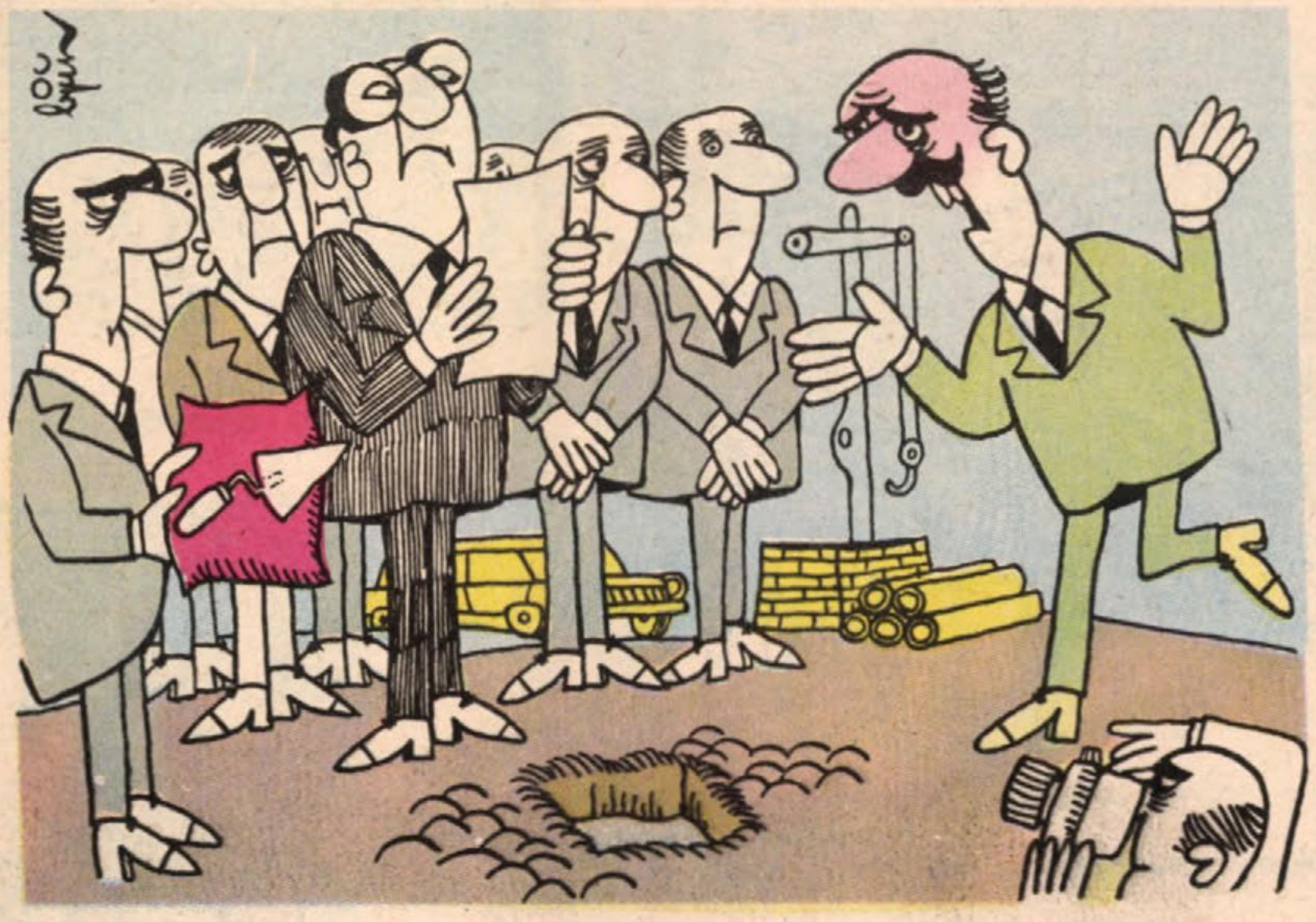

– Elnézést, de az alapkő még nem készült el...

CÉLSZERŰ MEGOLDÁS

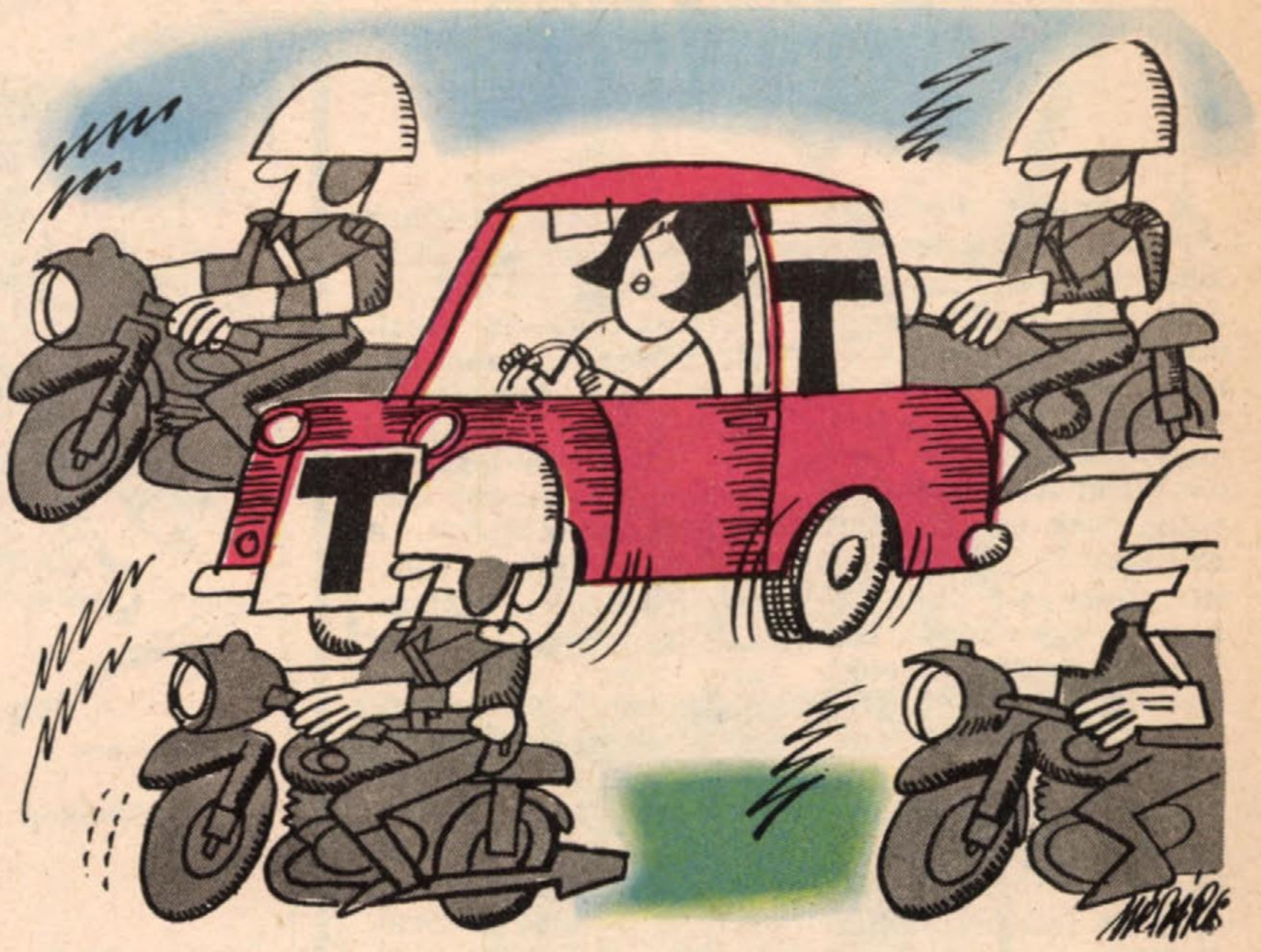

Vigasztalás

Péterrel, e régi, kedves barátommal
tegnap délután az utcán találkoztam.
— Jó színben vagy! — szólok. Arca elsötétül,
úgy néz rám, hogy félek: nekemugrik végül.
Persze, persze! Hiszen szólni azért mertem,
mert hogy hipochonder, azt elfelejtettem.
— Jó színben! — morogja. — Tizenhat bajom van
fejem mindig zúg és kő van a gyomromban!
A szívem elfullad és gyakran szédülök,
sokszor már úgy érzem, hogy rögtön szét dülök.
Huszonhárom gyógyszert szedek be naponta,
az orvosom bámul és tegnap este mondta,
hogy éppen csak hálni jár belém a lélek,
fizikai csoda, hogy még ma is élek!
S mi a legdühítőbb? Az, amikor látom,
hogy gúnyolódsz velem, te, a jó barátom!
— Ej, hisz csak vicceltem! — mondom én évődve.
— Rossz vicceid vannak! — felel mérgelődve.
Nyugtatom: — Te sosem néztél ki ily rondán,
a két füled szétáll s orrod egy nagy ormány,
sőt, az enyészet van írva az arcodra!
— No látod — mondja ő lassan csillapodva,
s megbékélve fűzi a kezét a karomba.

Lovászy Márton

A NAGY EMBER

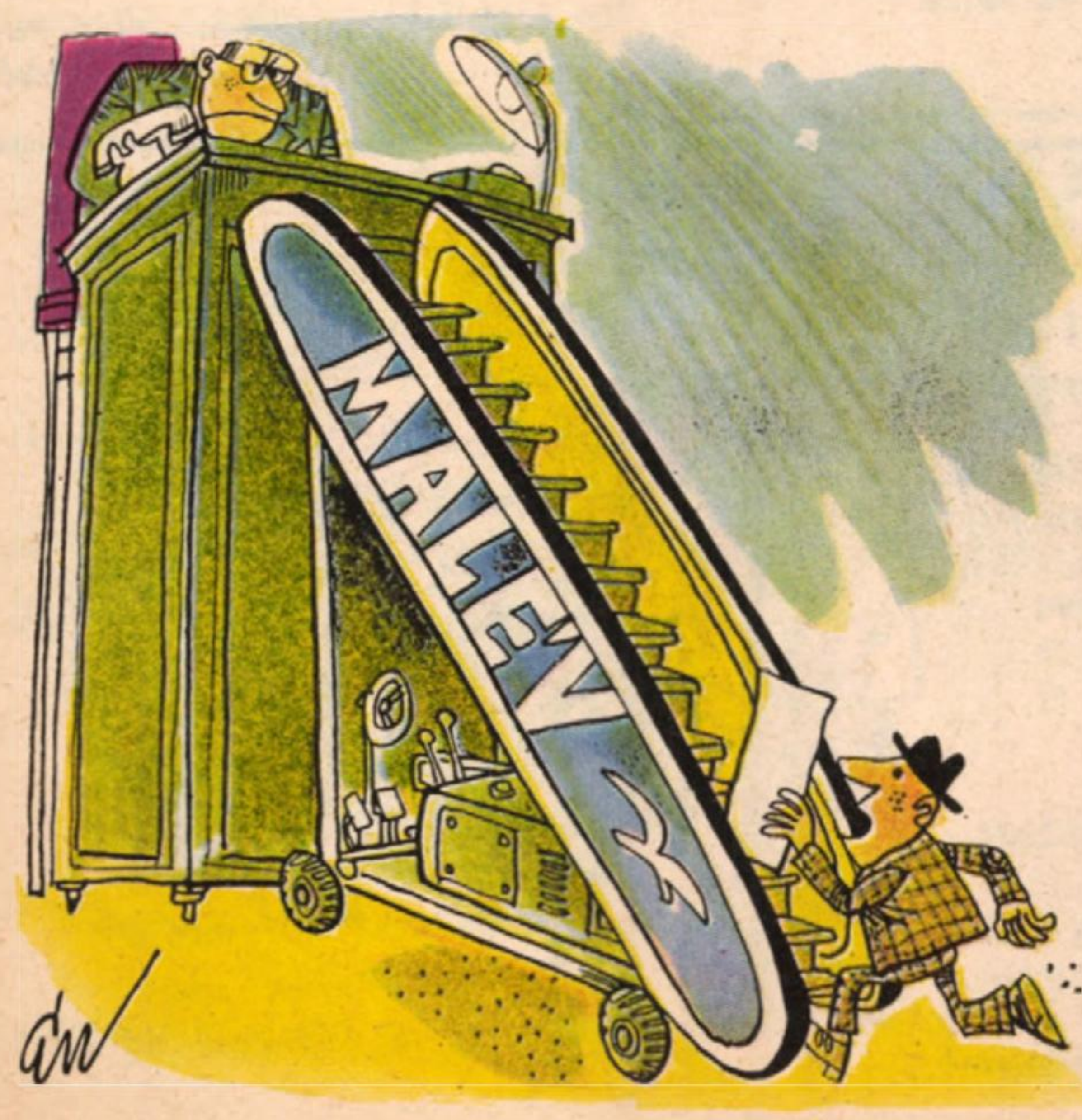

MÁR MEGINT ELRÖPÜLT A NYÁR

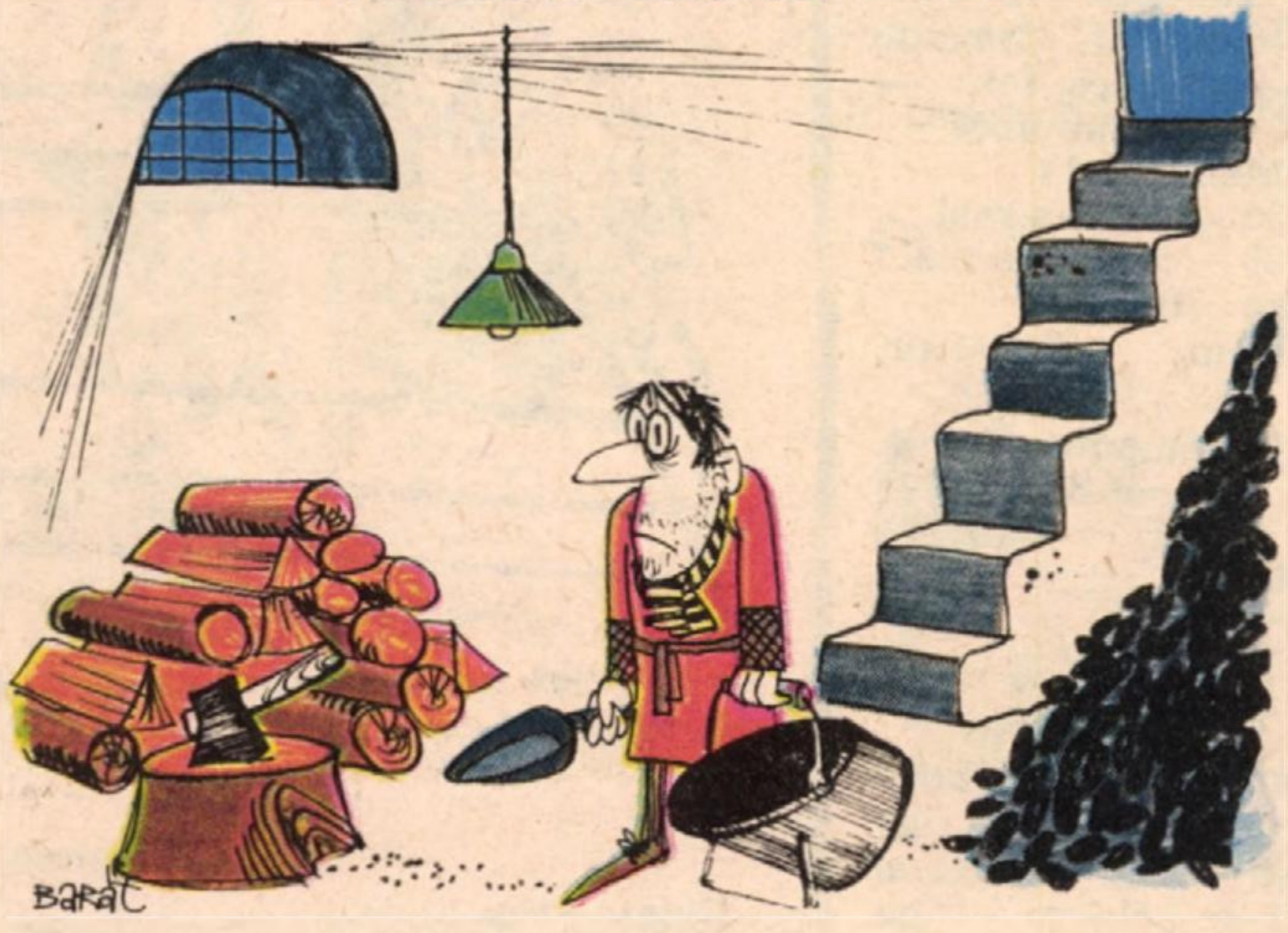

– Istenem, mintha tegnap lettem volna itt.

AMI TOVÁBB TART

A Paris-Match idézi Barbra Streisand amerikai filmszínésznő megállapítását:

— Nálunk mostanában olyan hosszú filmeket gyártanak, hogy a vetítésük gyakran tovább tart, mint a filmszínészek házassága...

UDVARIAS ELADÓ

– Itt tessék megnézni a szövetet, a világosban!

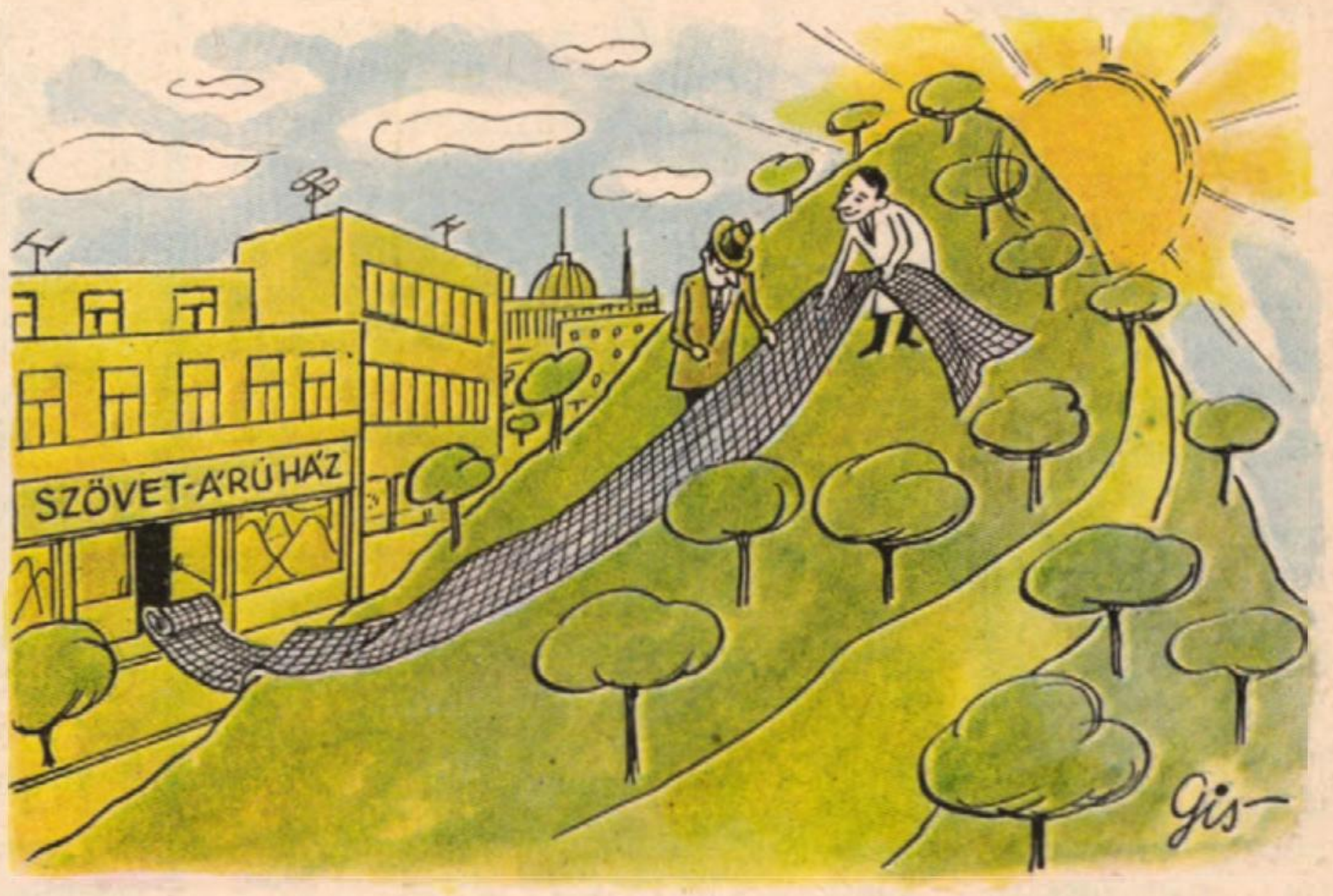

PECHES VERSENYZŐ

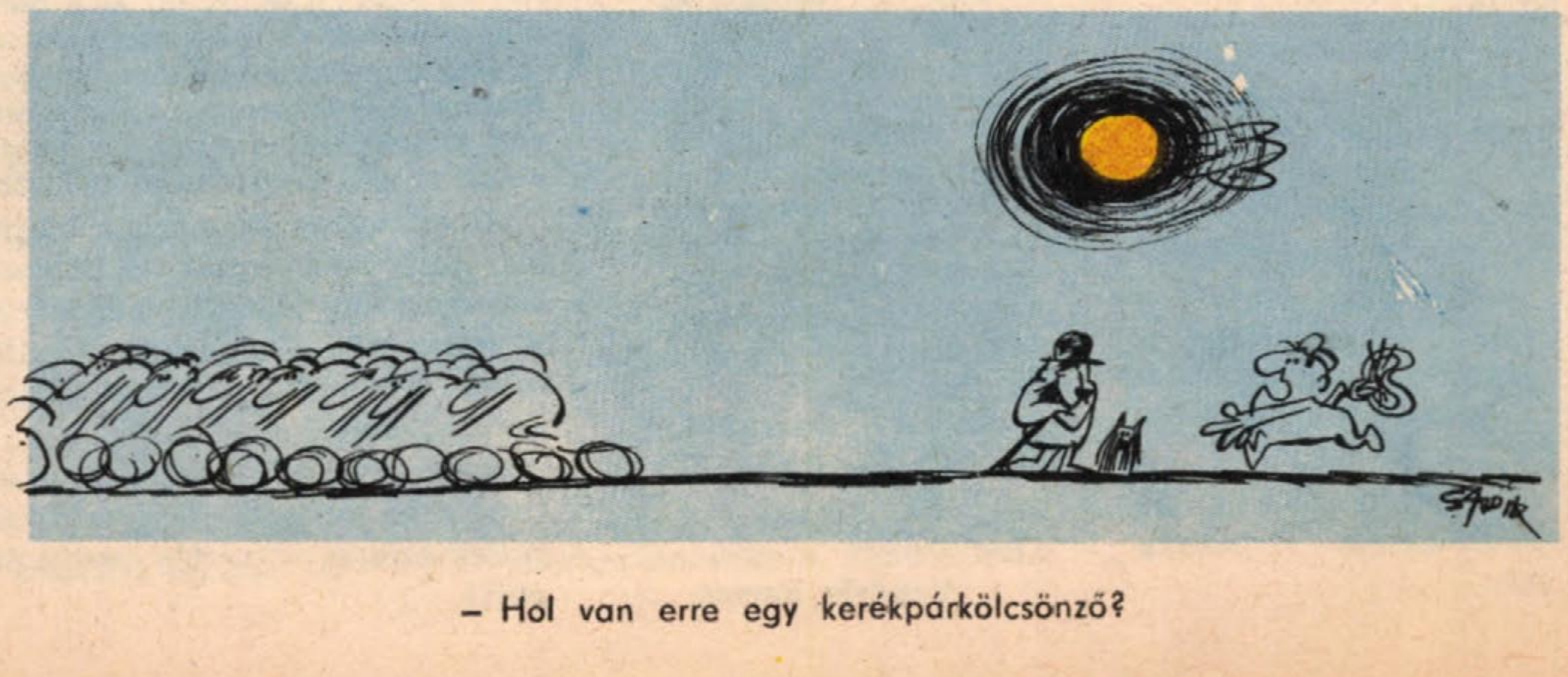

– Hol van erre egy kerékpárkölcsönző?

FRANCIA NYÁR

A nyaralás általában a megérkezéssel kezdődik, s izgalommal folytatódik. Drukkolunk, hogy nem várnak bennünket, hogy elveszik egy bőrönd, hogy elfelejtjük a hordár számát. Életemben eddig csak egy nyugodt megérkezőt láttam, a zürich—enge-i pályaudvaron, egy bécsi bélyegkereskedőt. Mielőtt leszállt, szivarra gyújtott, s úgy sétált a kijárat felé.

A mi párizsi megérkezésünk simán ment. Vártak bennünket, megvolt minden koffer, és 13-as számot viselt a hordár, amit nehéz elfelejteni. De azért az izgalom nem maradt el. Éppen be akarok ülni a kocsiba, amikor útitársnőm felsikolt.

— A karkötőm!

S rohan vissza, a vonathoz. Sajnálkozunk, s közben N. elvtárs, a követségről, meséli, hogy milyen az idő Párizsban. Útitársnőm pár perc múlva visszaérkezik, kezében a karkötővel.

— Megtaláltam! Képzeljék, egy fiatalember, mikor látta, hogy valamit keresek, megkérdezte, nem ezt a karkötőt keresem-e. Ott volt az újságos pavilon előtt! Nem értem, miért nem tette zsebre?

— Mert akkor le kellett volna érte hajolnia — feleli a francia életfelfogással ismerős N. elvtárs.

*

Egy angolul beszélő házaspár nyomában bámulom a párizsi háztetőket, az Eiffel-torony második emeletéről. A férj egyfolytában azt hajtogatja, hogy ugyanezt láthatták volna az első emeletről és az hat frankkal olcsóbb lett volna. Ha azt mondom, hogy skótok voltak, úgyse hiszik el. Utánuk egy német házaspár közelébe sodródtam. Igen, ilyen családias hely az Eiffel. Szótlanul ámulkodnak. Egyszer csak a férj elkapja a felesége karját.

— Hilly, odanézz!

Én is odamegyek, hogy mi az a csoda, amit meg kell nézni. Egy futballpályára látni, ahol tréning folyik.

— Odanézz, Hilly! — mutat le izgatottan a férj. — Ha nekünk ilyen szélsőnk lett volna!

Történt ez pedig az olasz—német meccs után.

A franciák imádnak beszélni. Egy francia színdarab például átlagosan 40—50 oldallal hosszabb, mint egy pesti. Azt nem mondom, hogy annyival jobb is. De a leggyengébb francia darab dialógusai is kitűnőek. A magánéletben is bőbeszédűek, s úgy játszanak a szöveggel, hogy az „kész” színdarabdialógus.

Ha meleg volt, kitettem az újságosnak 50 centimes-ot a kabinasztalra, aztán kifeküdtem a homokba. Ha jön a France-Soir-ral: megtalálja, nem kell bemennem a pénzért.

Az egyik nap is kezembe nyomta az utolsó kiadást, aztán ment a fél frankért.

— Monsieur, drágább lett a France-Soir — lépett ki a kabinból.

— Mennyivel?

— 30 centimes-mal

— 30 centimes-mal? Tegnap óta?

— Nem, monsieur. 1940 óta.

Így mondta meg, hogy 50 centimes helyett 20-at tettem az asztalra.

*

Nem tudom, ki hogy van vele, én úgy vagyok, hogy szívesen költök a hölgyre — ha *nem* muszáj. Itt nemigen van miből, tehát elszántabban ragaszkodom az elveimhez, mint otthon. Pesten a virágárus fenyegeti az embert — itt van egy amerikaimogyoró-árus. Nem olyan akármilyen mogyorót árul. Cukrozott és drágább. Naponta tízszer megáll a kabin előtt, és kínálja az áruját. Nagy zacskóval, kis zacskóval. Mondom: nem.

— És a mademoiselle-nek? — mutat a francia hölgy felé.

Én konokul nem veszek, a mogyoróárus meg konokul ragaszkodik hozzá, hogy eladjon egy zacskóval. Még azt is megcsinálja, hogy követ a parton, mikor benn úszom a tengerben, s elém járul a tálcájával, mikor jövök ki a vízből.

— Egy zacskóval, monsieur . . .

Egyik nap észrevesz az utcán. Át akarok menni előle a túlsó oldalra; majdnem elüt egy autó. A mogyoróárus ránt vissza. Mind a ketten elesünk. Egymás mellett hasalunk. Előttünk egy halom mogyoró.

— Kis zacskóval, vagy nagy zacskóval? — kérdezi.

— Naggyal.

Fendrik Ferenc

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Milyen pletykát hallottak?

Várnai György:

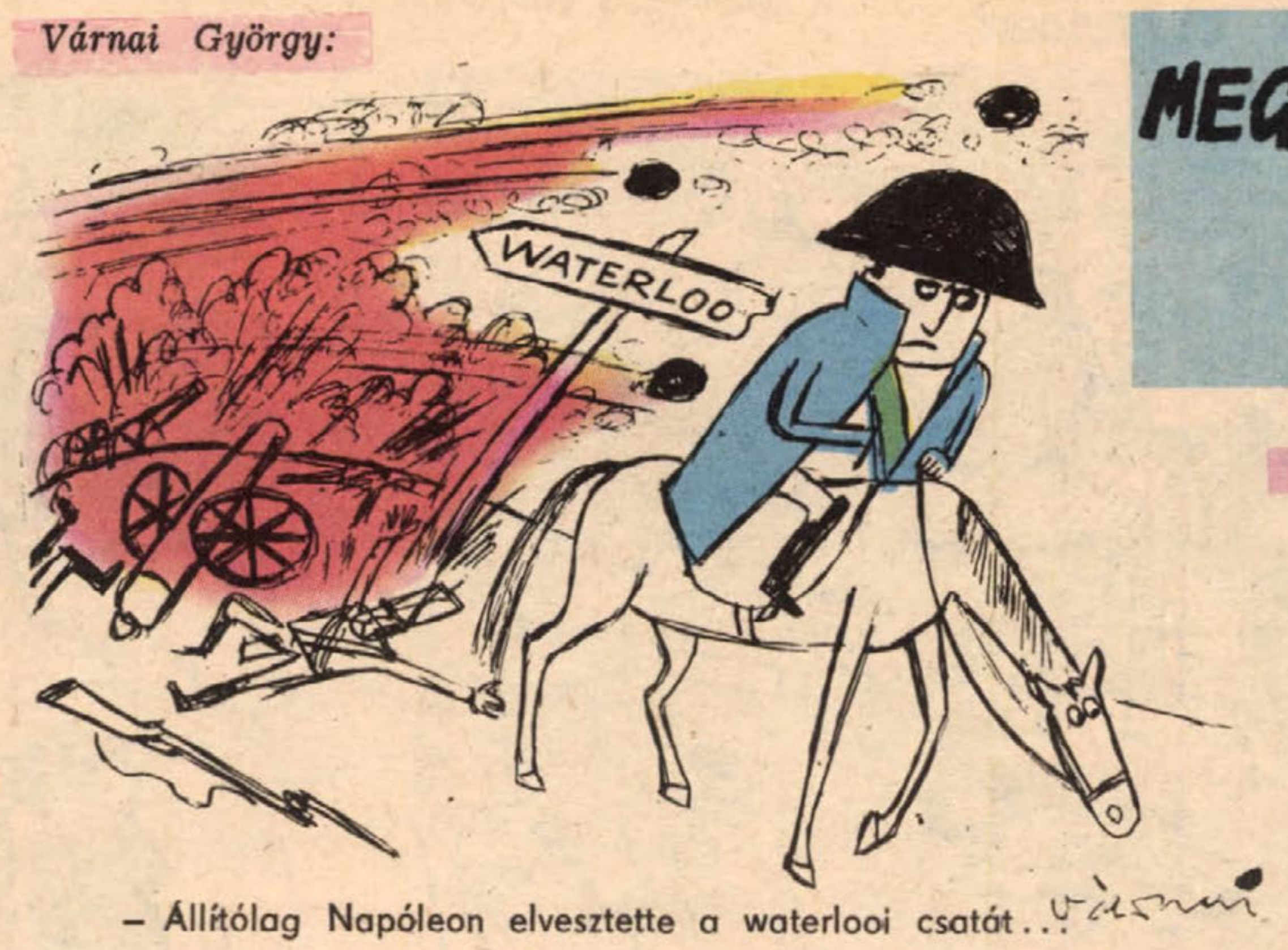

— Állítólag Napóleon elvesztette a waterlooi csatát . . .

Dallos Jenő:

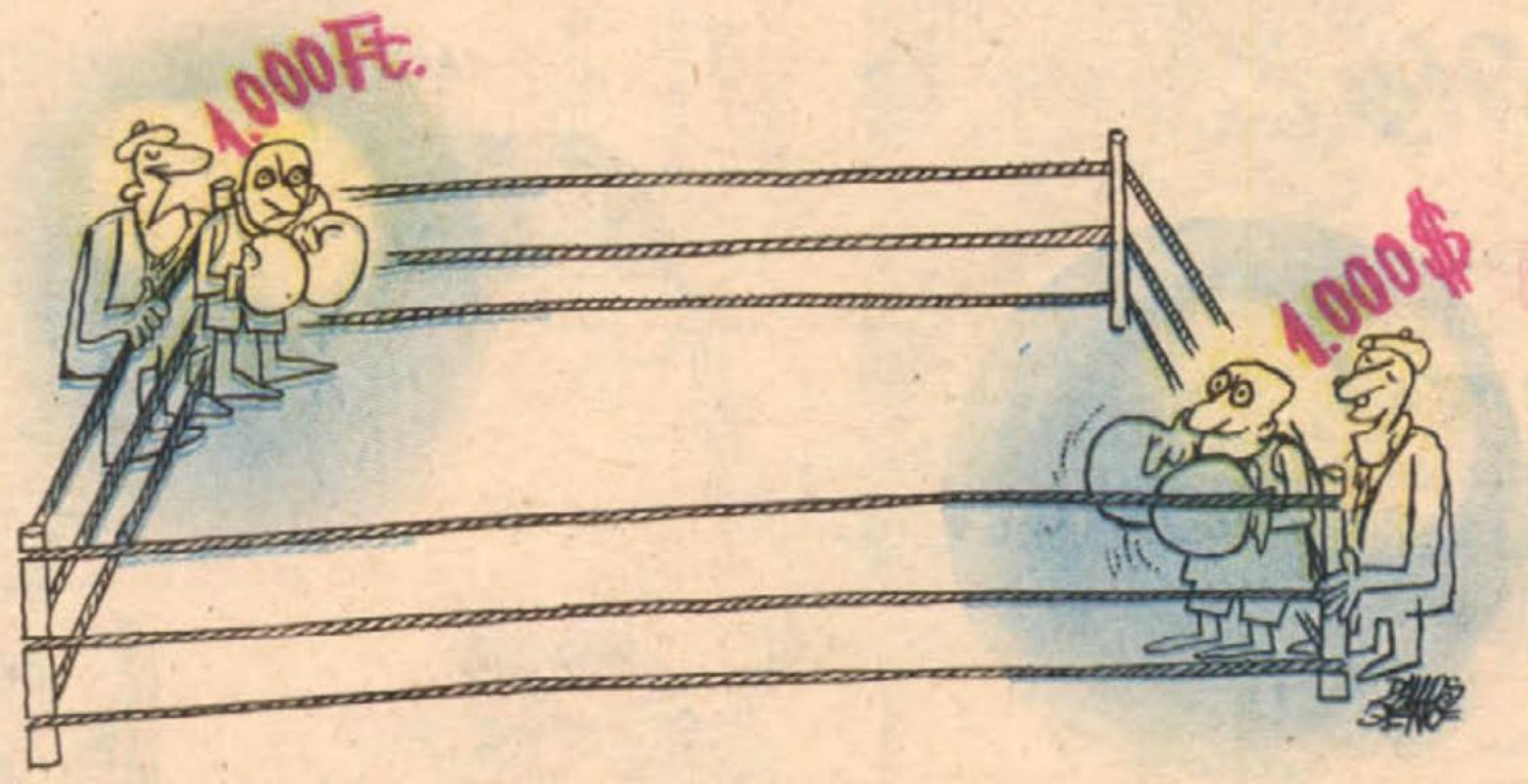

— Azt hallottam, hogy a nyugati doppingszer erősebb mint a magyar . . .

Balázs-Piri Balázs:

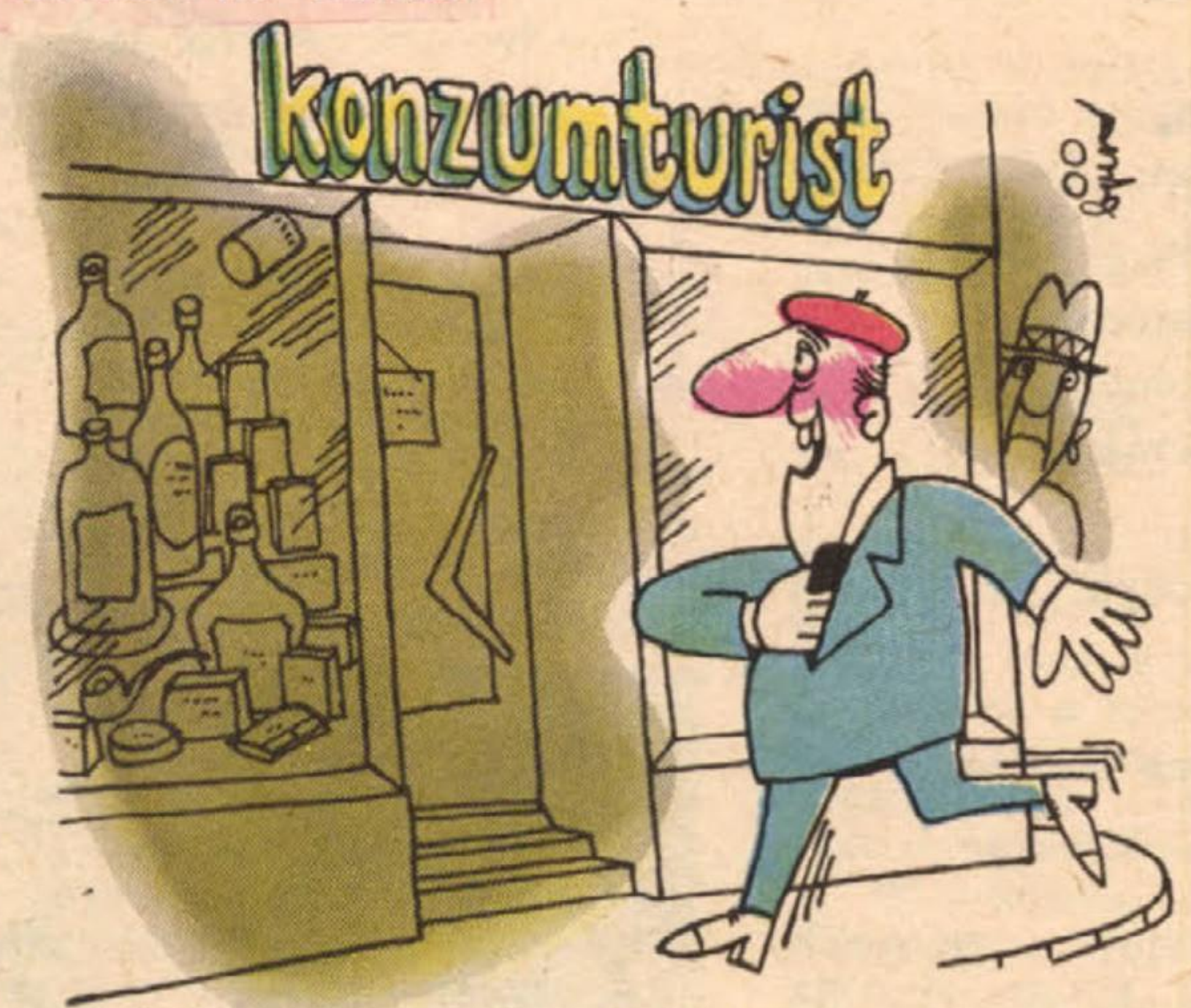

— A Konsumturistnál ezentúl forintért is lehet vásárolni.

Fülöp György:

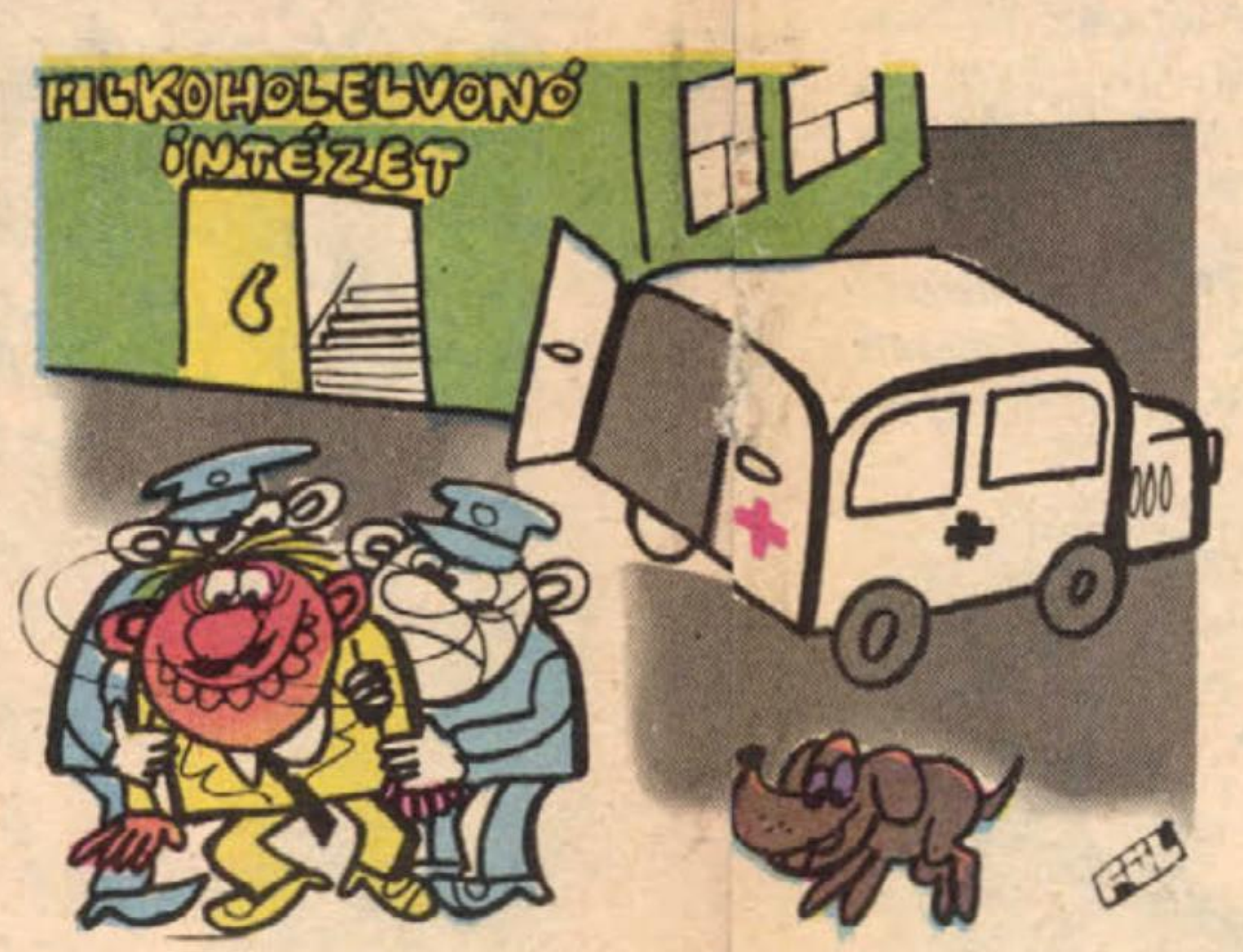

— Tür Elemér albérlő, mikor átvette a 9 évi várakozás után elkészült öröklakását, az örömtől úgy megrészegült, hogy alkoholelvonó intézetbe kellett szállítani

Erdei Sándor:

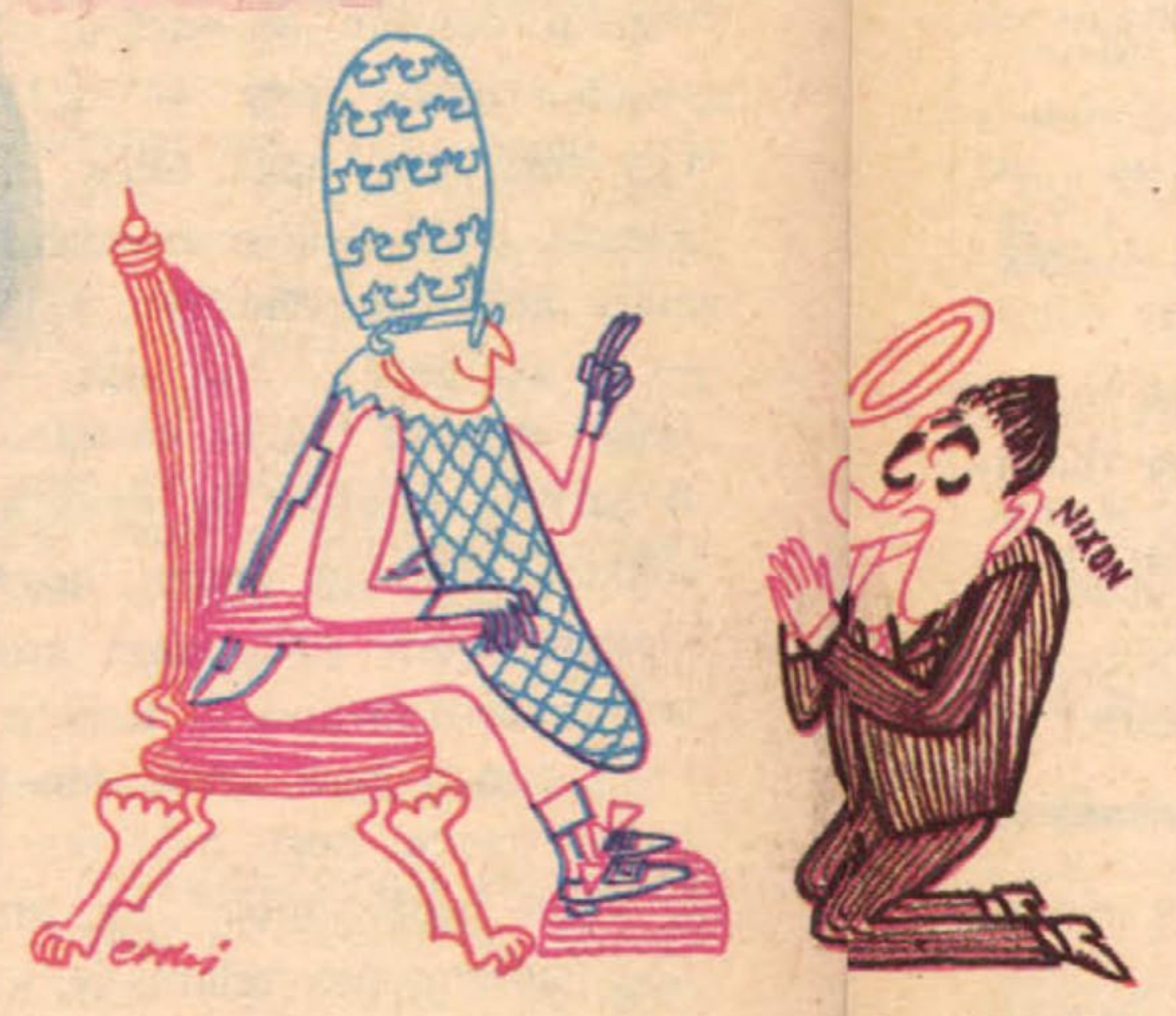

— Nixon szentté avatását kérte a pápától.

Sajdik Ferenc:

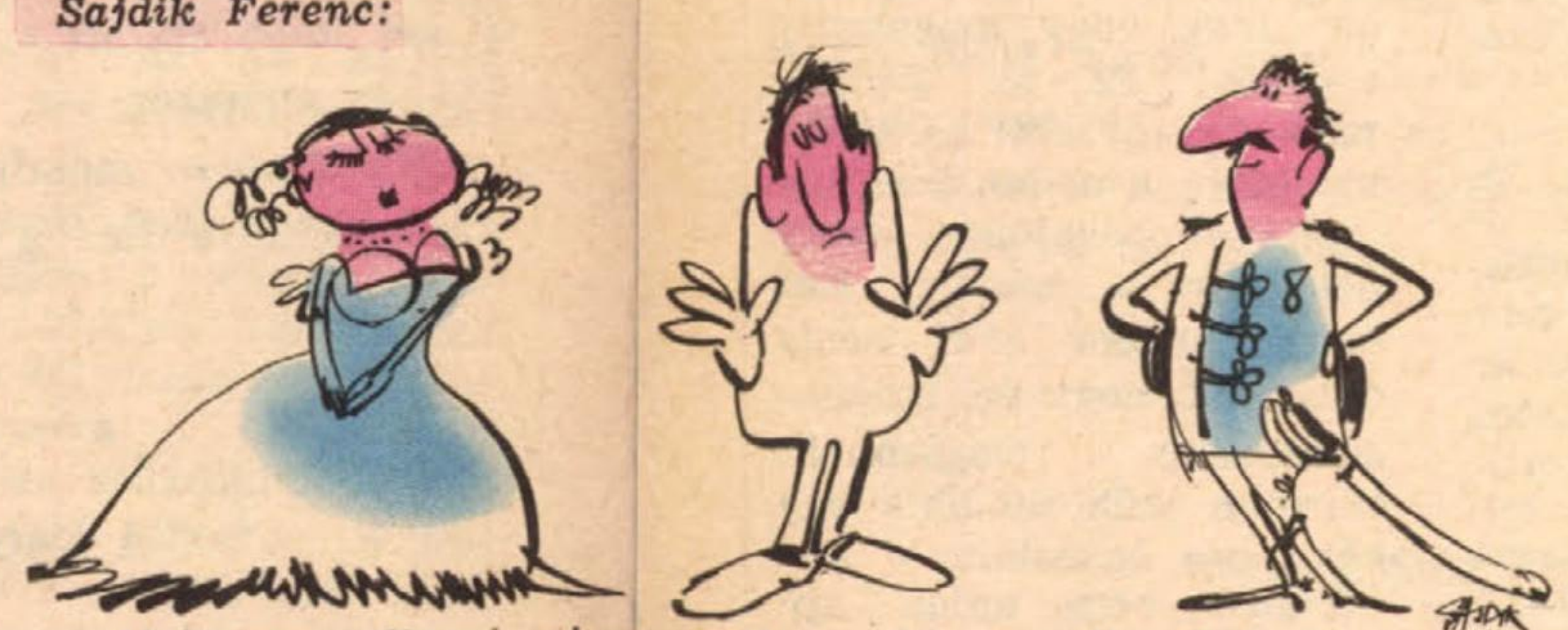

— Hallottam suttogni valamit a Noszty fiú esetéről a Tóth Marival de ki hihet a pletykáknak . . .

Barát József:

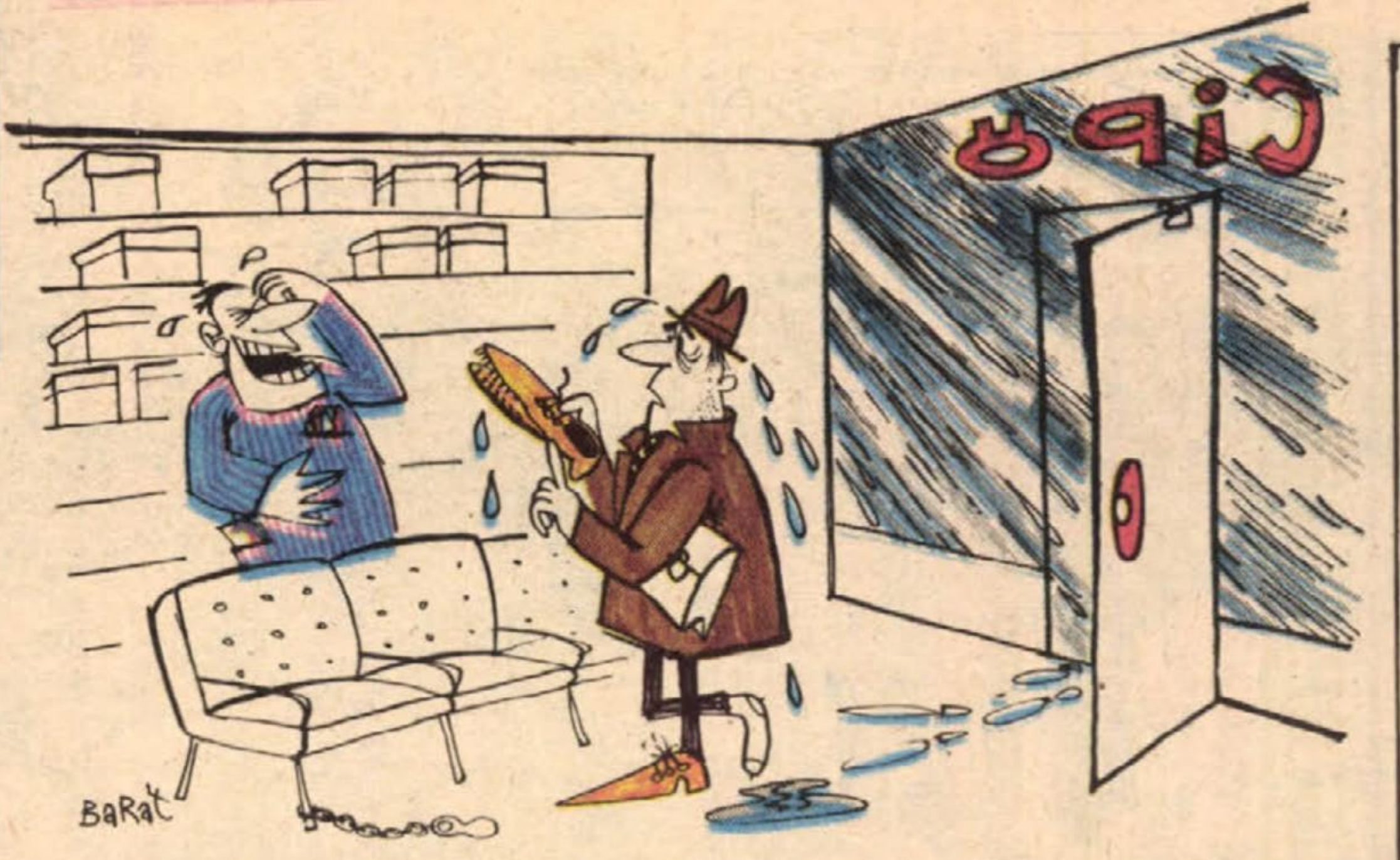

— A nagy sikerre való tekintettel tovább fejlesztik a mosoly-csekk akciót, röhögő csekkre.

Hegedűs István:

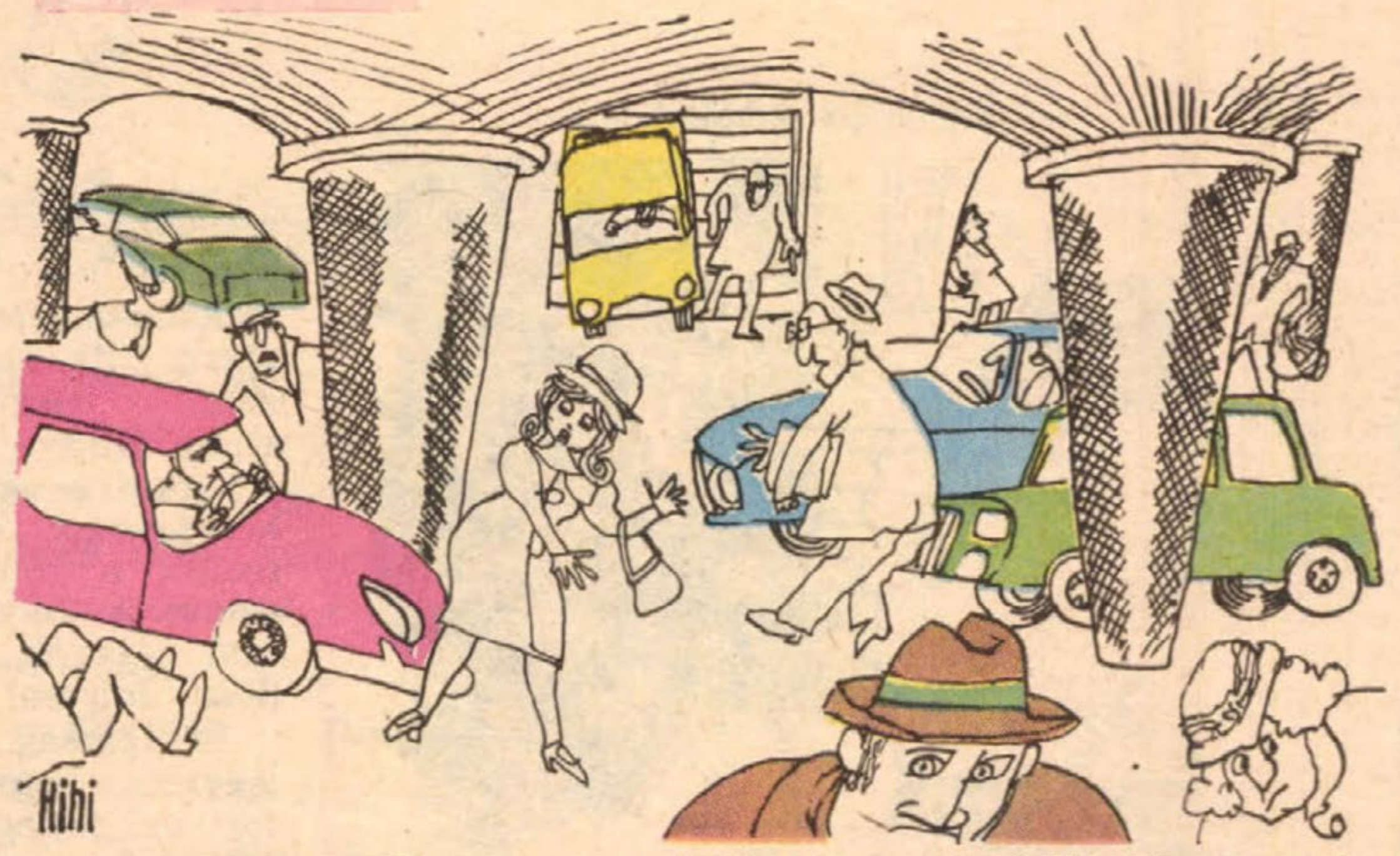

— Par év múlva annyi autó lesz, hogy az aluljárokban sem lesz nyugta az embernek . . .

Tót Gyula:

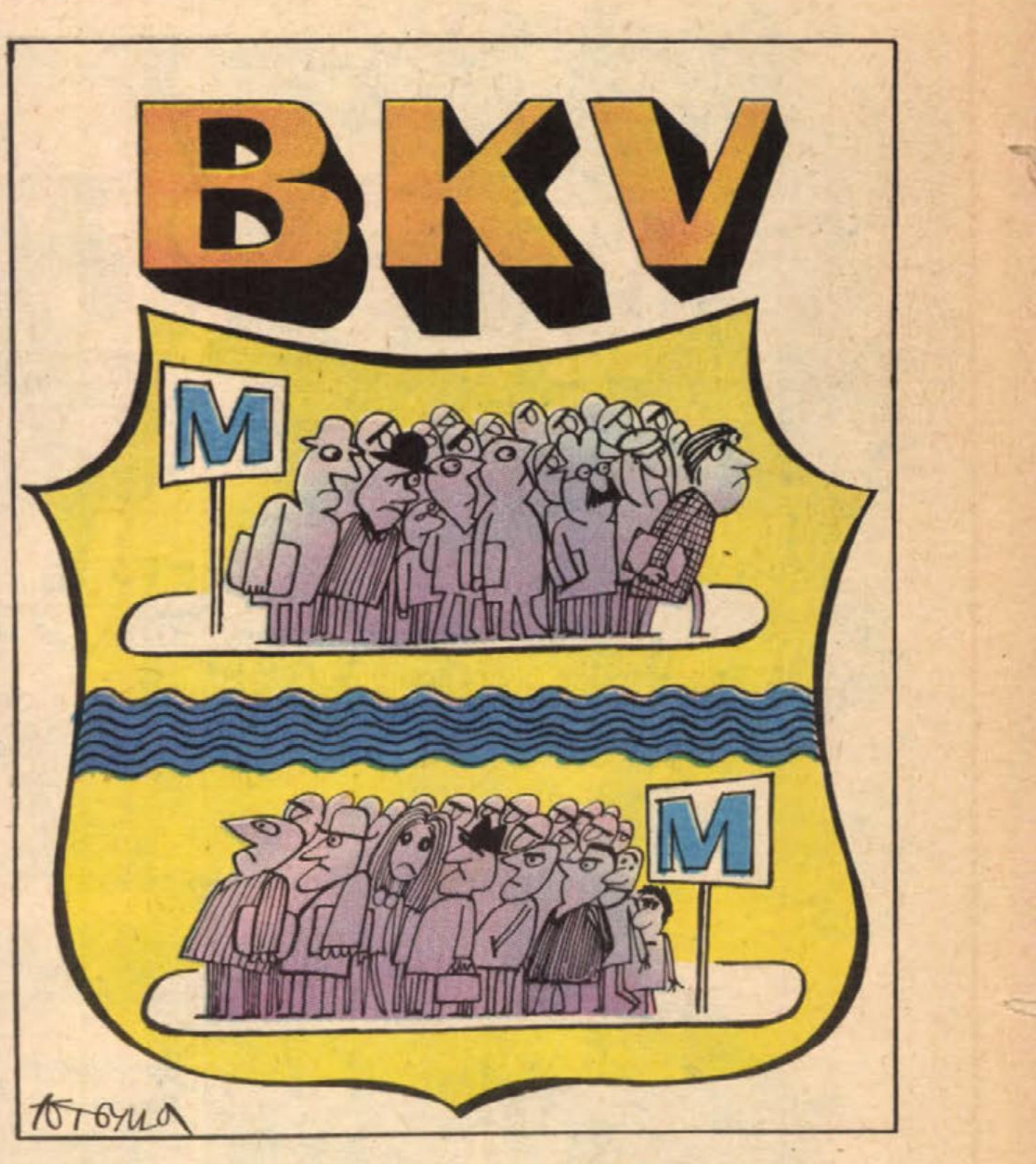

Új címert kap a Budapesti Közlekedési Vállalat . . .

Endrődi István:

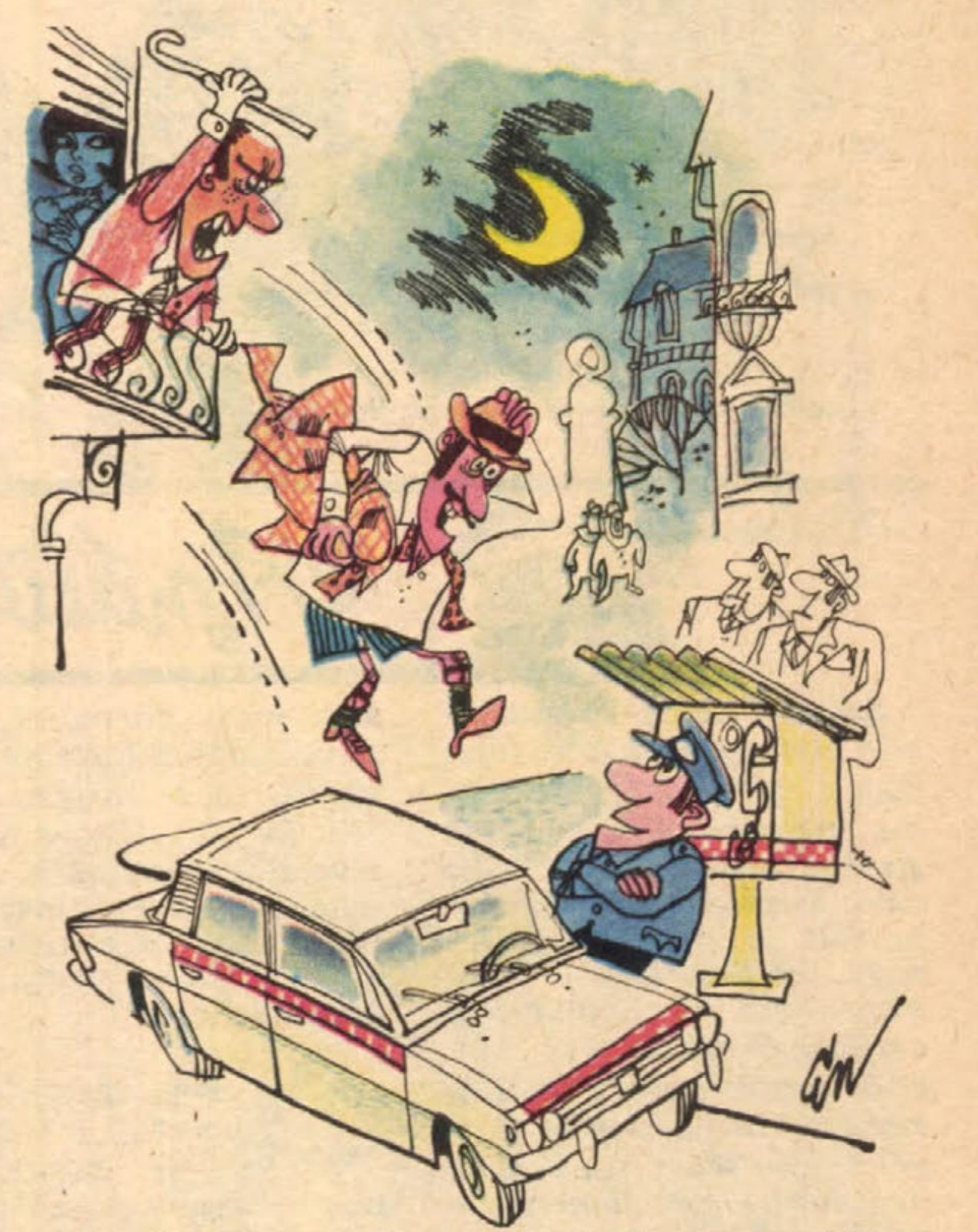

— Brabács rajtakapta feleségét, de az ablakon kiugró csábítónak sikerült elmenekülnie, mert azonnal kapott taxit!

Vasvári Anna:

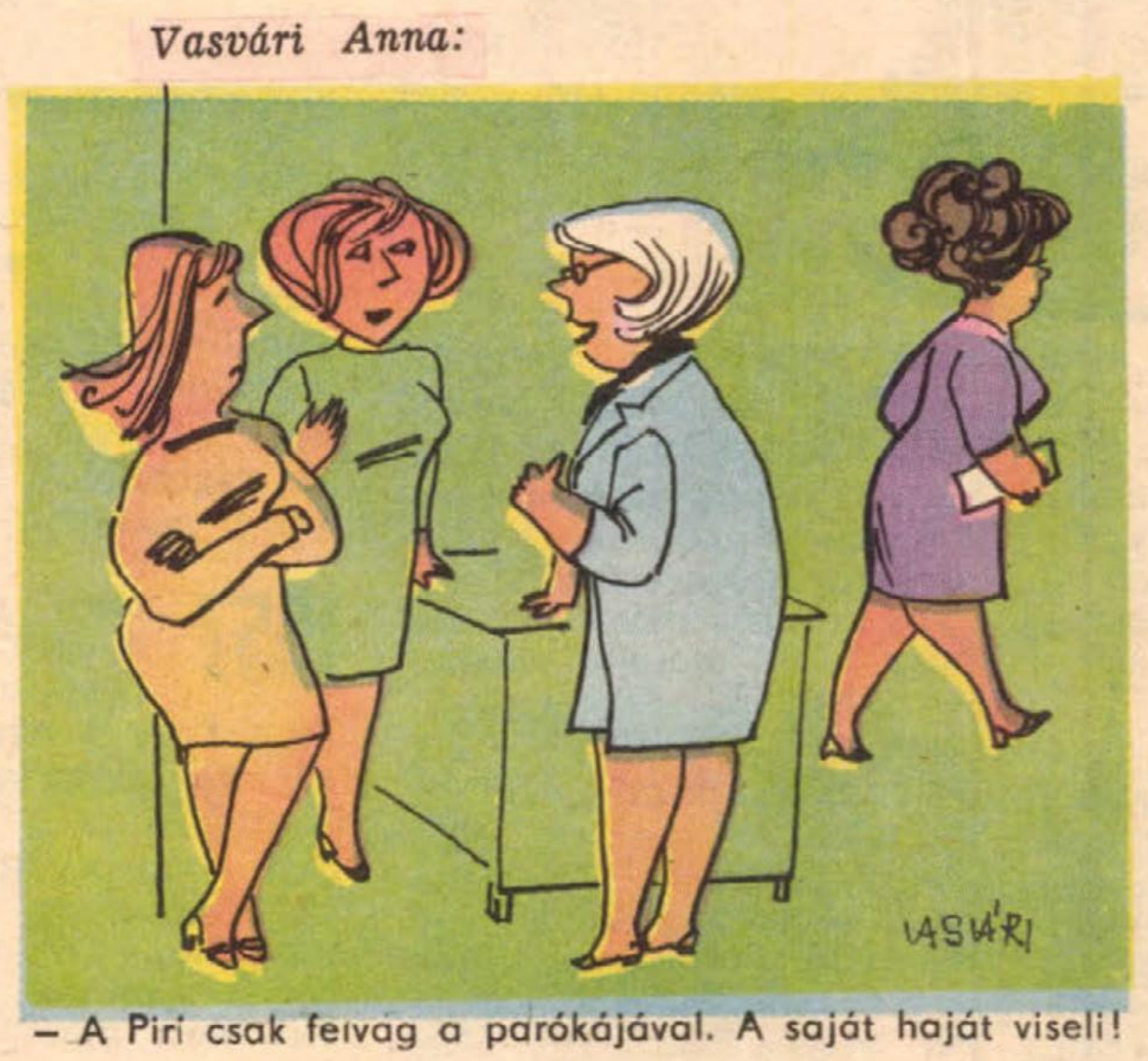

— A Piri csak felvág a parókájával. A saját haját viseli!

ÚRIFIÚ MINT RABLÓ

Egy Lester G. Maddox junior nevű 26 éves fiatalembert rabláson kapták rajta. A bíróság ötévi felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte, mindössze fél évig a börtönben kell töltenie a hétvégeket, ami eléggé kellemetlen egy szórakozni vágyó fiatalember számára.

Az avatatlan számára a büntetés, különösen annak felfüggesztett volta egy kissé enyhének hat. A magyarázat egyszerű. Az ifjú rabló édesapja Georgia állam kormányzója.

A tanulság ebből az, hogy minden rabló jól teszi, ha gondos körültekintéssel választja meg a papáját.

MEGLEPŐ LÉPÉS

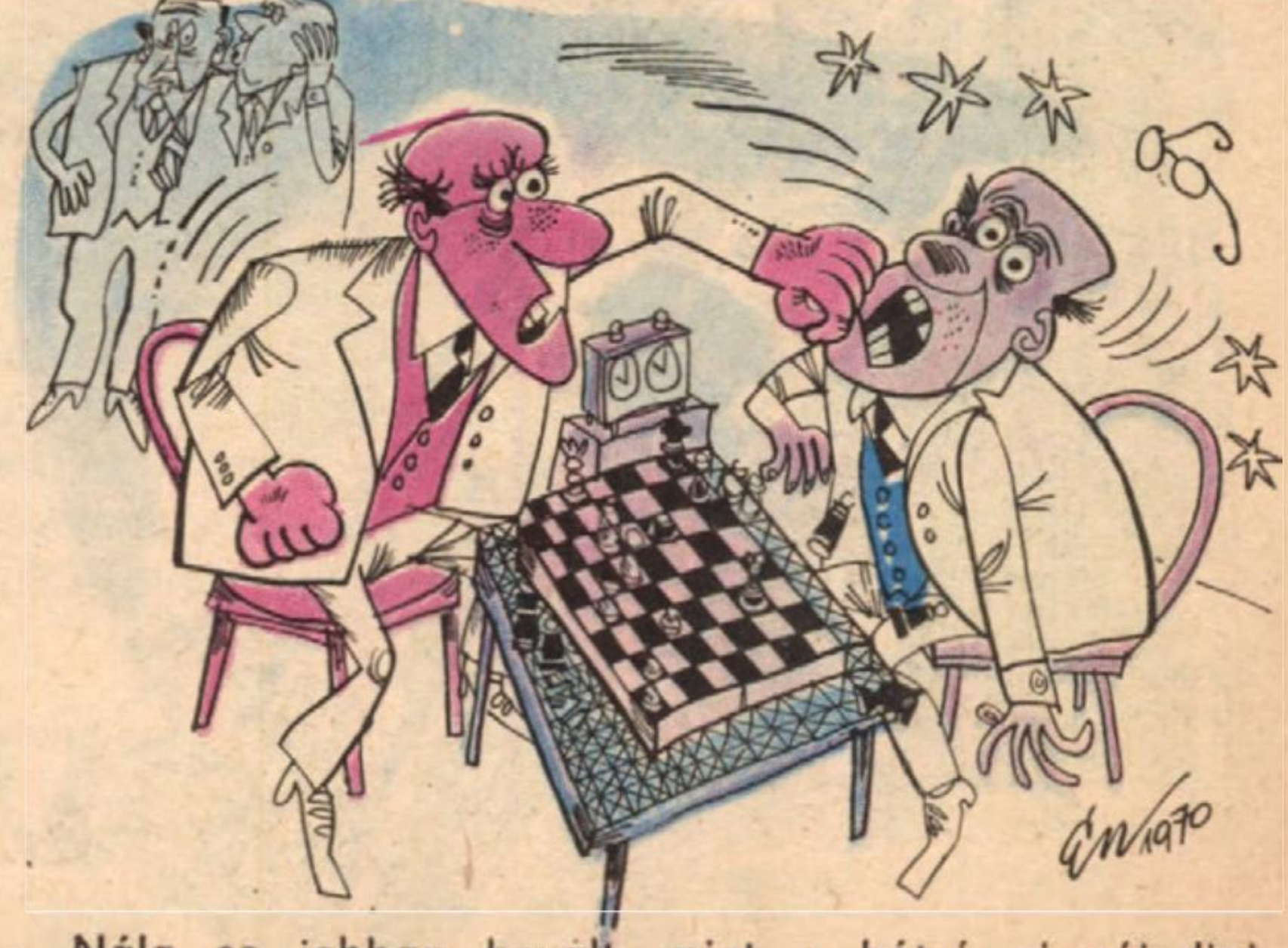

— Nála ez jobban bevalt, mint a hátsó nimzóindiai védelem! . . .

KRIKSZ-KRAKSZ

PORSZEM

Hogy poros a pesti utca,
az számomra nem vigasság,
mert a porban, (őspor óta)
bacilus van, nem igazság! . . .

ROBBANÁSVESZÉLY!

Amikor egy asszony belép
a második fruskakorba,
olyan, mintha égő gyufát
vetnek egy zsák puskaporba . .

HENTESHUMOR

(Felelgetős)

— Múltkor májat ígért nekem,
árulja el, van ma mája?
— Hogyne lenne, kérem szépen,
mindenkinek van mamája . . .!

PÁLYAUDVARI ÉJ

Egy turista — bukaresti —
kérdi: mikor csuk a resti? . . .

Szilágyi György

ÉRZÉKENY KUTYA

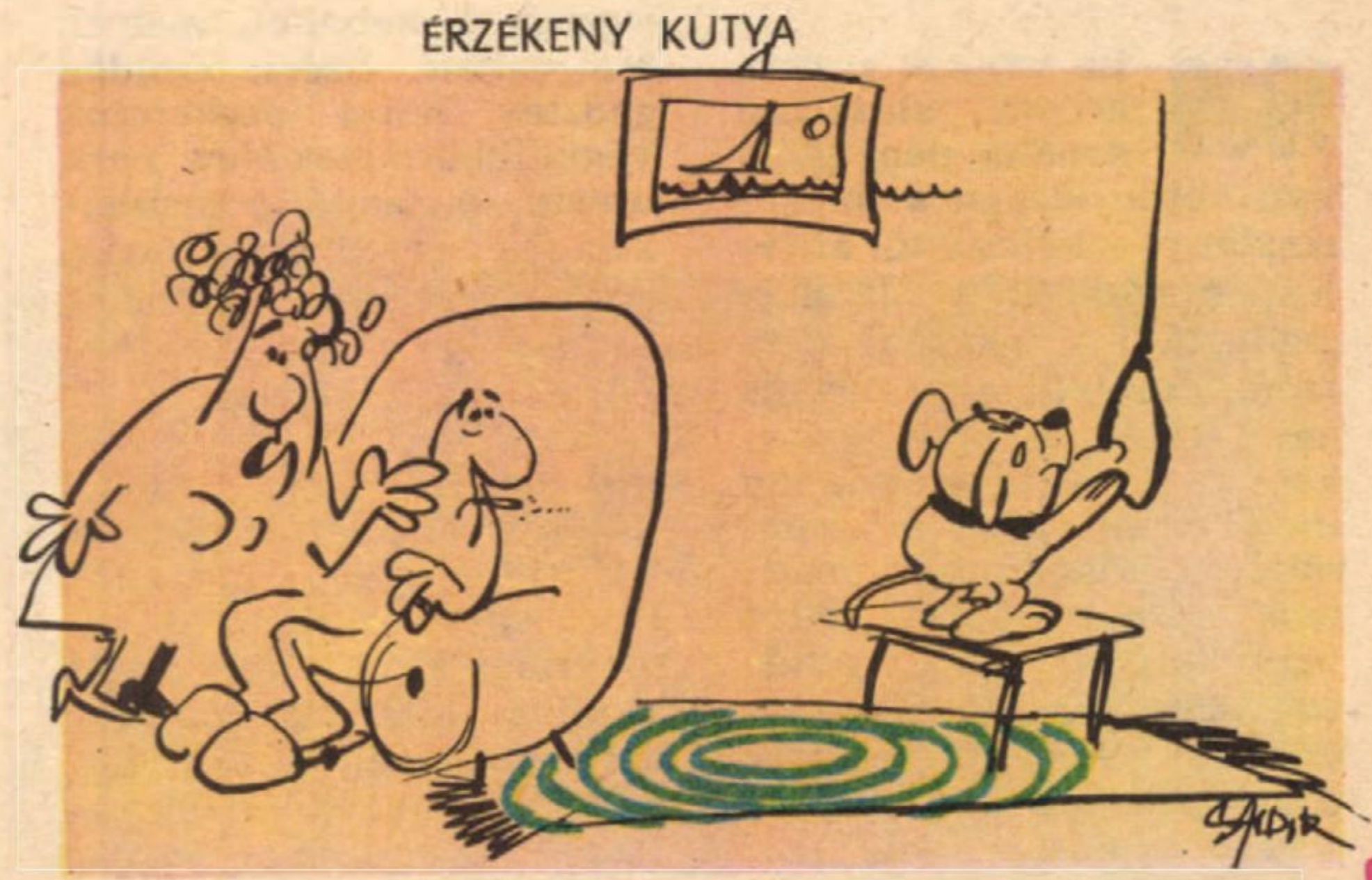

— Már megint figyelmetlen voltál és nem dicsérted meg, amikor behozta a papucsodat.

A MAGYAR ERDŐK KINCSE

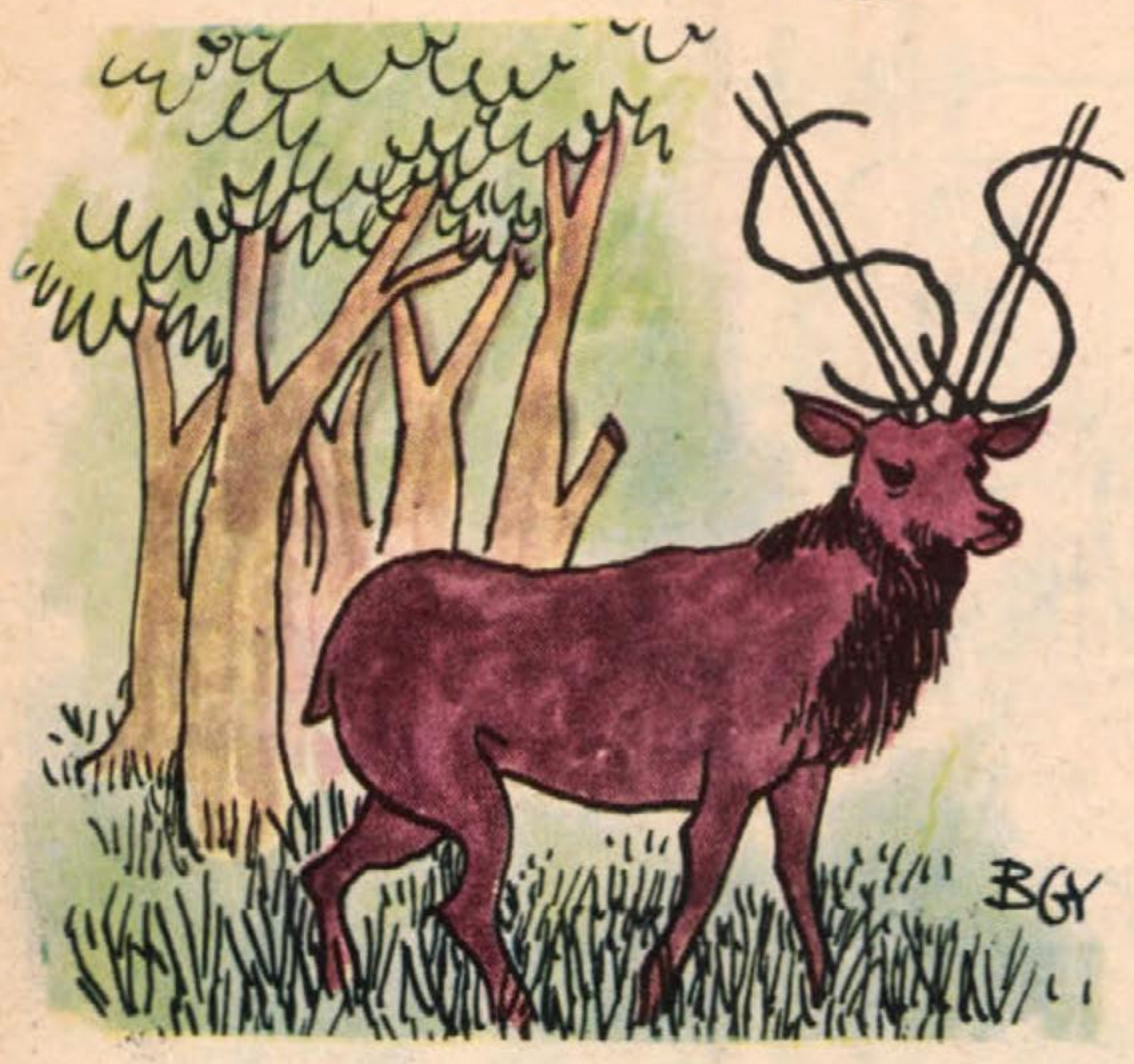

Kapitális szarvasbika

HUMÁNUS SZEMPONT

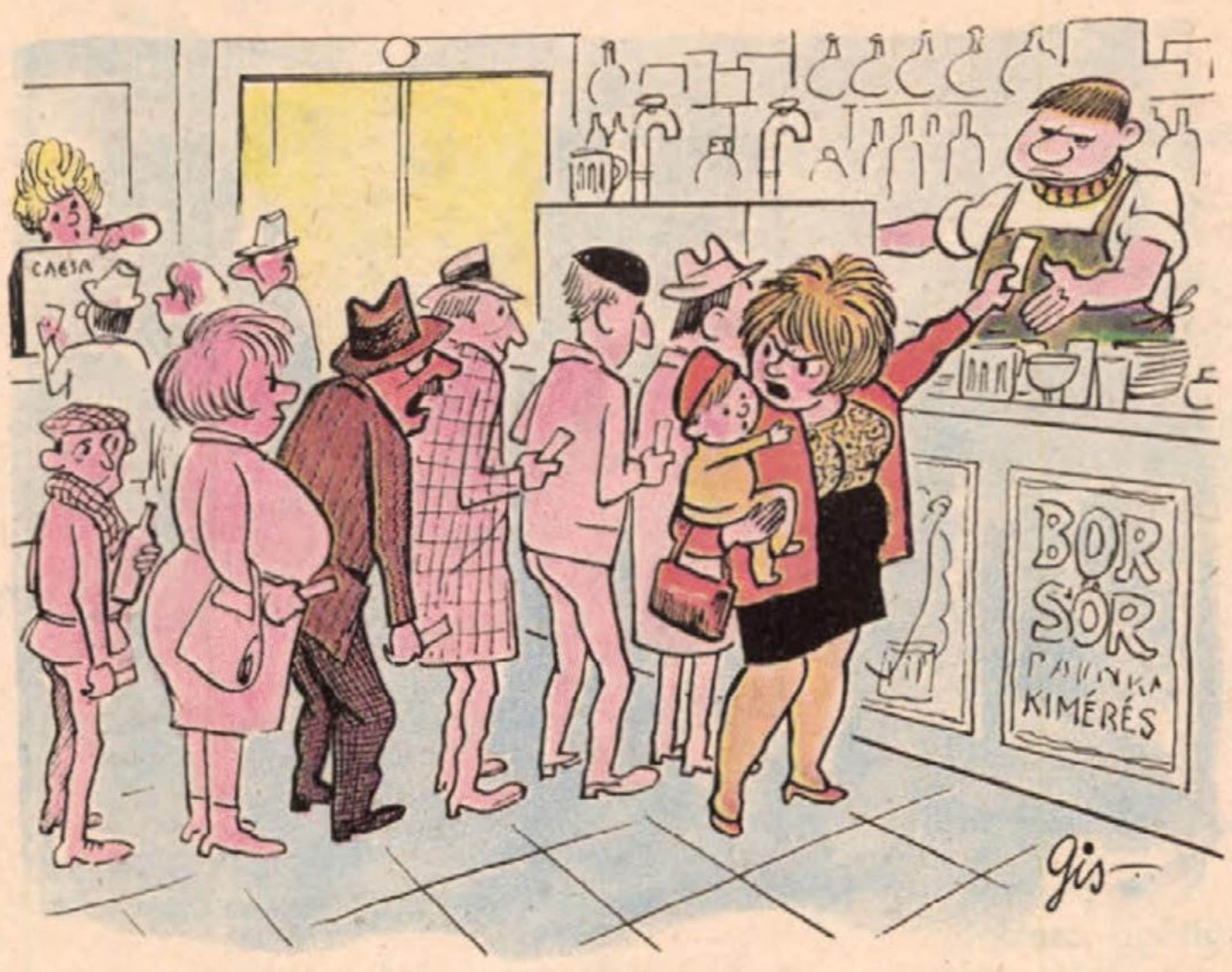

– Miért kéri soron kívül a rumot?
– Nem látja? Gyerekkel vagyok!

MAI MONTE CHRISTO

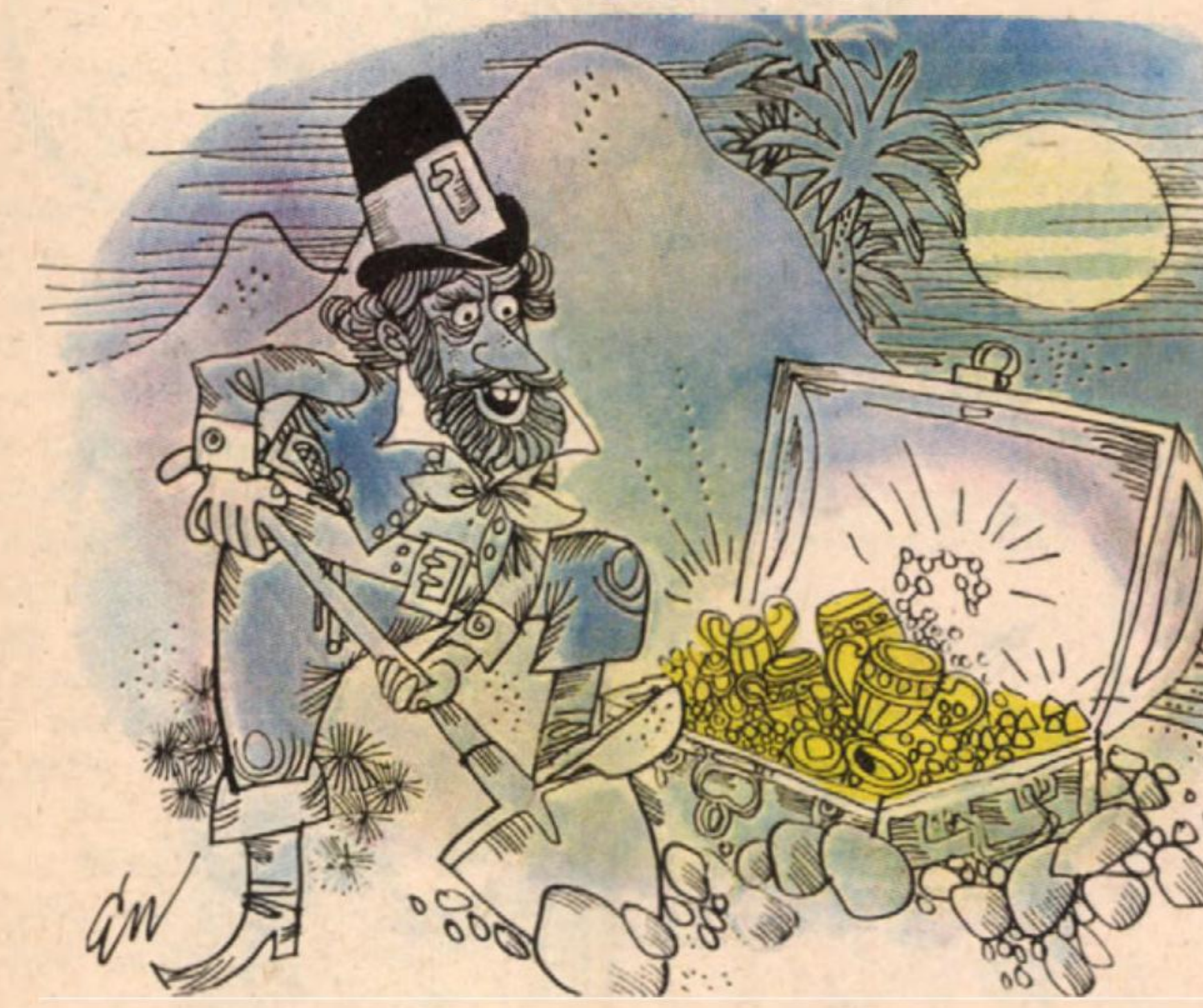

– Hurrá! Megtaláltam Spada bíboros kincseit! Most már vehetek egy telket a Duna-kanyarban!...

MODERN RÓMEÓ

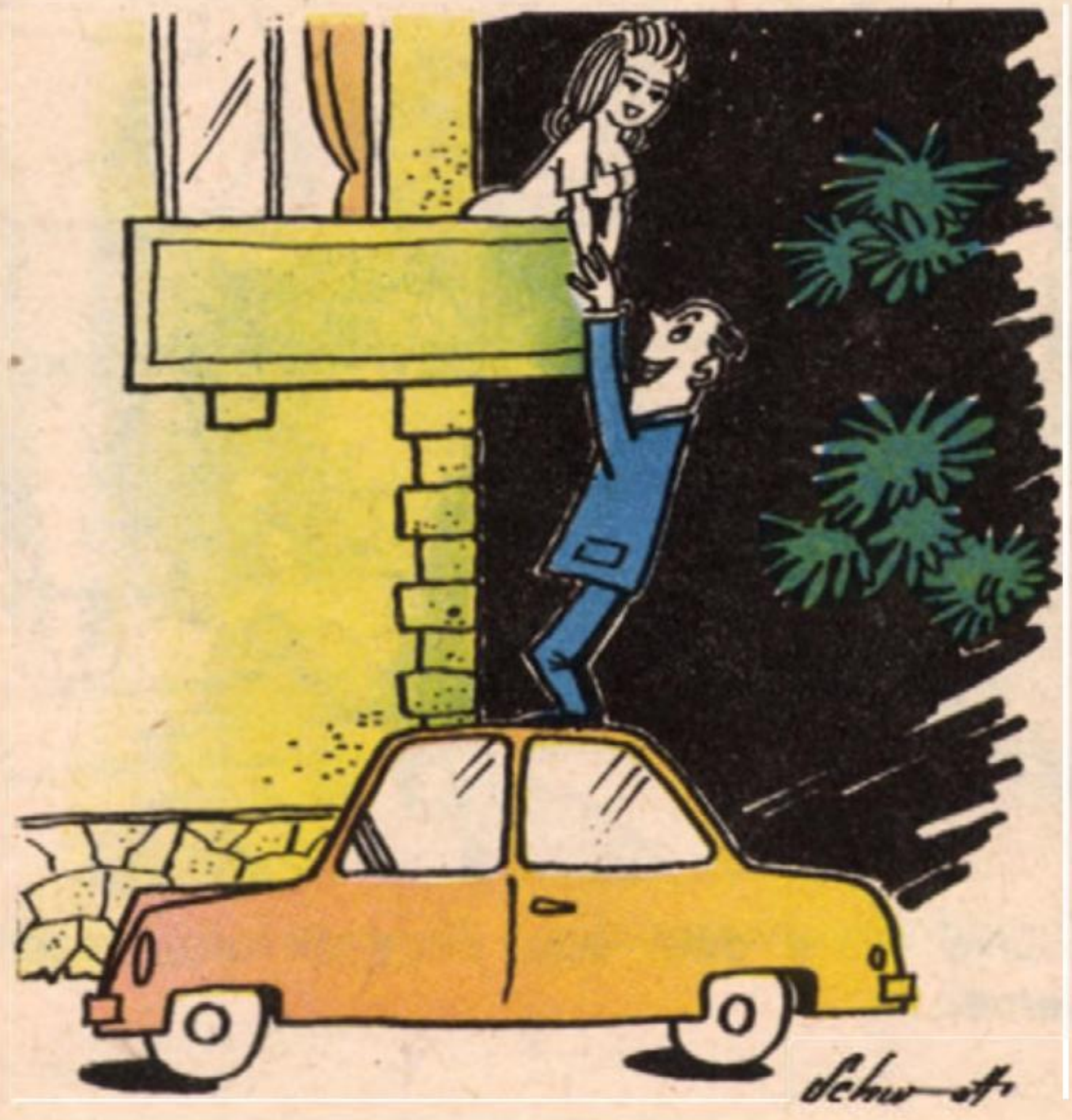

FOLYÓ BOR

Vendéglői cégtáblákon, itallapokon gyakran szerepel ez a kifejezés: „folyó bor".

Sokszor elgondolkoztam már rajta, miért hangsúlyozzák, hogy folyik a bor. Érdeklődtem ettől-attól nagy óvatosan (nehogy műveletlennek tartsanak), de mindenki csak a gyakorlati helyzetről világosított föl: A folyó bor az, amit kimérve árusítanak.

Nem értem. A palackozott bor nem folyik? Tudomásom szerint csak a nagyon-nagyon régi bor nem „folyó", mert az megkocsonyásodik. De ez olyan ritkaság, hogy a tőle való megkülönböztetésnek nincs értelme.

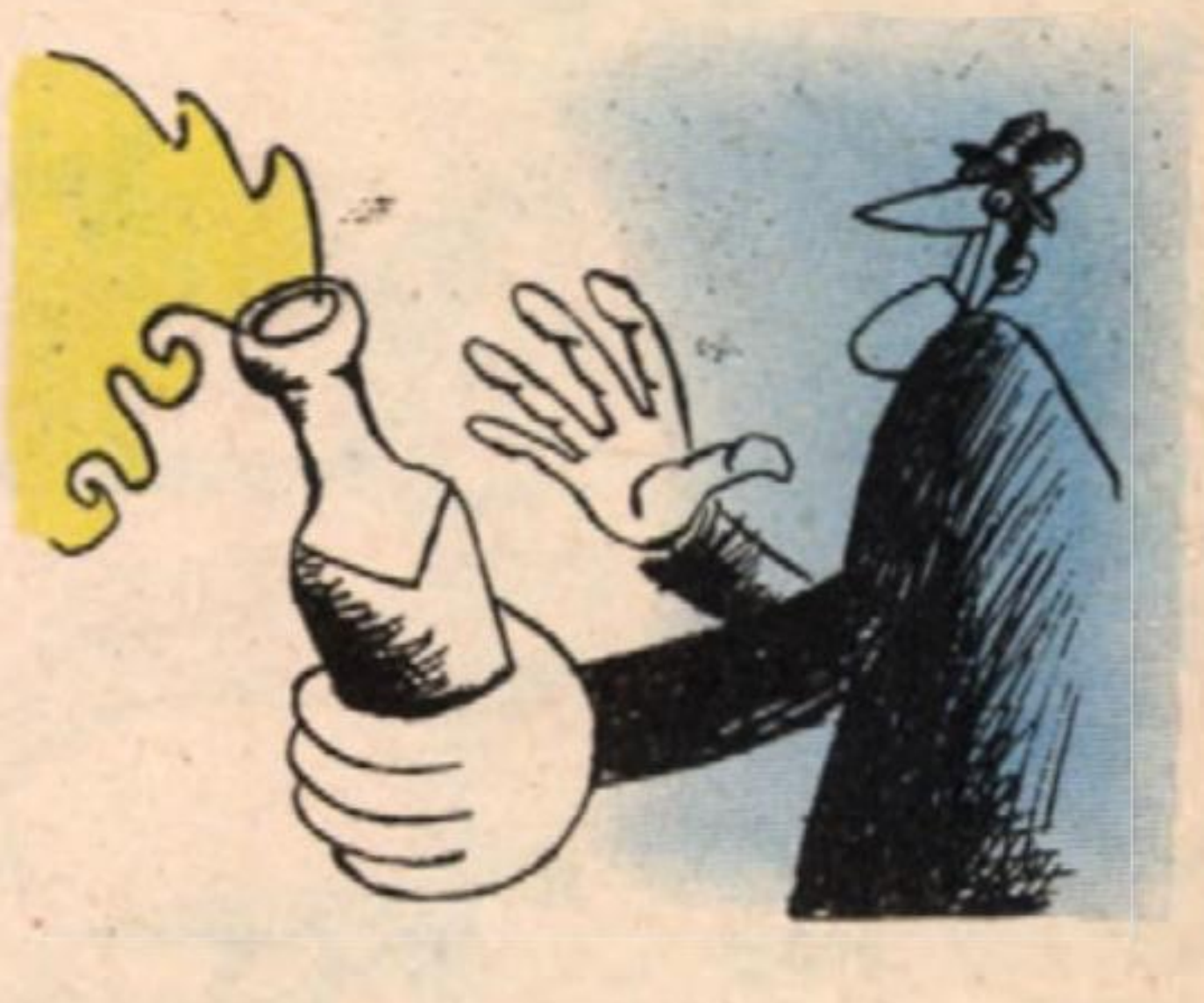

Persze lehet, hogy annak a barátomnak van igaza, aki szerint a „folyó bor" kifejezésben a „folyó" nem melléknévi igenév, hanem főnév (lásd: folyam)...

Az igazság kedvéért megjegyzem, hogy amikor barátom ezt fejtegette, kicsit többet ivott a normájánál. Igaz, nem „folyó bor"-ból.

S. L.

Amália néni

Szipák Lajos kistisztviselő élete zavartalanul folydogált volna szűk, de biztos medrében, ha nincsen Amália néni. Ez az Amália néni, Szipák atyai nagynénje volt és 1939-ben botrányos körülmények között megszökött egy amerikai olajügynökkel. A nagynéni ettől kezdve, mint a Damokles kardja lógott Szipák feje felett. Letagadni nem merte, bevallani pedig nem mindig volt könnyű.

A következőkben felidézem Szipák egy-egy vallomását, melyet mindenkori vezérigazgatójának tett, Amália néniről.

1939 Le vagyok sújtva, kérem alázattal! Amália néni szörnyű vétke idegen a mi keresztényi erkölcsöktől átitatott családunk szellemiségétől. Ez a szörnyű perszóna összeállt egy Parkins nevű amerikai olajügynökkel. Én azóta egyfolytában imádkozom, hogy a megváltó bocsássa meg borzalmas vétkét, melybe sűrű vére kergette. Ez az elfajzott perszóna mindig összeütközésbe került a hatodik parancsolattal. Nem mentegetni akarom, de szegényke nagyon csúnya volt, így egyetlen kísértésnek sem mert ellenállni, attól félve, hogy a következő kísértés csak nagyon soká jön. Ennek ellenére Amália elveszett számunkra. Az Úr adta, Mister Parkins elvette, legyen hozzá kegyelmes az Úr, hozzám pedig a vezérigazgató úr...

1944 Vezérigazgató testvér! Az ősi magyar rögvalóságban talajgyökerező mély szittya hitemmel elkülönítem magam ettől az Amália nevű szörnyszülöttől. Világgá kiáltom, hogy ez a plutokrata vörösbérenc elfajzott ősei hitétől, szembefordult a kebellel, melyen melegedett. Ezért, amidőn győztes harci szekereink végigdübörögnek New York utcáin, a fennálló rendelkezések értelmében saját kezűleg fogom felkoncolni! Addig is, amíg ez bekövetkezik: Kitartás!

1945 Szörnyű időket éltünk át vezérigazgató uram!... De megszenvedtünk a demokráciáért! A mi családunk is hitet tett demokratikus érzelmeiről. Egy hőslelkű nagynénikém, a család ösztönzésére, a fenyegető fasizmus vészterhes felhői elől az Egyesült Államokba emigrált. Nekünk is sokat kellett szenvednünk miatta, mert nem tagadtuk meg őt. Szolidaritást vállaltunk vele, hogy demonstráljuk: a magyar középosztály — mint a nagy költő mondja valahol — „meghal, de megadni nem adja magát!" — Mi már akkor tudtuk, hol a győzelem, hol az olaj. Nagynénikém... he-he-he... ezért lépett olajra egy amerikai olajügynökkel, hogy odakint is hirdesse: a vér nem válik vízzé, azaz olajjá...

1950 Kritikusan nézve a helyzetet, vezérigazgató elvtárs, világosan kell látnunk, hogy Amália az imperialisták szekértolója, egy kozmopolita, monopolkapitalista, klerikális burzsoá, akit mi soha nem tekintettünk rokonunknak. Leveleit felbontatlanul küldtük vissza. Csomagjainak tartalmát a feleségem csak azért viszi be a hivatalba, hogy a kolléga elvtársnők lássák: az imperializmus rothadó szakaszában milyen ízléstelen rongyokban járnak a kizsákmányolt, megtévesztett milliók. De Amáliát megverte az isten... azaz a sors... pontosabban a történelmi szükségszerűség. Feje felett gomolyognak a válság felhői, minden percben lecsaphat rá a munkanélküliség réme. De nem sajnálom. Így jár minden haza-, illetve osztályáruló. Ha rágondolok, ökölbe szorul a vasöklöm!

1957 Nem mintha lényeges lenne, de meg kell mondanom, hogy a nénikém nem az ellenforradalom után disszidált. Ő a becsületes, régi emigrációhoz tartozik, a kitántorgók nyomorult seregéhez. Természetesen karriert csinált. Ez Amerika! Mert mondhatunk rájuk sok mindent, de ott lehet élni! Én nem értek a politikához, de azt tudom, hogy a nénikémnek két autója van. És nekem mikor lesz kocsim? Soha! Ma már azt is meg merem mondani, hogy imádom a kókuszt! Remélem ezért már nem kell szenvednem, mint az elmúlt években. Szerencsére küld nekem a nénikém. Szégyen! Európa szívében, egy mezőgazdasági ország polgárának, Amerikából kell kókuszdiót kérni...

1970 Hogy képzelik ezt? Miért adjak én egy olyan nyilatkozatot, hogy gondoskodom a hazatérni szándékozó nagynénikémről? Én kérem, nagyra becsülöm özvegy Mrs. Parkinst, született Klofák Amáliát, aki szegről-végről rokonomnak mondható, de ez még nem ok arra, hogy magamhoz vegyem! Ez az Amália 1939-ben távozott az USA-ba. Most, a nehéz évek elmúltával hazajönne, hogy beleüljön a készbe. Hát nem! Nekem sem megy olyan jól, hogy ezt megengedhessem magamnak! Hárman szűkösködünk egy kétszobás lakásban, a kocsimnak nem tudok egy nyomorult garázst szerezni. Én nagyon sajnálom szegényt, leveleimben lelki vigaszt nyújtok neki, de ennél többet nem tehetek. De ha maguk olyan jók, hozassák haza. Fejlett szocialista vívmányokkal rendelkező rendszerünkben lehetőség van arra, hogy szociális otthonban helyezzék el... Hogy tetszik mondani? Van neki 100 ezer dollárja? Drága nénikém! 31 éve várom a percet, hogy végre újra együtt legyen a család. 31 éve nem szűntem meg ápolni a rokoni kapcsolatokat, mert nálunk ez már családi tradíció... Keblemre Amália néni!

Ősz Ferenc

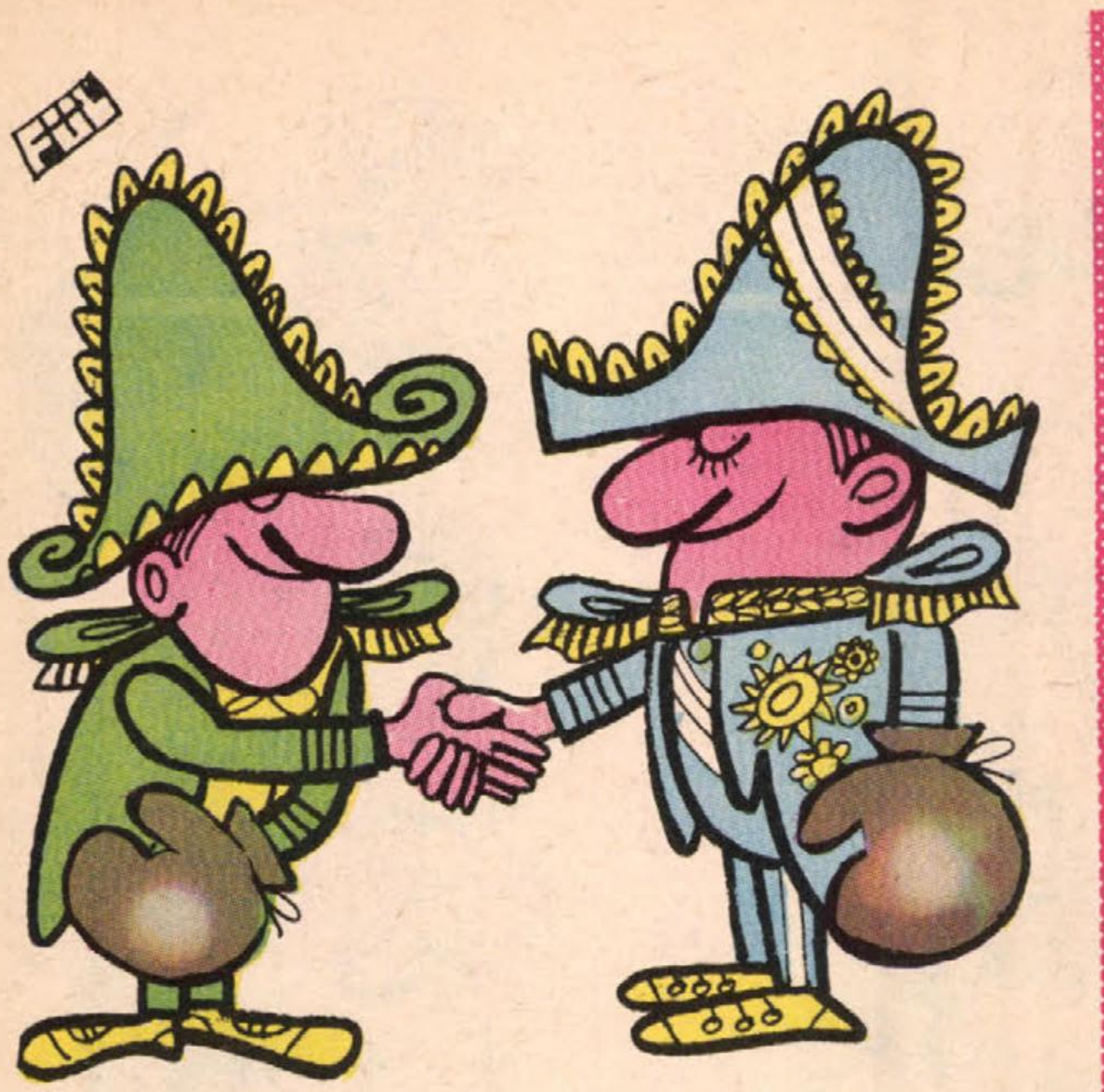

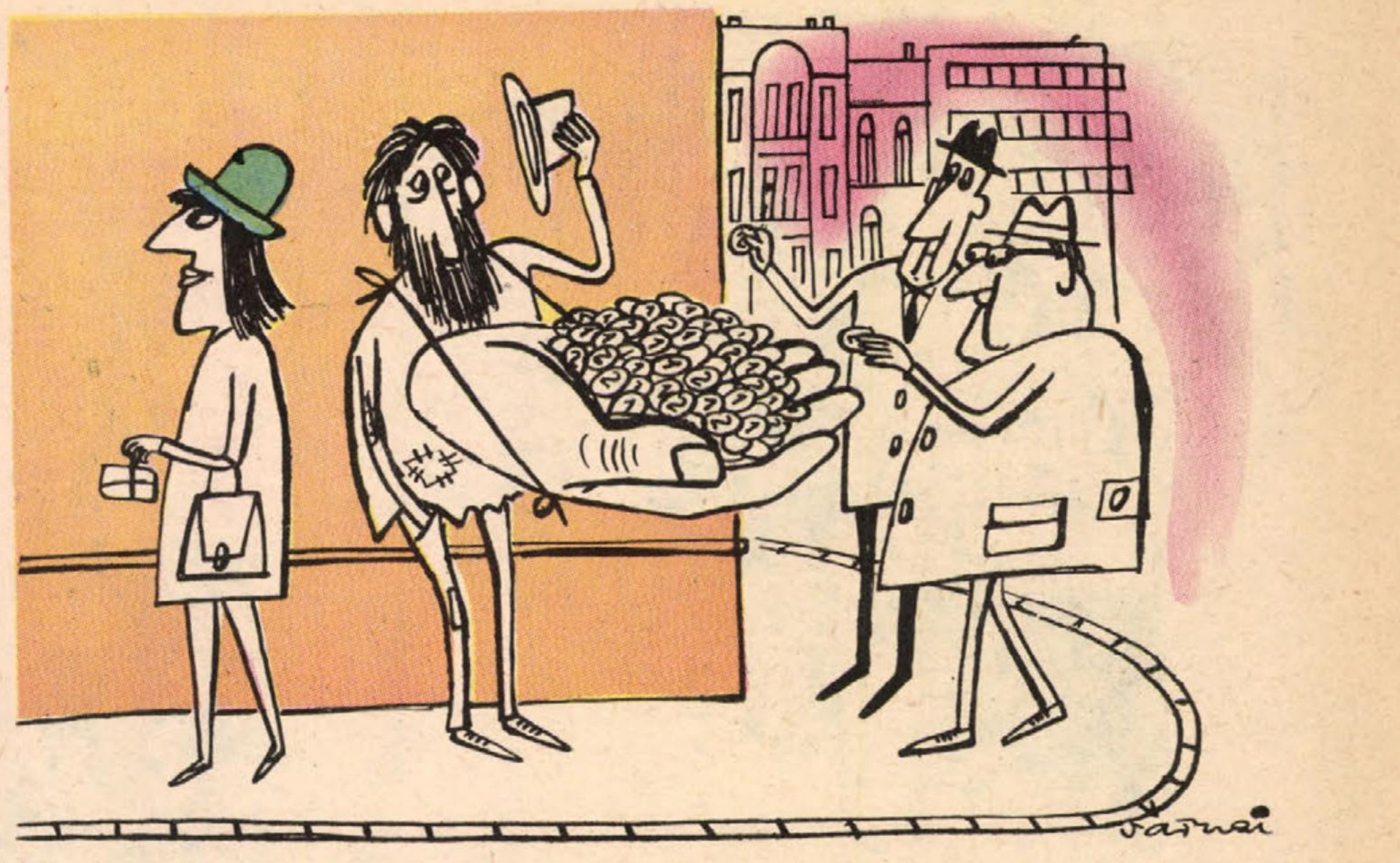

KÉZ

FÜLÖP,
VÁRNAI,
HEGEDŰS,
DALLOS,
TÓT,
SAJDIK,
CSÁSZÁR

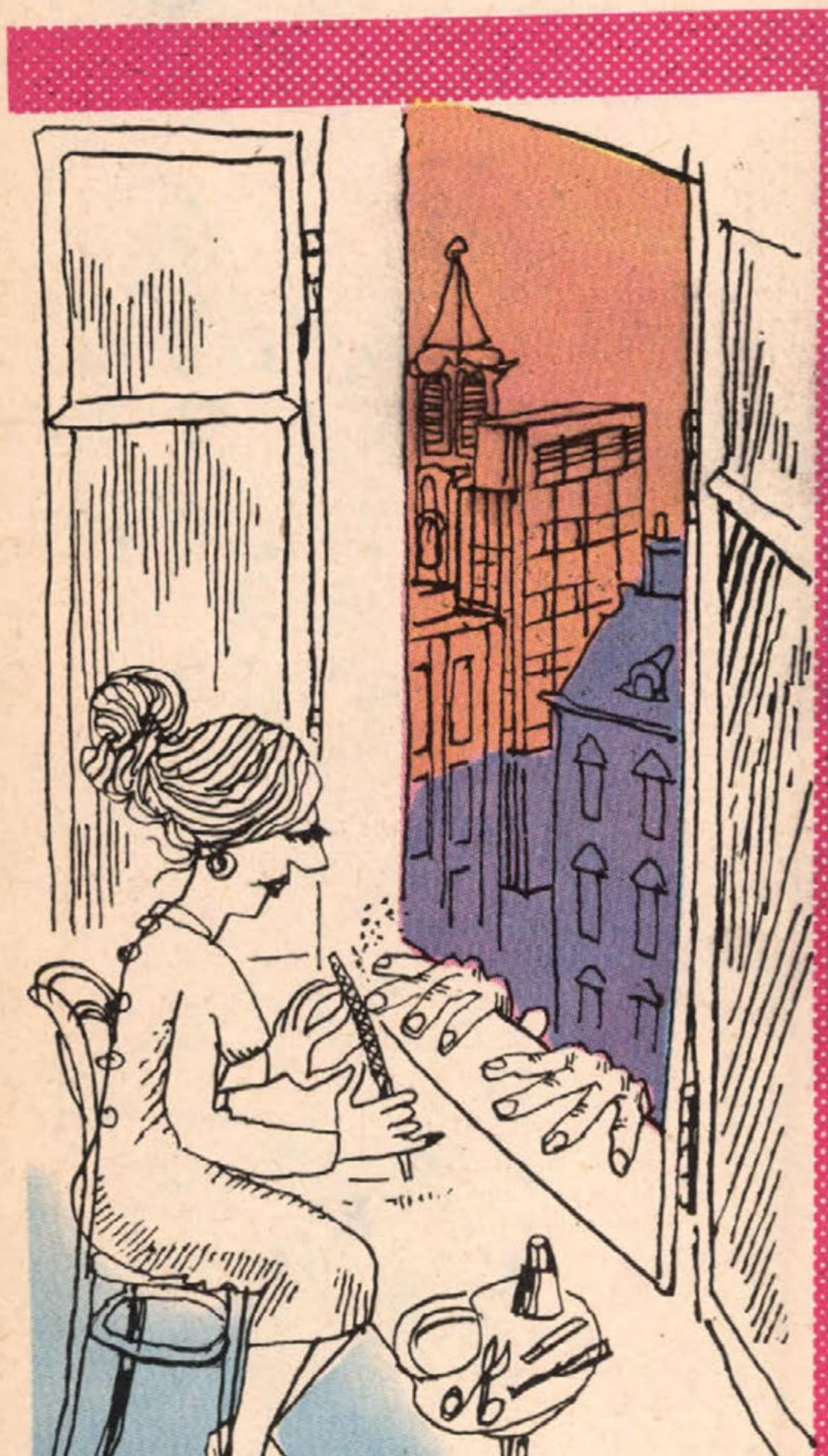

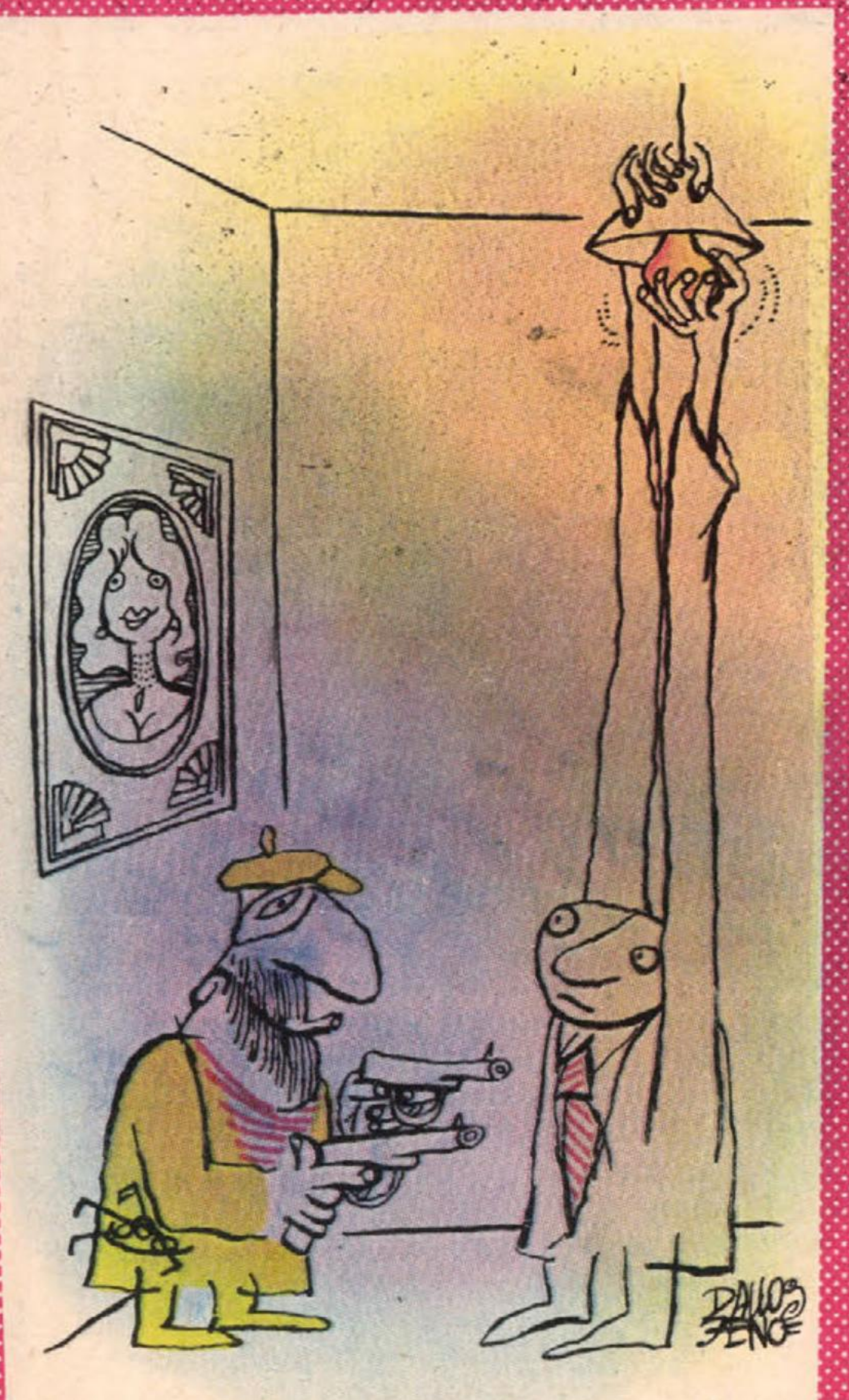
DALLOS JENŐ

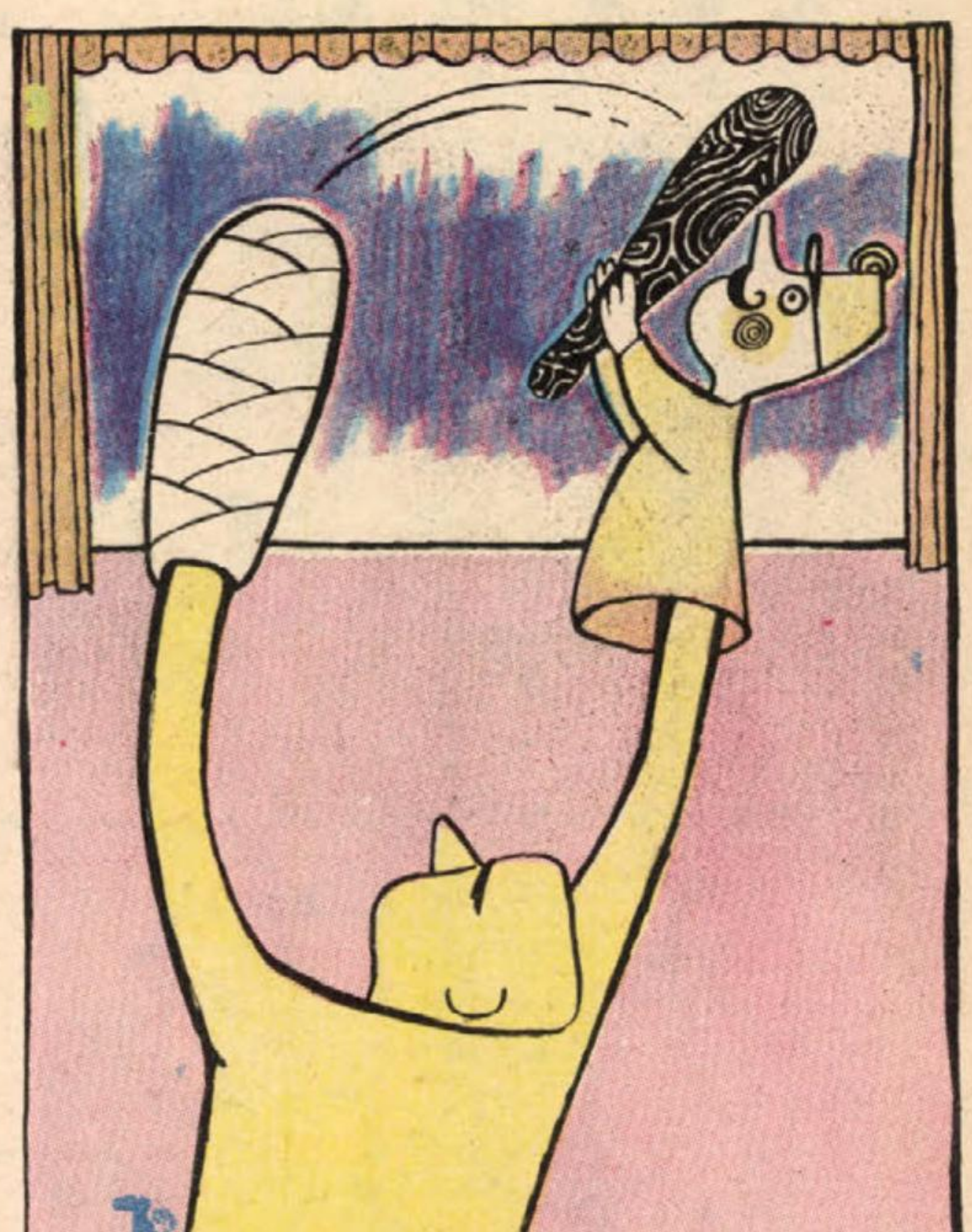

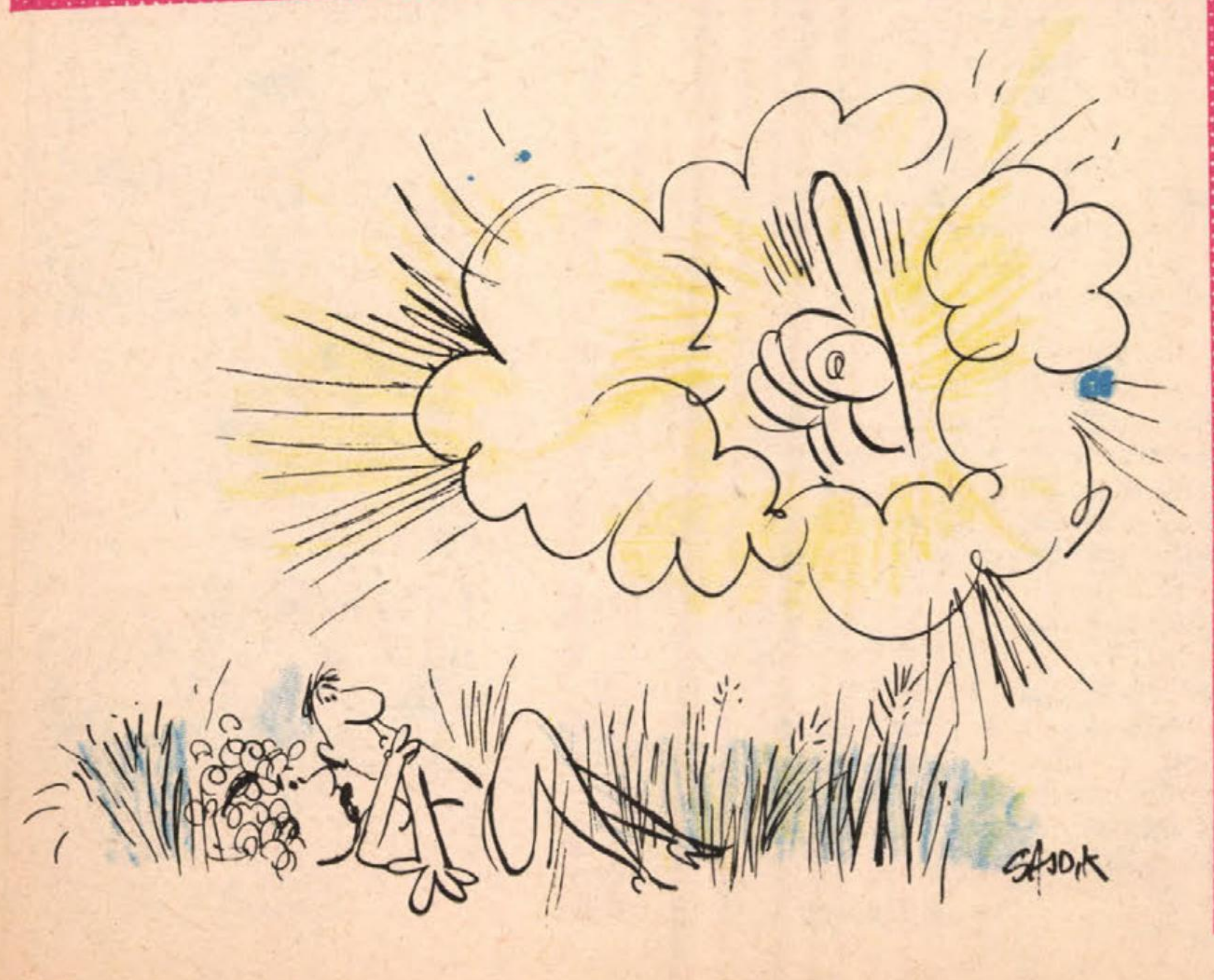

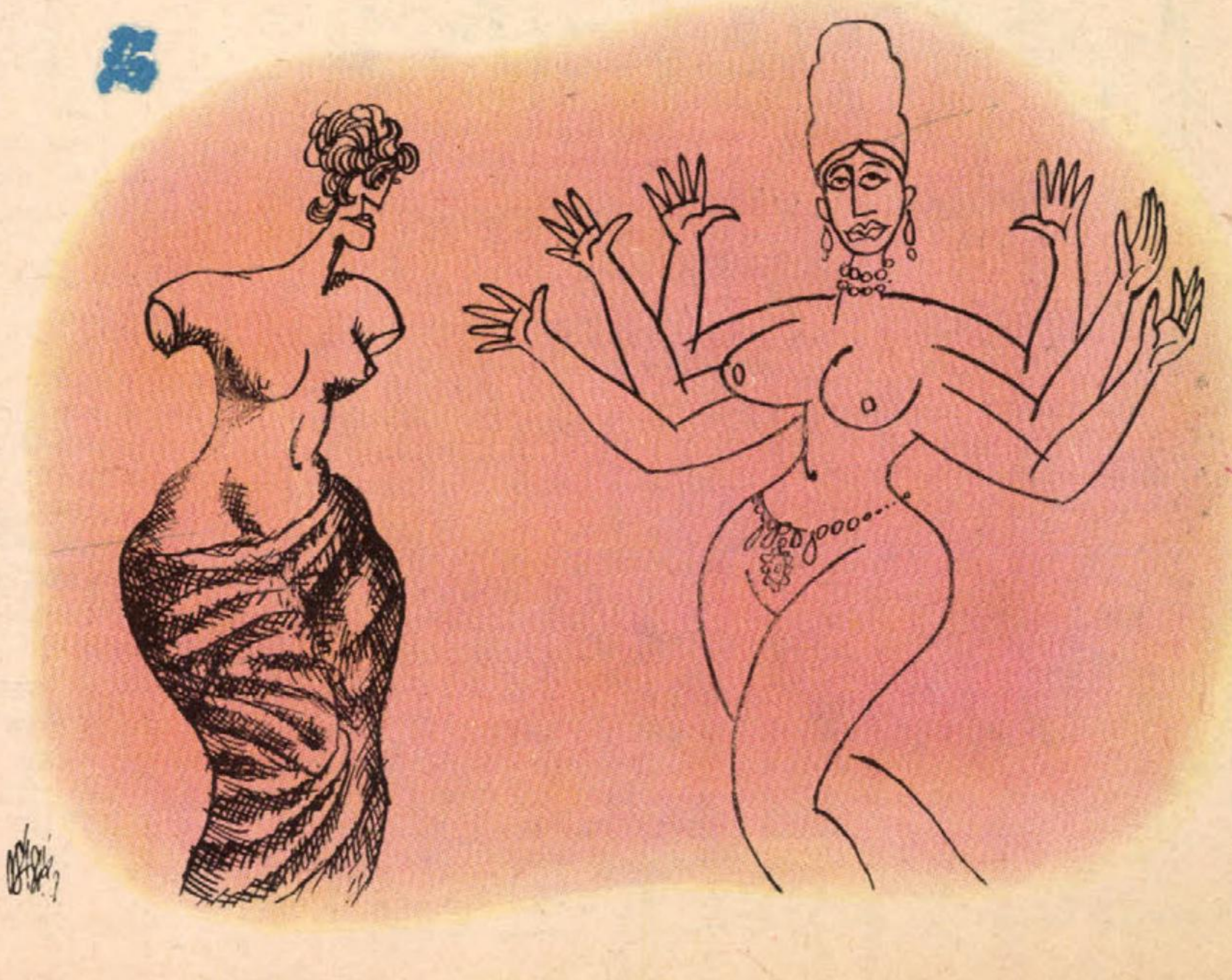

MAKACS ÜGYFÉL

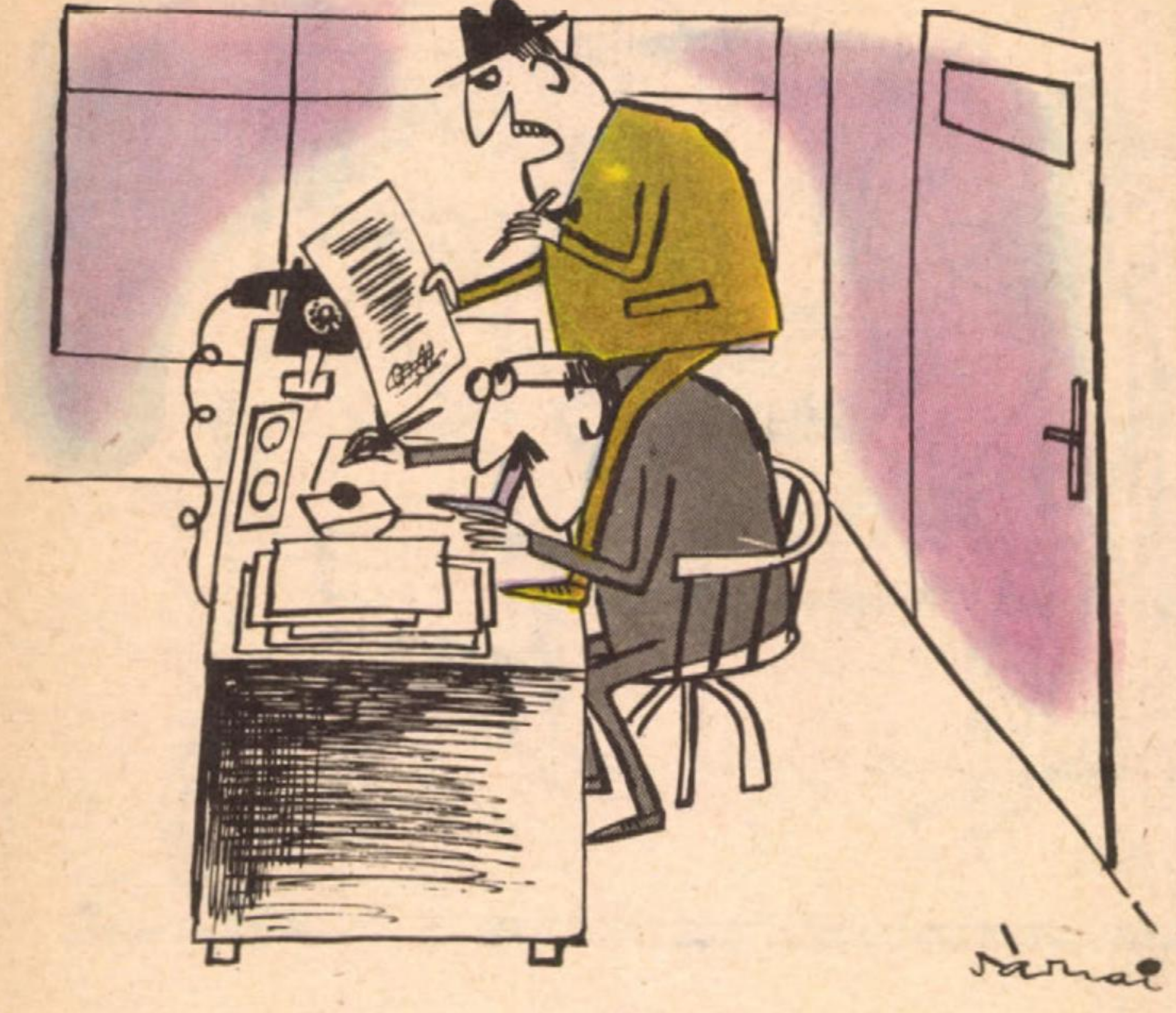

– Vegye tudomásul, addig nem megyek le a nyakáról, amíg el nem intézi az ügyemet!

AZ ŐSKORBAN

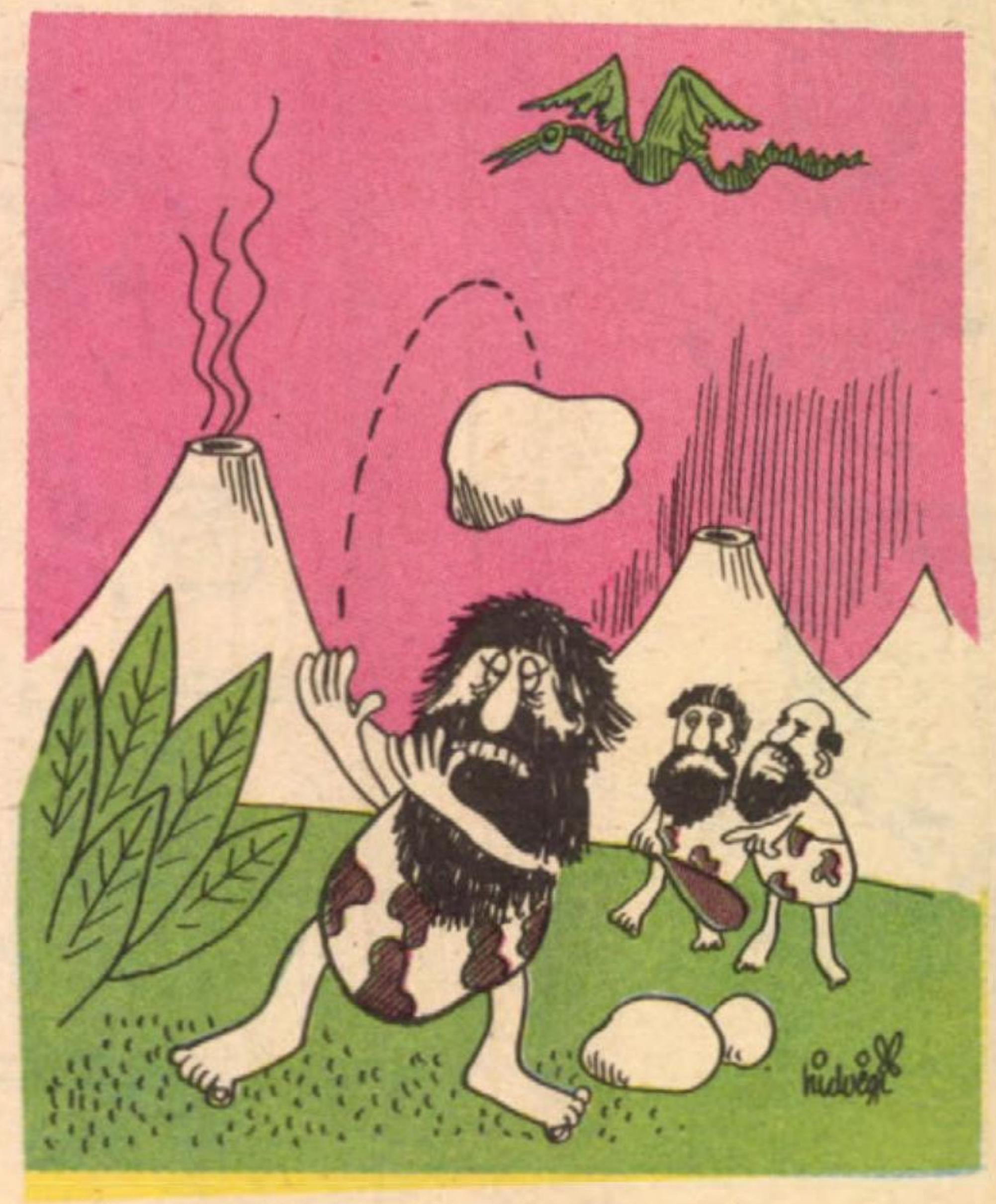

– Szerencsétlen! Már ilyen fiatalon a kábítószer rabja!

„TENISZEZŐ" MINT BANKRABLÓ

Az alvilág leleményessége határtalan. Az amerikai Michigan állambeli Bloomfieldben egy férfiú teljes teniszfelszerelésben állított be a helyi bankba, megállt a pénztár előtt, letette ütőjét, a teniszlabdákat is tartalmazó dobozból pisztolyt húzott elő és — legyünk rövidek — kirabolta a bankot, amelyben történetesen csak 3000 dollár volt. Az is pénz. A bandita zsebre tette az összeget, hóna alá csapta ütőjét, s mindössze egyetlen labdát hagyott a bankban, nyilván véletlenül.

KÍNOS MEGLEPETÉS

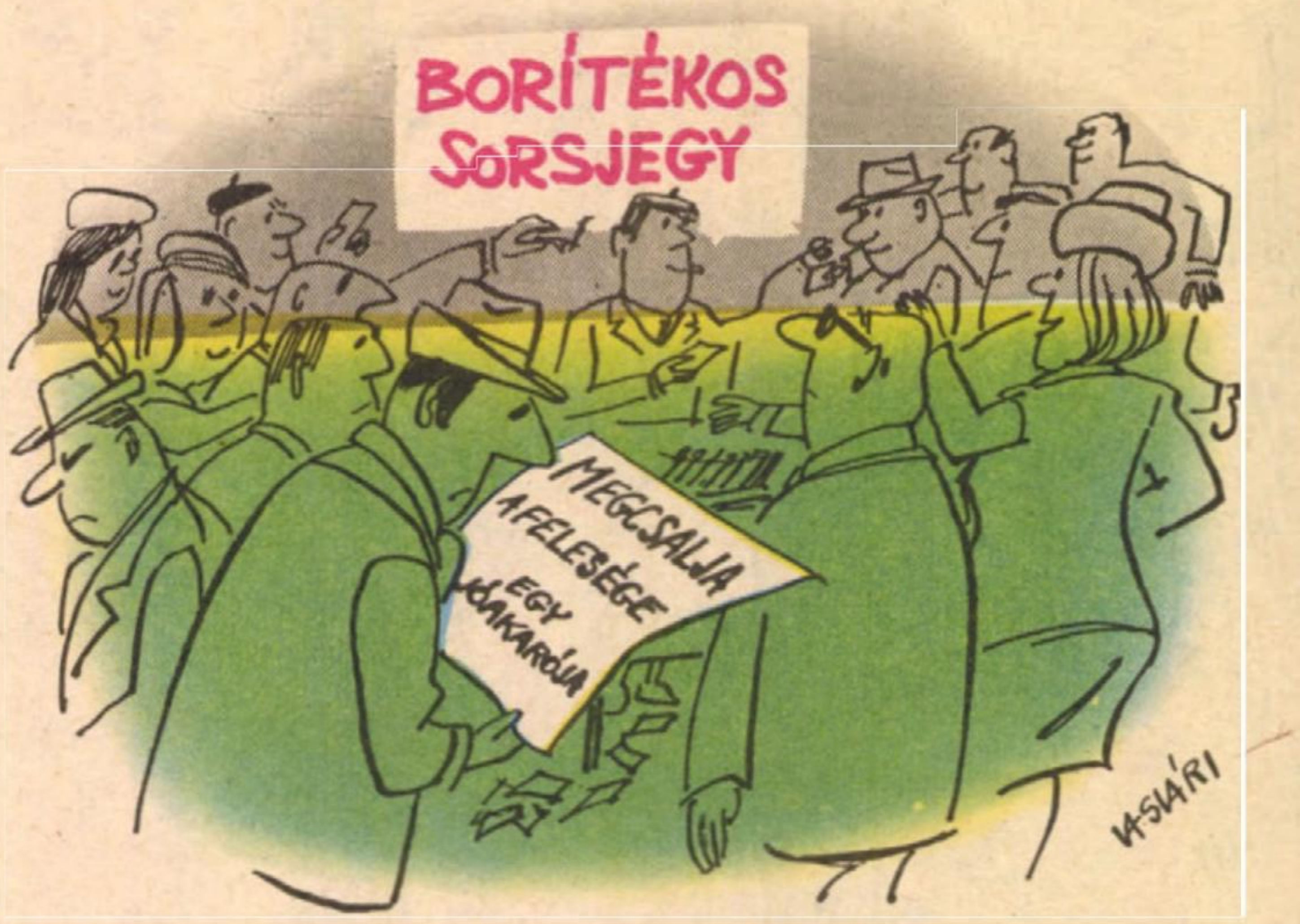
BORÍTÉKOS SORSJEGY
MEGCSALJA A FELESÉGE EGY JÓAKARÓJA

TUDÁSSZOMJ

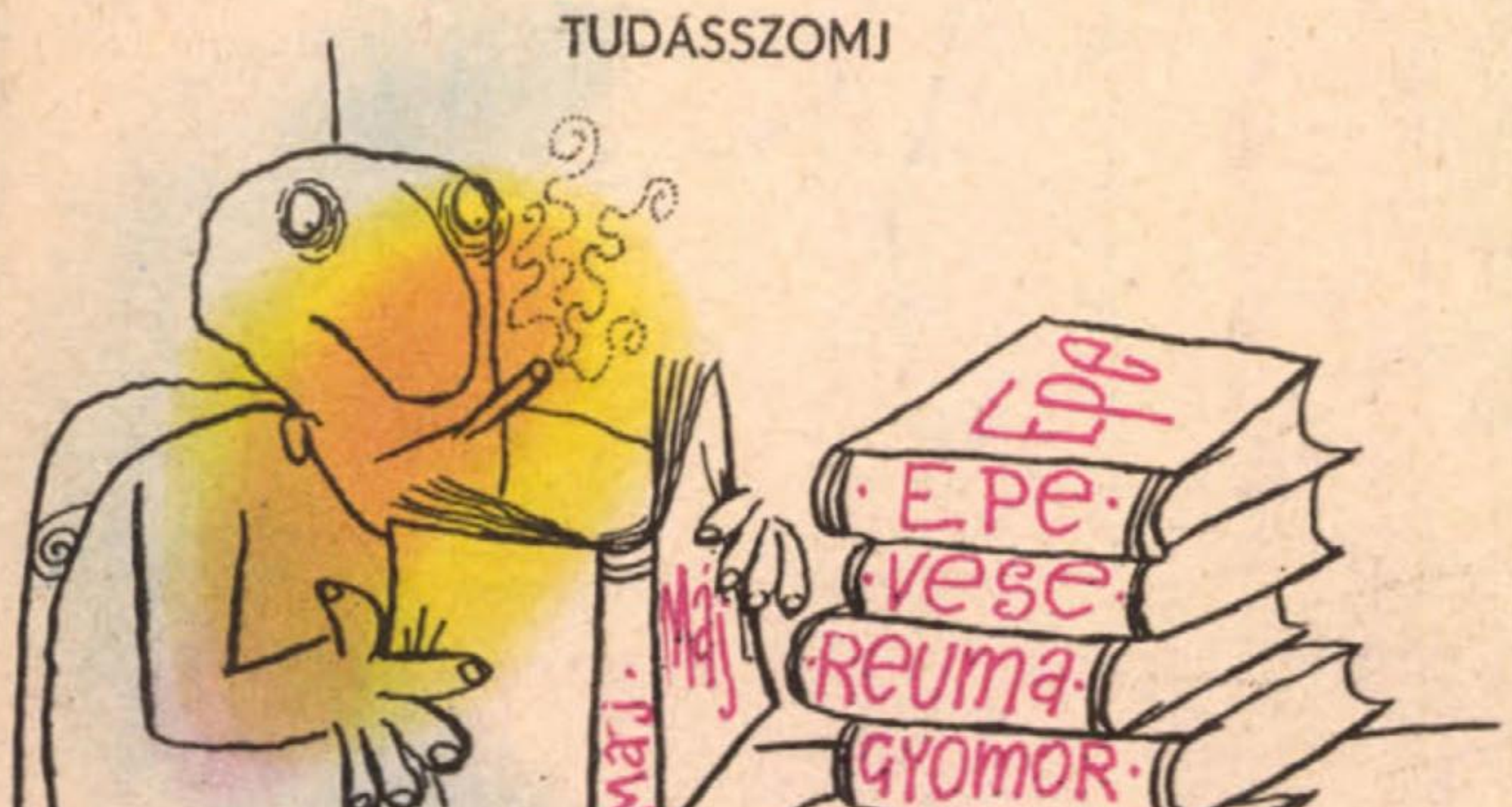
Epe
E.PE.
vese
Reuma
GYOMOR
izület
FÜL
Máj
Máj

– Milyen betegséggel nem voltam még táppénzes?

TAPASZTALT EGÉR

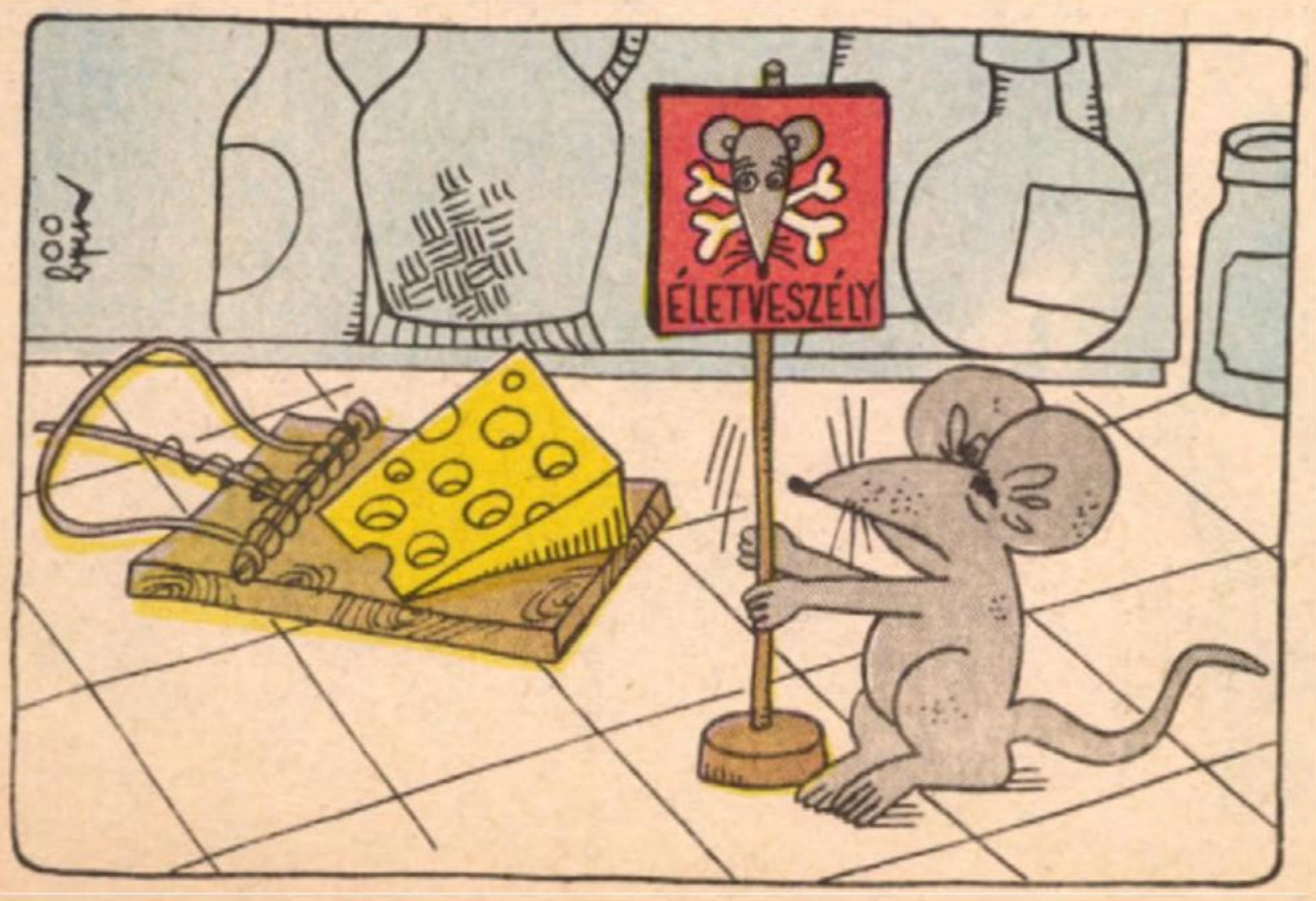
ÉLETVESZÉLY

ezt olvastam

FINOM SZERKESZTŐI ÖTLET

Tarzanról, a nevezetes regény- és filmhősről írja a Tükör: „A figurát, amely rövid idő alatt példátlan népszerűségre tett szert, Edgar Rice Borroughs *(képünk)* teremtette meg..."

A hetilap kérdéses oldalán egyetlen kép látható: kényszerleszállást végzett oktatórepülőgép hever a Zürich-Alstetten-i pályaudvar sínjei közt. Hetvenöt — madártávlatból fényképezett — ember állja körül. Gondolom, Borroughs szelleme ott lebeghet hetvenhatodikként valahol a sérült bal szárny körül, s bizonyára meghatottan nyugtázza a szerkesztői figyelmességet: lám, van még lap, ahol nem felejtették el, hogy az első Tarzan-mű egy repülőgép-balesettel kezdődött...

SZÉDÜLET

Egy úszóváltóról olvasom, hogy *„szédületesen új* világcsúcsot úszott". Igazán sajnálom, hogy mire ezek a soraim megjelennek, a világcsúcs nyilván már szédületesen több hetes lesz.

ÚJSZERŰ BEHOZATAL

„Import szardínia kapható" — közli egy hirdetés a Népszabadságban.

Úgy látszik, az elmúlt évtizedekben tiszai halászok fogta szardíniát vásároltam a közértben.

Timár György

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

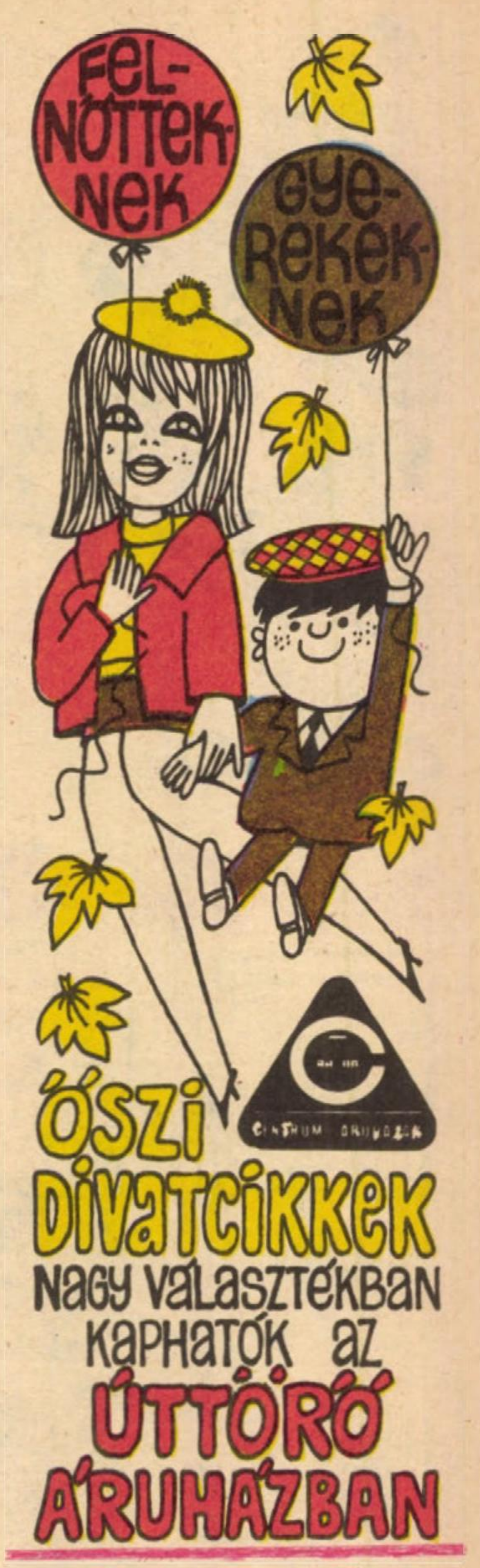
FELNŐTTEKNEK
GYEREKEKNEK
CENTRUM ÁRUHÁZAK
ŐSZI DIVATCIKKEK
NAGY VÁLASZTÉKBAN
KAPHATÓK AZ
ÚTTÖRŐ ÁRUHÁZBAN

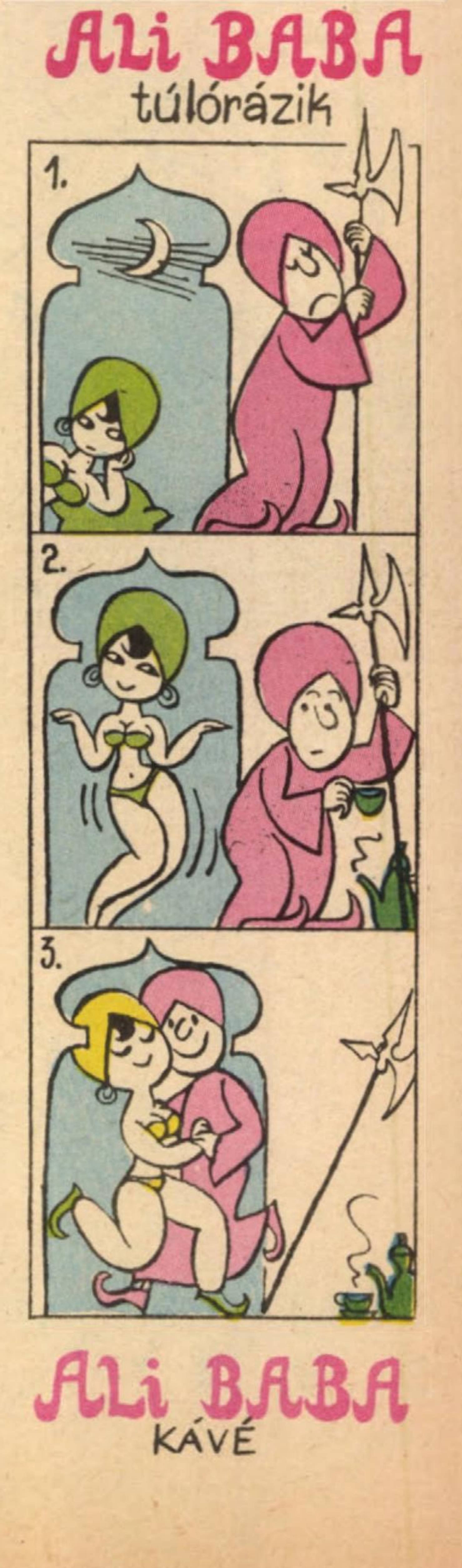
ALI BABA
túlórázik
1.
2.
3.
ALI BABA
KÁVÉ

a KÖNYVET
el lehet
tenni...

...KARÁCSONYRA!
* MÁR MOST
VÁSÁROLJA MEG AZ
AJÁNDÉKKÖNYVEKET
állami
könyvterjesztő
vállalat

NE MOSSA, SIKÁLJA
TÖNKRE!

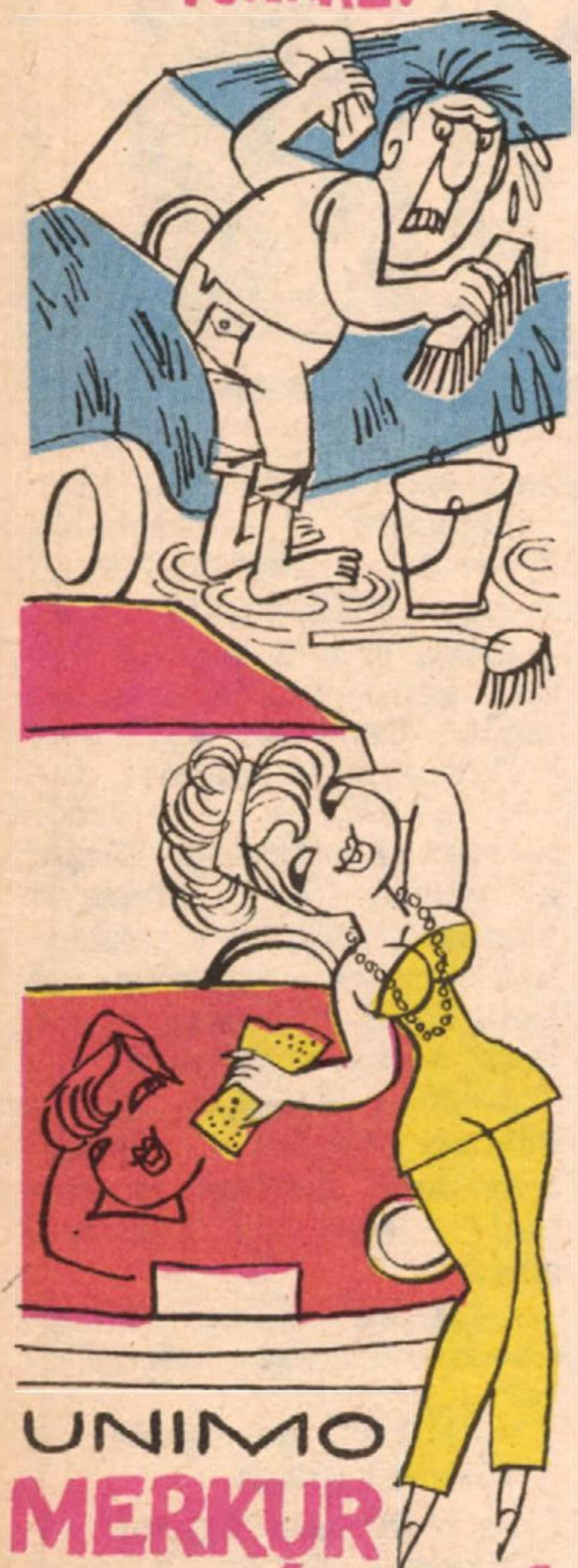

UNIMO
MERKUR
AUTÓMOSÓ
foltmentesen szárad,
védi a kocsi zománcát és
megőrzi fényét

HETI HIRDETÉSEINK ● HETI HIRDETÉSEINK ● HETI HIRDETÉSEINK ●

TÜCSÖK és BOGÁR

Hogyan készül a Szabó család?

Micsoda indiszkréció! Es Szabóék ezt el is mesélik?
(A helyi újságból ollózta és beküldte: Dr. Ferenczy Mihályné, Kaposvár)

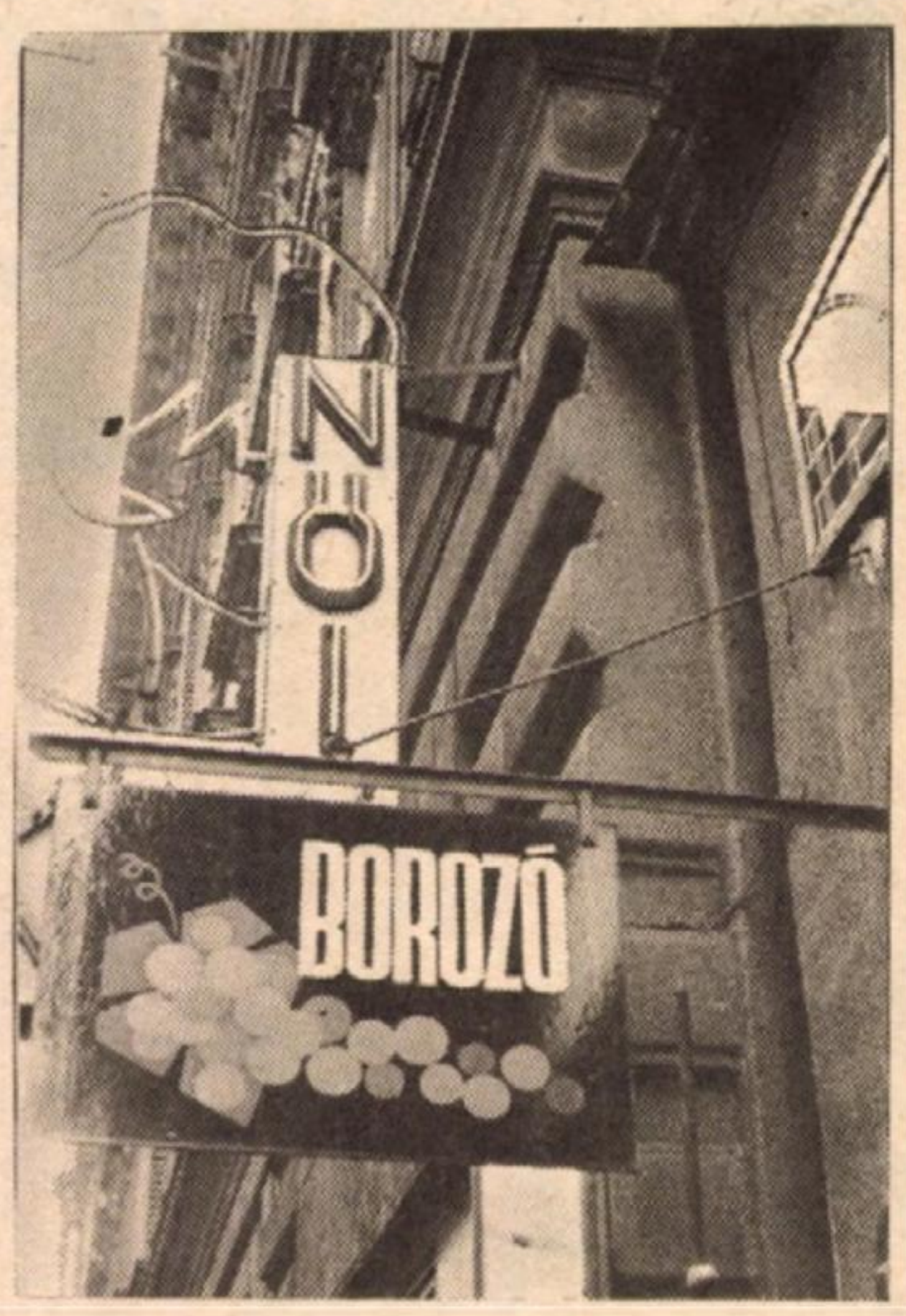

Újabb lépés a nők egyenjogúsága felé?

(Beküldte: Galló János, Budapest)

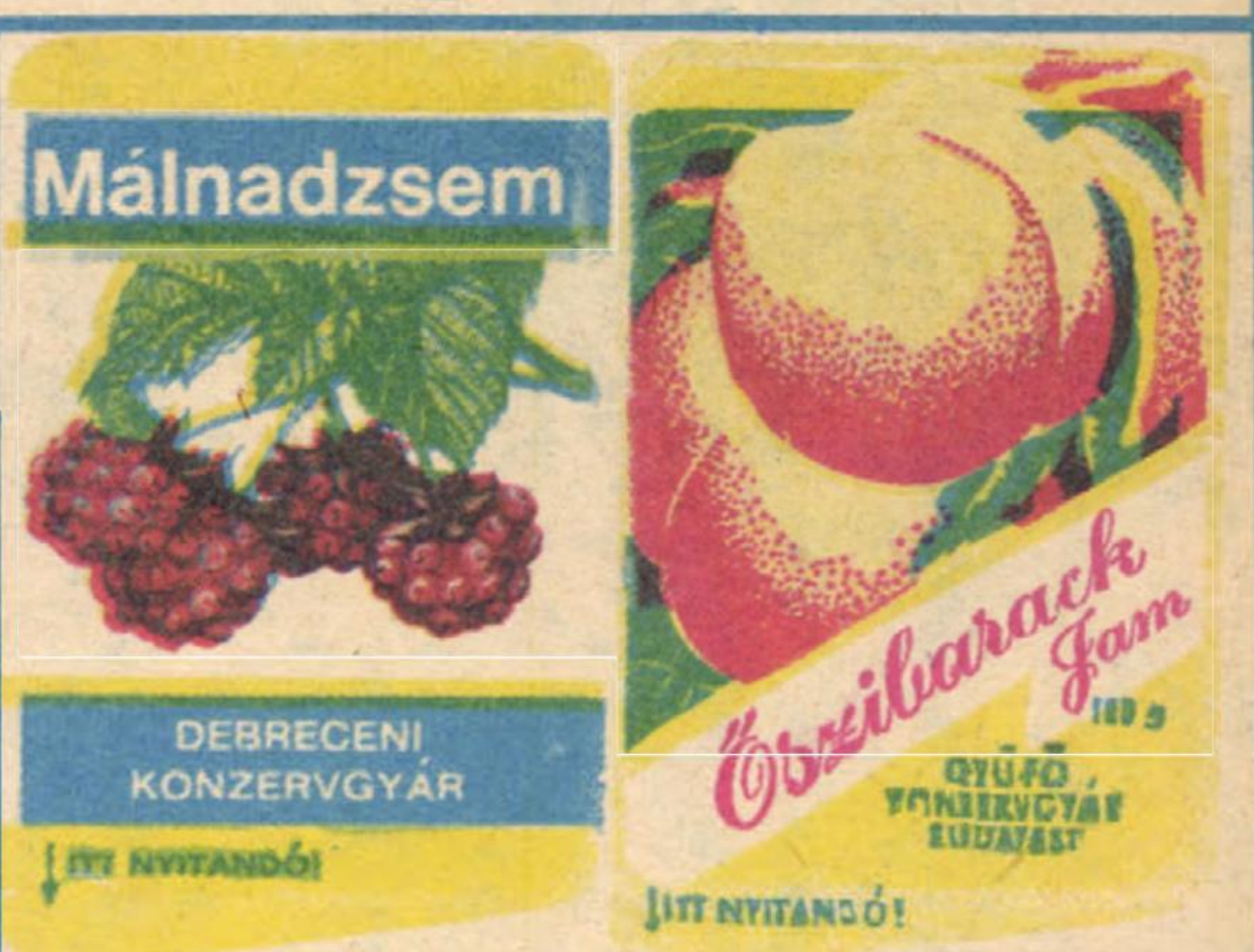

Ami Debrecenben dzsem, az Pesten miért jam?
(Beküldte: Kerékgyártó Kálmán, Debrecen)

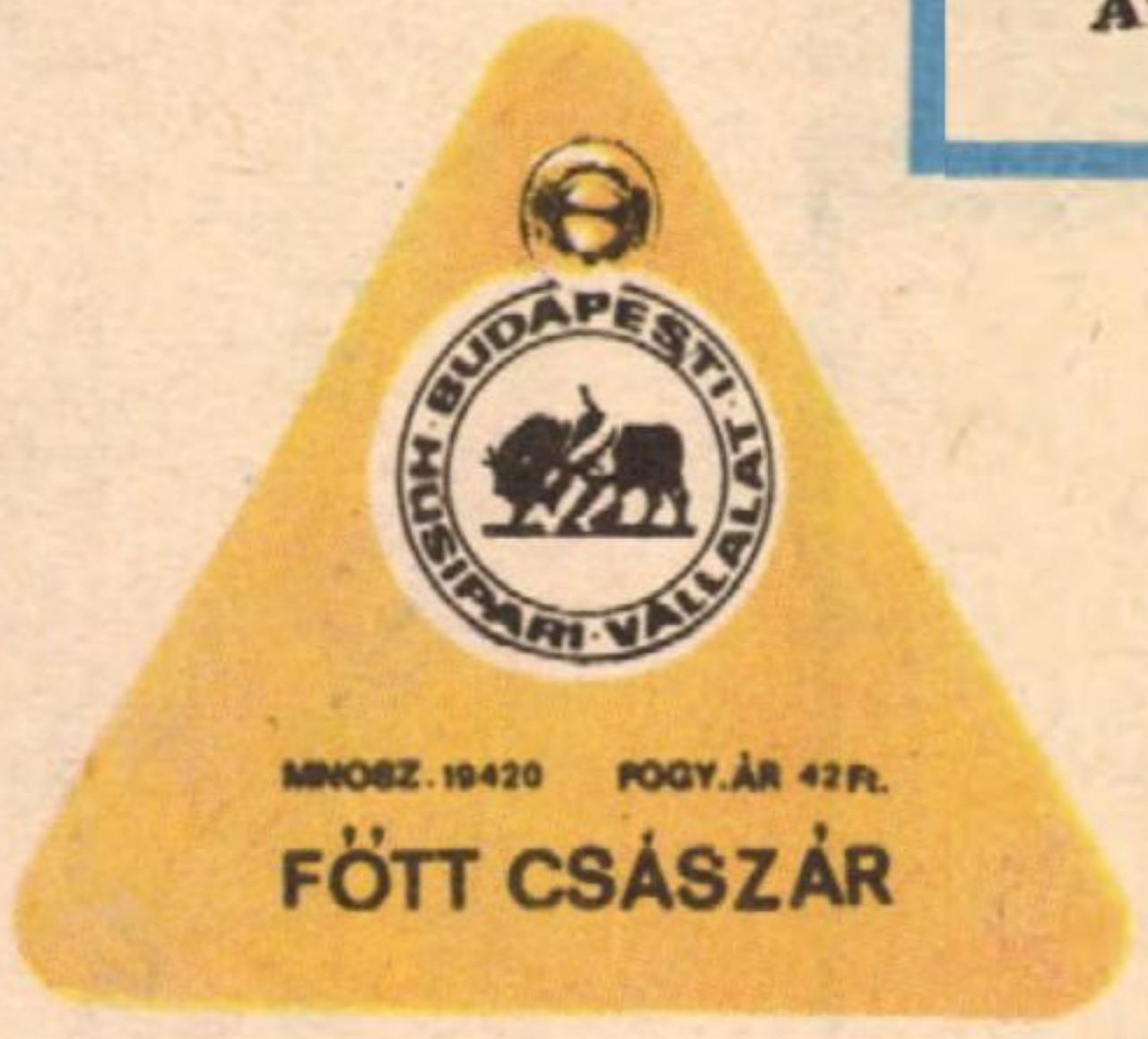

Harcos antiroyalizmus egy árucímkén!

(Beküldte: Dobó Ferenc, Budapest)

MEGRÖVIDÍTÉS

Veszprémben, a csererdei munkásszálló halljában kifüggesztett felhíváson, többek között, ez áll:

> **„GAZDASÁGOSAN BÁNJANAK A VÍZZEL, GONDOLJANAK ARRA, HOGY A TÚLZOTT VÍZFOGYASZTÁS A MÉG NEM FÜRDÖTT DOLGOZÓ MEGRÖVIDÍTÉSÉT OKOZZA."**

Az ilyen fogalmazás viszont édes anyanyelvünk megrövidítését okozza!

**J. J.
Zirc**

MINI MOSOLY

— Gratulálok a terveihez — mondja a bíráló bizottság elnöke. — Tetszenek ezek a falba épített szekrények.

— Miféle szekrények? — csodálkozik az építész — Ezek a szobák!

*

— Miért van az, hogy az állatok sokkal ritkábban betegednek meg, mint az emberek?

— Azért, fiacskám, mert harmincszor annyi orvos van, mint állatorvos.

*

— Képzeld, van nekem egy ismerősöm, akinek öt évre előre pontosan megjósolták a jövőjét.

— Ki volt az a csodálatos jövendőmondó?

— A törvényszéki bíró, aki az ítéletet hozta.

*

A vendég fizetni szeretne az étteremben, de nem tud, mert otthon felejtette a pénztárcáját.

— Itt hagyom zálogként a feleségemet, amíg hazaszaladok — mondja a pincérnek.

— Nem hagyhatna valami mást? Például az óráját?

— Csak nem kevesli a feleségemet?!

— Nem. Sőt, sokallom. Tudniillik abból már van nekem egy otthon.

*

Néhány napi szabadságot kér a beosztott a főnökétől, mivelhogy haldoklik az apja.

— Ez már a harmadik eset ebben a hónapban — mondja a főnök —, hogy pontosan ezzel az indokkal kért szabadságot.

— Igen, ez engem is elgondolkoztat. Bevallom, még az a gyanú is feltámadt bennem, hogy talán szimulál az öreg...

(A moszkvai Krokodil-ból fordította: K. A.)

KÜLÖNÖS ESET

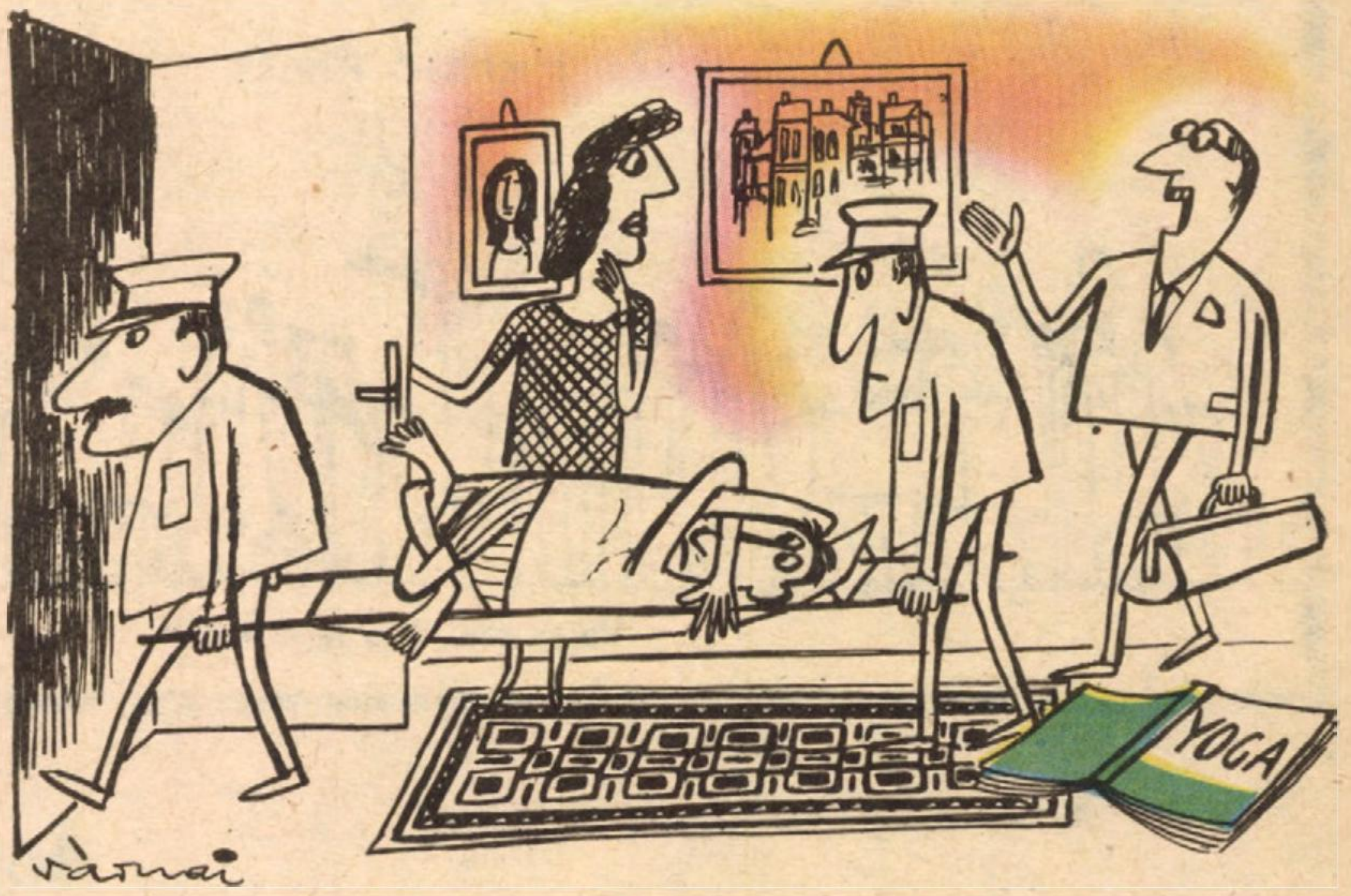

– Nyugodjék meg, asszonyom, az ortopédián biztosan rendbehozzák...

SZOBORLELEPLEZÉS

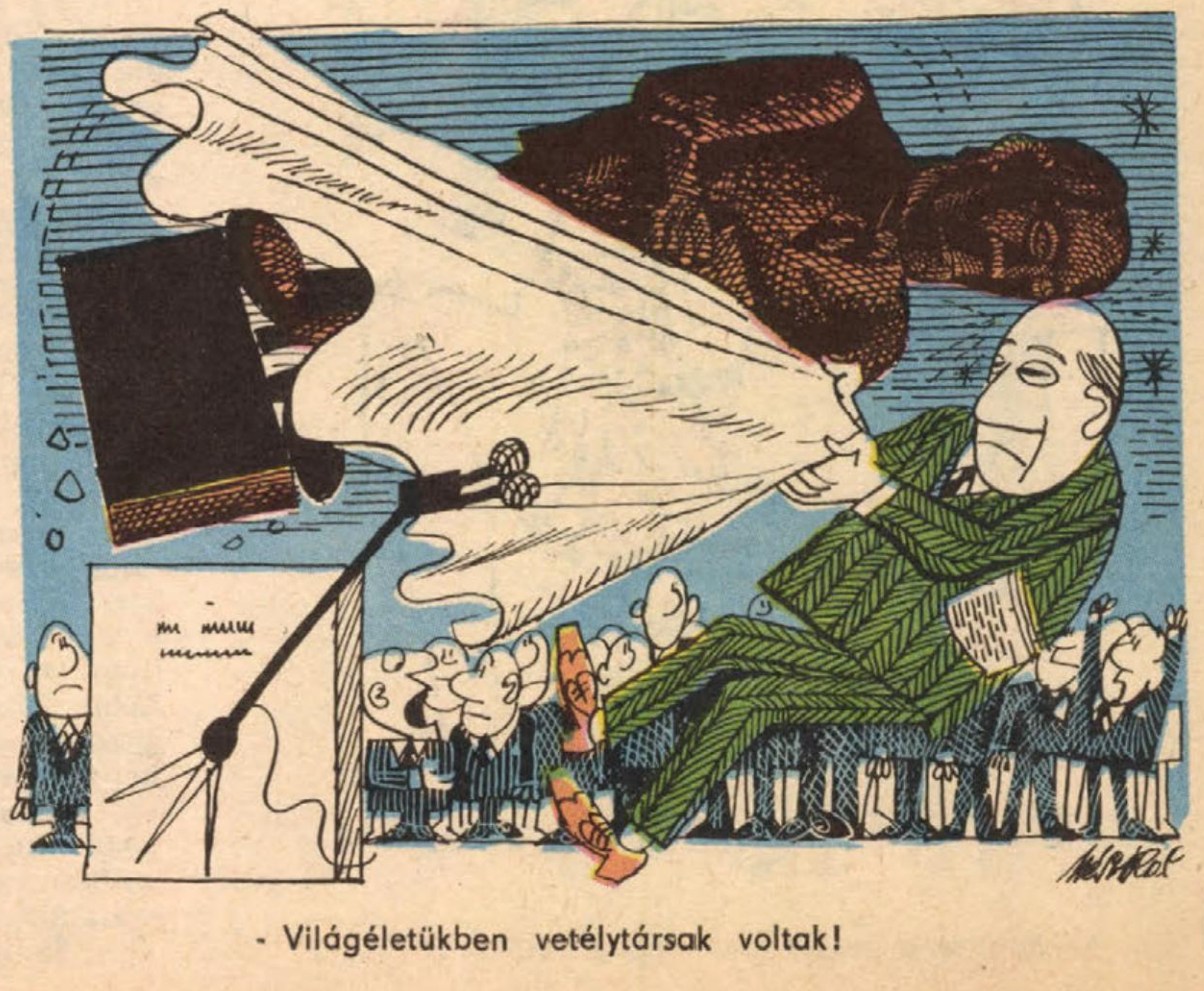

- Világéletükben vetélytársak voltak!

IMPORT HUMOR A BERLINI „EULENSPIEGEL"-BŐL

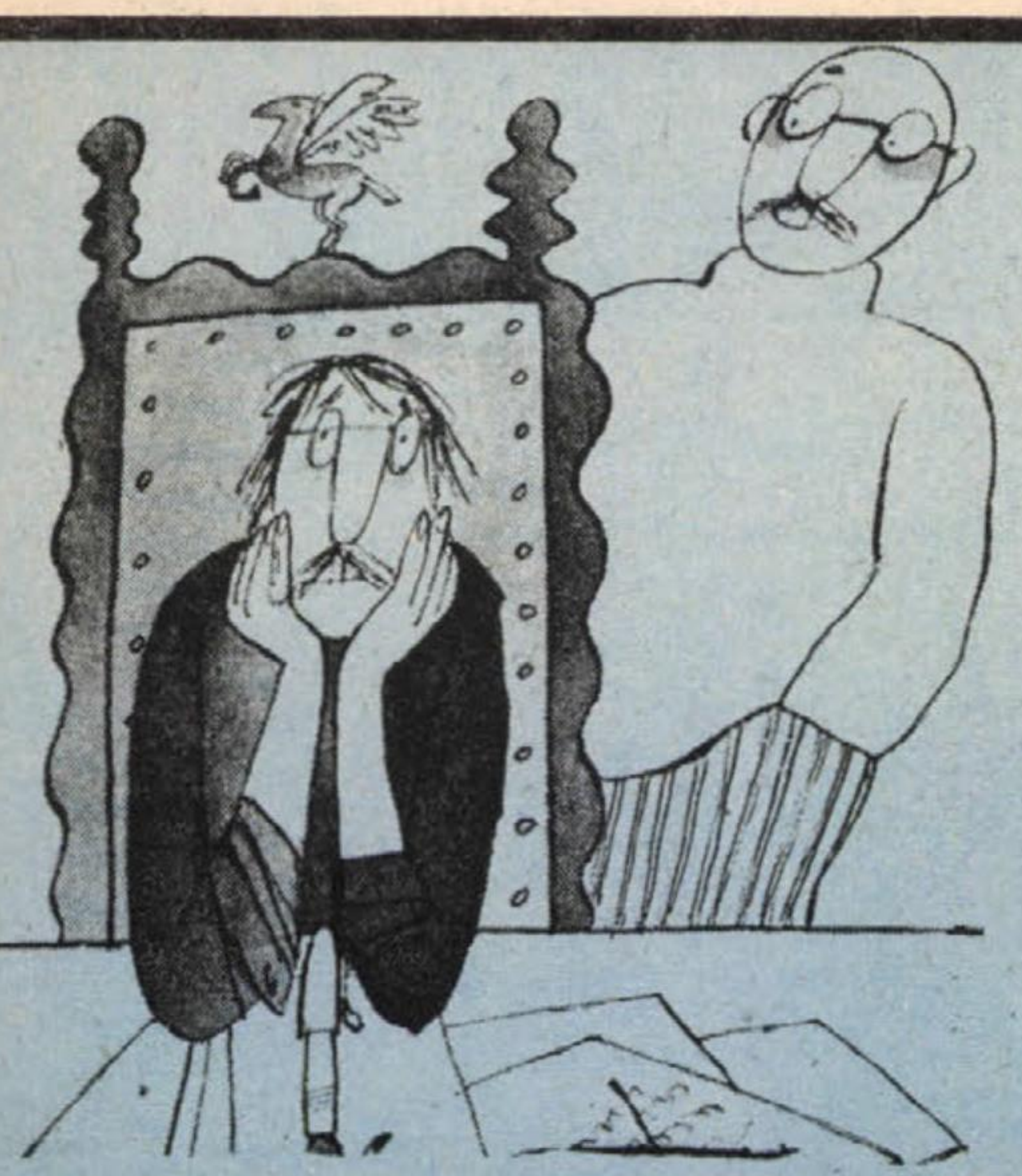

– Nem jut eszembe semmi...
– Miért nem írsz belőle filmet?

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

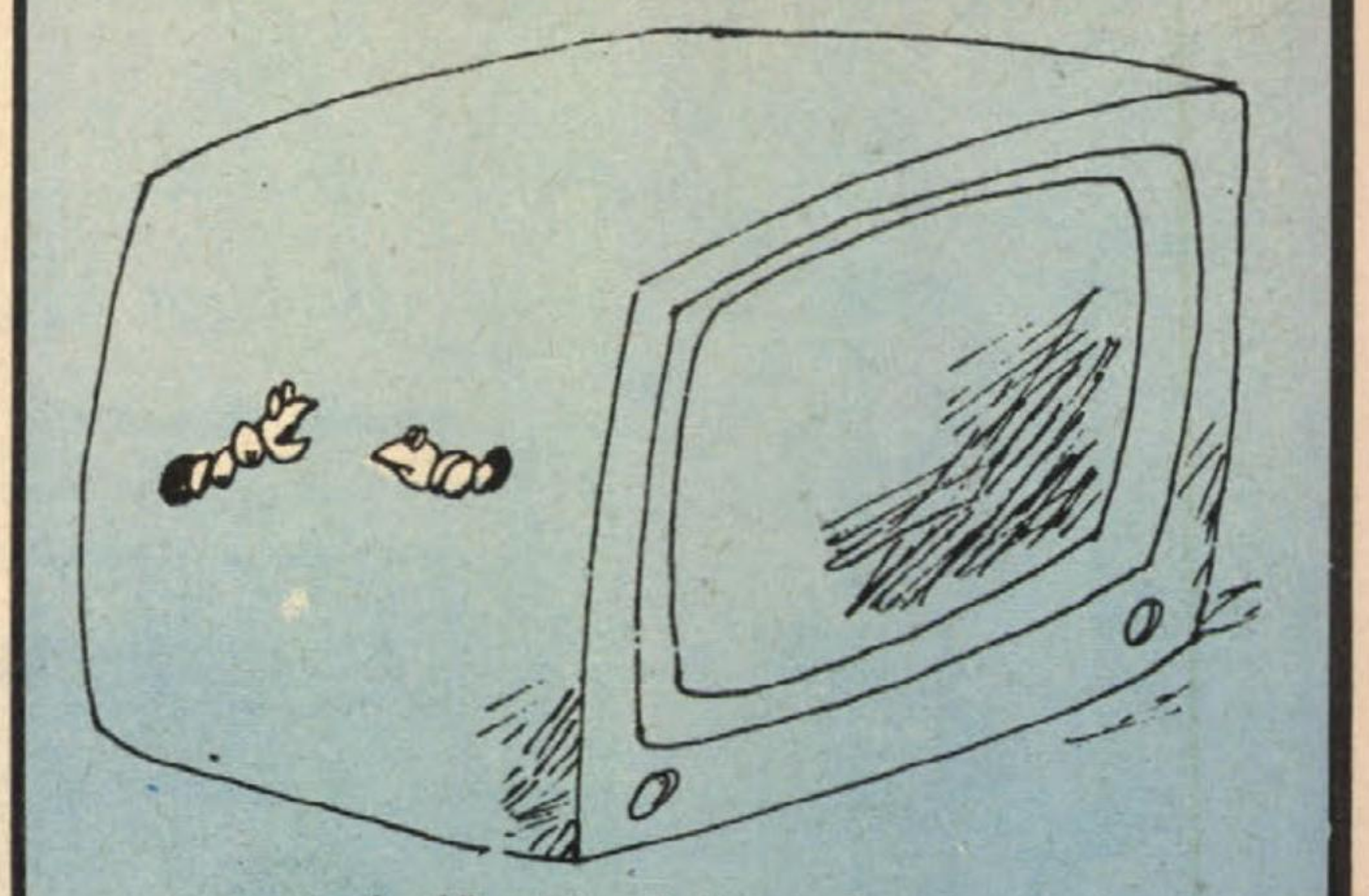

– Azelőtt könyvkukac voltam...

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

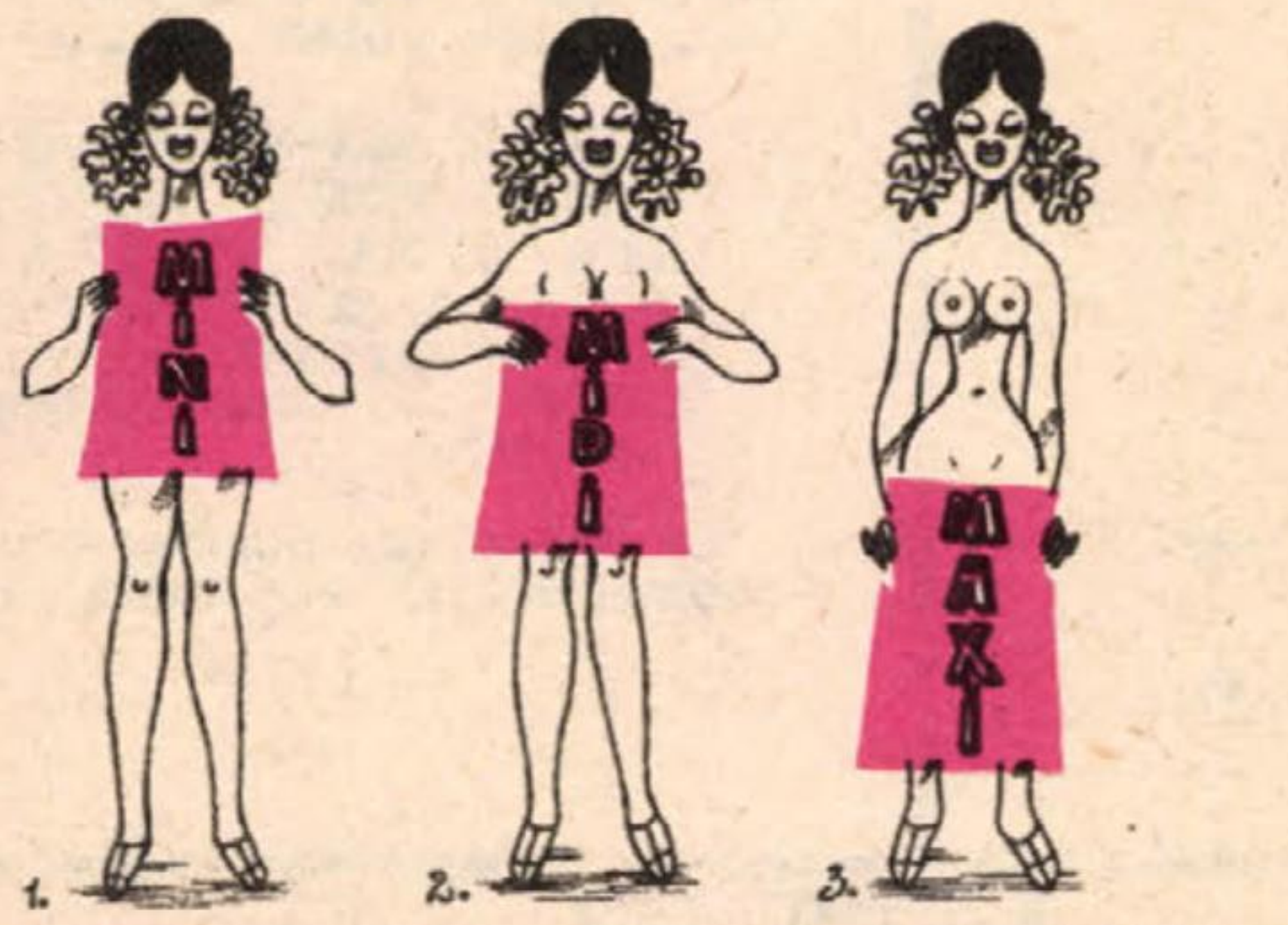

A HÍVŐ

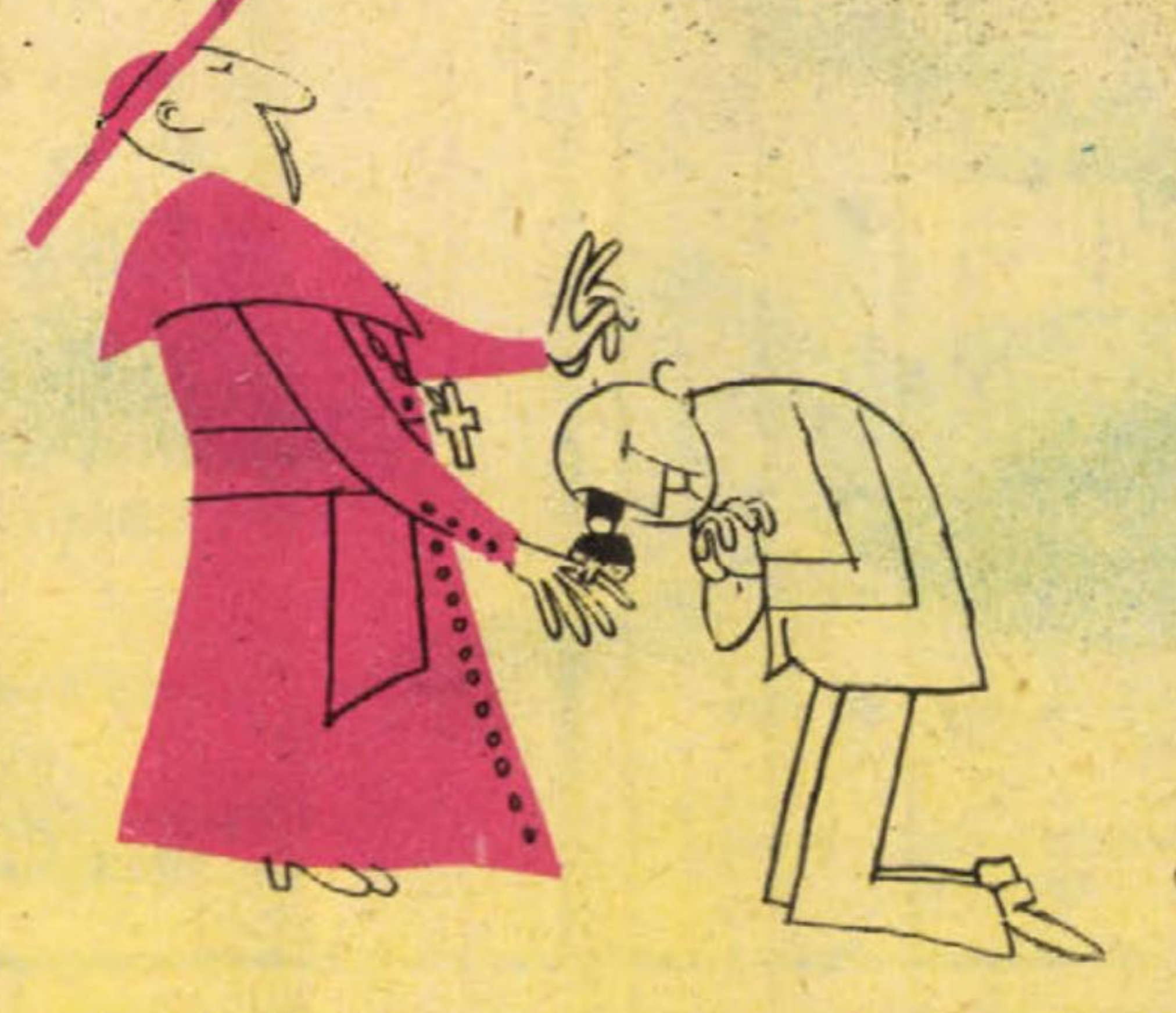

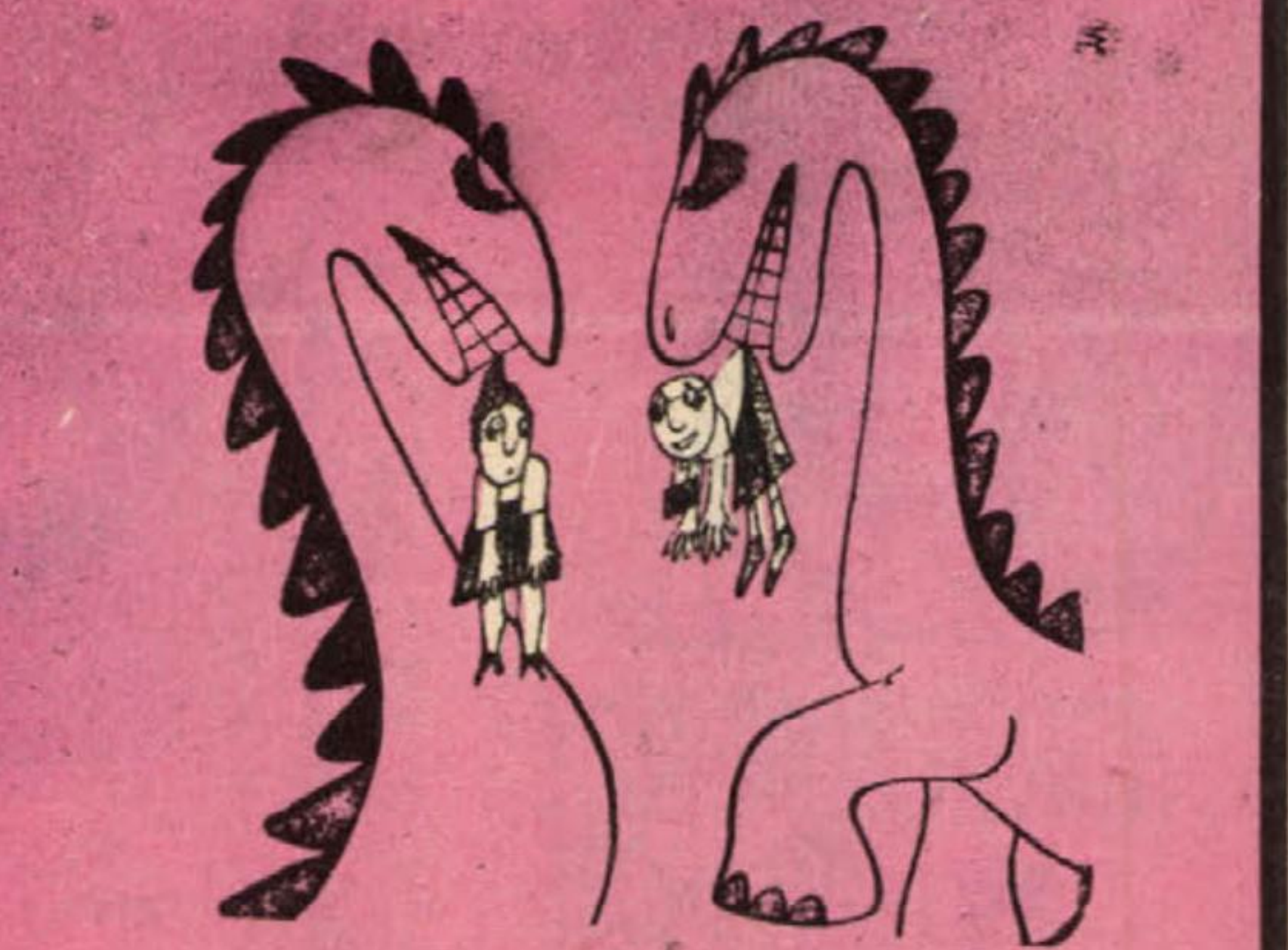

– Még szerencsénk, hogy ezek az állatok már rég kihaltak...

MEGÉRTŐ PINCÉR

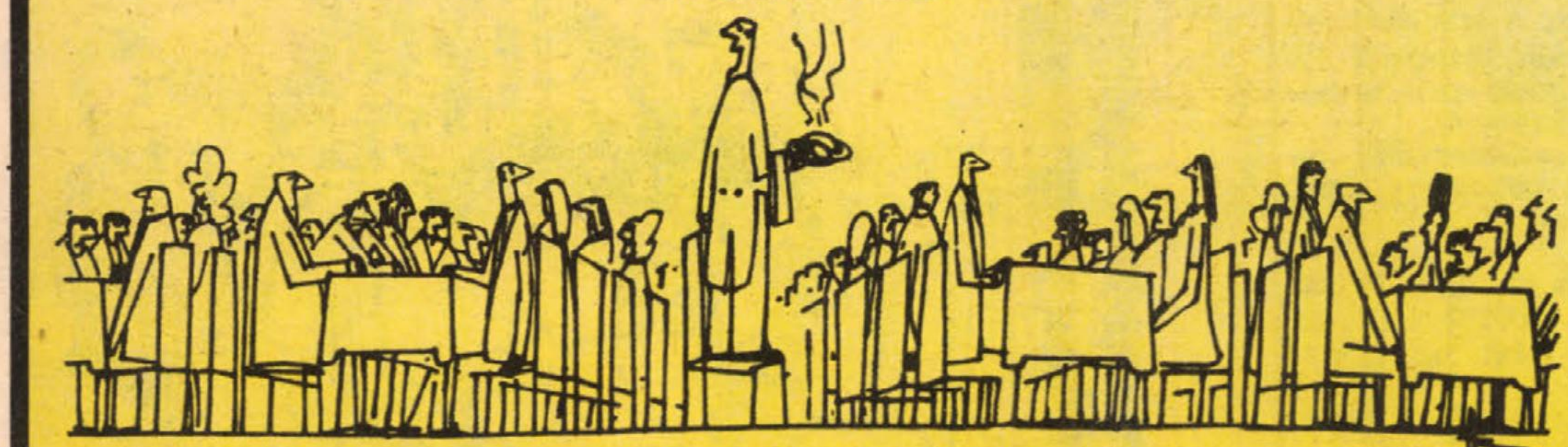

– Vajon melyik a legéhesebb?

A JÖVŐ ÉVI FÜRDŐRUHADIVAT

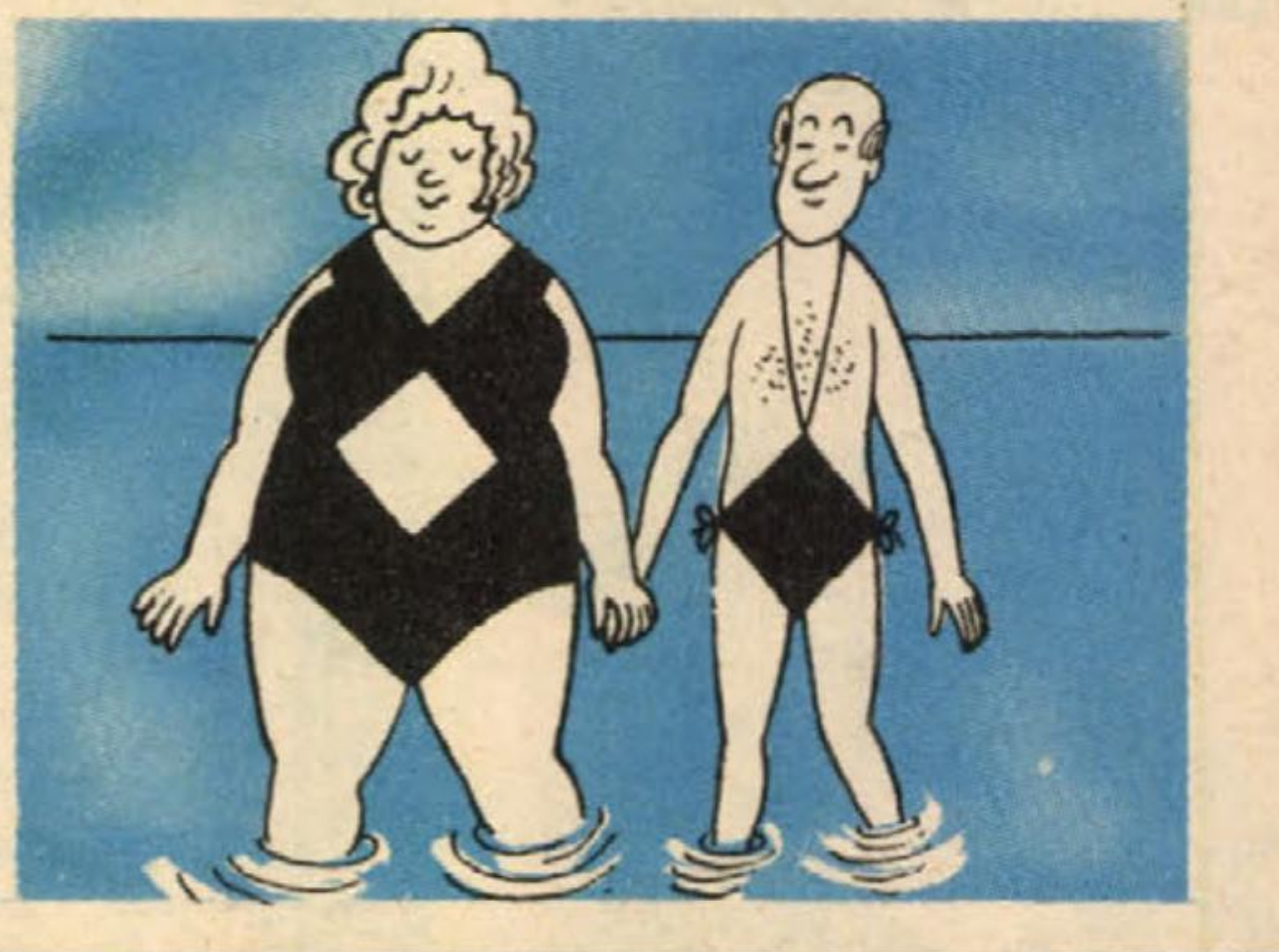

VÉGE AZ IDEGENFORGALMI SZEZONNAK

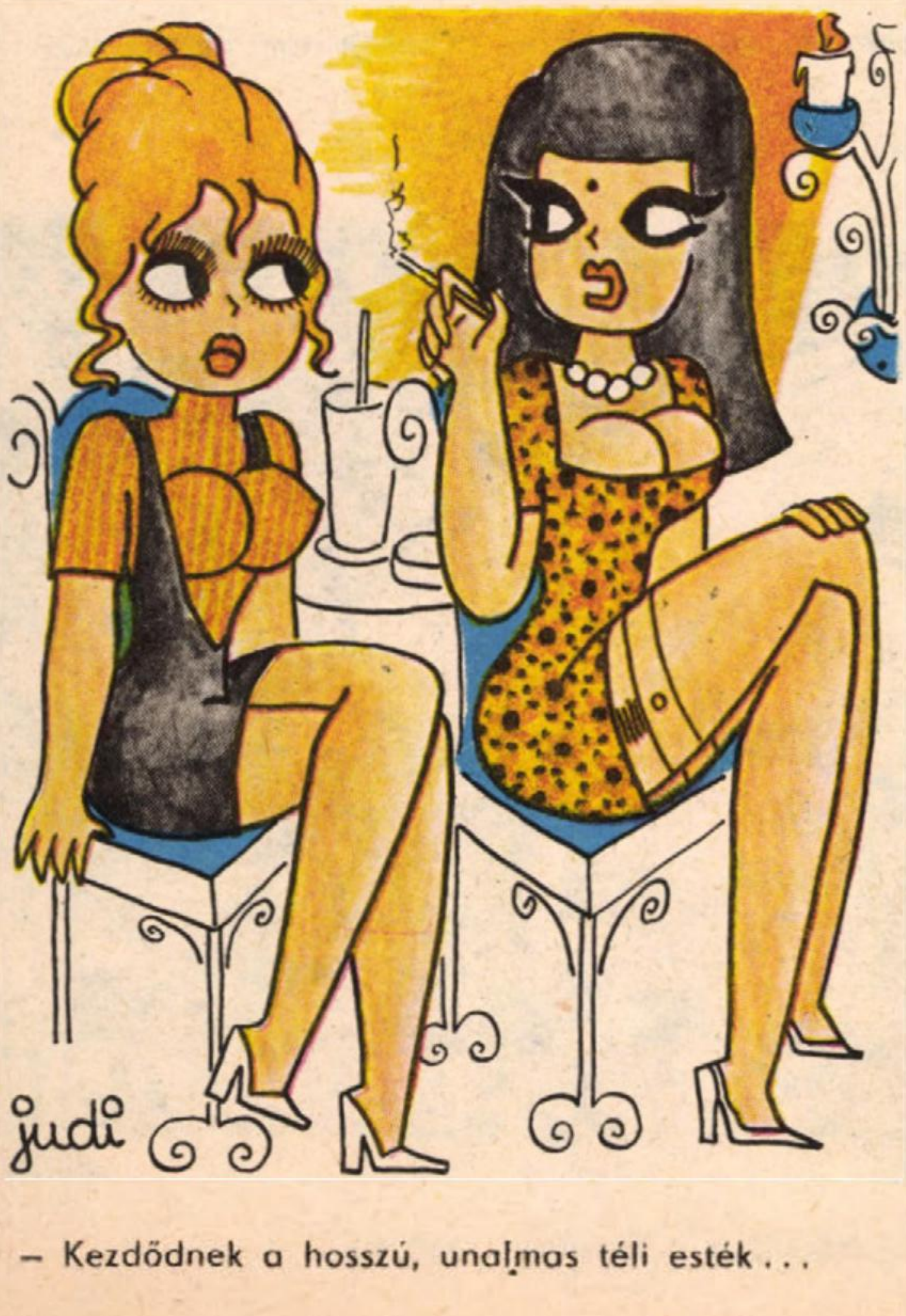

– Kezdődnek a hosszú, unalmas téli esték...

MIÉRT SOK A VÁLÁS?

Nem tudom, ki hogy van vele, engem idegesít az a tény, hogy hazánk hovatovább a rekordtartó országok közé emelkedik a válások arányszámát tekintve. Új népszokást vett fel népünk az utóbbi években s az „ásó, kapa, nagyharang" helyett a válóperes bíró választja el egymástól a házastársakat? Lehetséges, hogy így van, de egy másik ok is elképzelhető, mégpedig az, hogy nem vagyunk elég őszinték egymáshoz. Így aztán nem csoda, hogy a házastársak jóval a házasság után tudnak meg egyet s mást egymásról. Például, hogy a feleség nem tud főzni, kikapós, nem tud gazdálkodni a pénzzel, hogy a férj iszákos, goromba, horkol — panaszkodott Jenő barátom a minap, amikor egy presszóban összetalálkoztunk.

— Ez mind igaznak tűnik, de hogyan lehetne segíteni a bajon? — szegeztem neki a kérdést.

— Egyszerű, mint egy pofon. Hát úgy, ahogyan én teszem.

— Nos?

— Holdvilágos, gyönyörű éjszakán én nem azt súgom a szerelmem fülecskéjébe, amit a többi halandó, hogy „Egyetlenem, szerelmem, imádlak, légy a feleségem! Nem fogod megbánni, ha engem választasz. Úgy élünk majd, mint a galambok. Tudod, én nem iszom, nem kártyázom, nem lottózom" stb. Hanem így szólok hozzá: „Szeretlek, drágám, éppen ezért őszinte leszek hozzád. Tudod, én rossz ember vagyok, nem vetem meg az italt, sokat dohányzom, nem tudok ellenállni a szép asszonyok csábításának, ha felbőszítenek goromba és durva vagyok, fel is pofozom azt, akire haragszom, azonkívül léha, könnyelmű, üreslelkű, üresszívű, üresfejű, üreszsebű, kiábrándító alak vagyok, szóval pocsék egy férj lenne belőlem, annyi szent. Ezt őszintén meg kellett mondanom neked..." Hát ez az én módszerem. Őszinteség, ötször aláhúzva! Így ötvenévi házasság után sem csalódhat bennem egyetlen nő sem, mert pontosan tudja, hogy kicsoda vette el!

— Nem mondom, ez tökéletes eljárás! — dicsértem Jenő logikus és eredeti ötletét, de közbevágott:

— Azért valami hibája az én módszeremnek is lehet...

— Miből gondolod? — kíváncsiskodtam.

— Maholnap ugyanis ötvenéves leszek, s még mindig nőtlen vagyok. De legalább nem szaporítom a válások számát. És ez is valami, nem igaz? No, szervusz, sietek, randevúm van! — szólt, majd elrohant.

Környei Tibor

ÖRÖK HŰSÉG

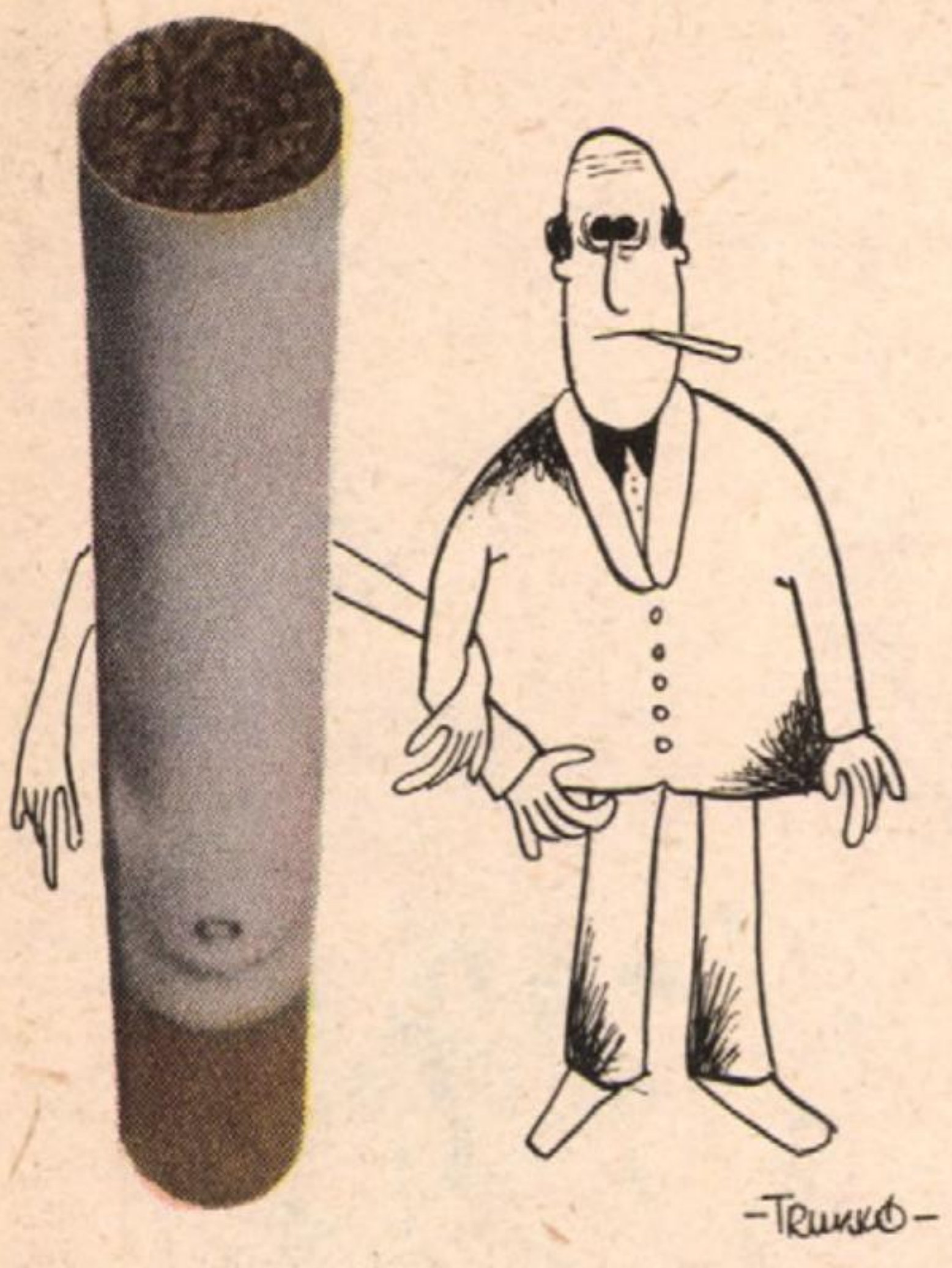

RÉBUSZ

A 144. rejtvényünk megfejtése:

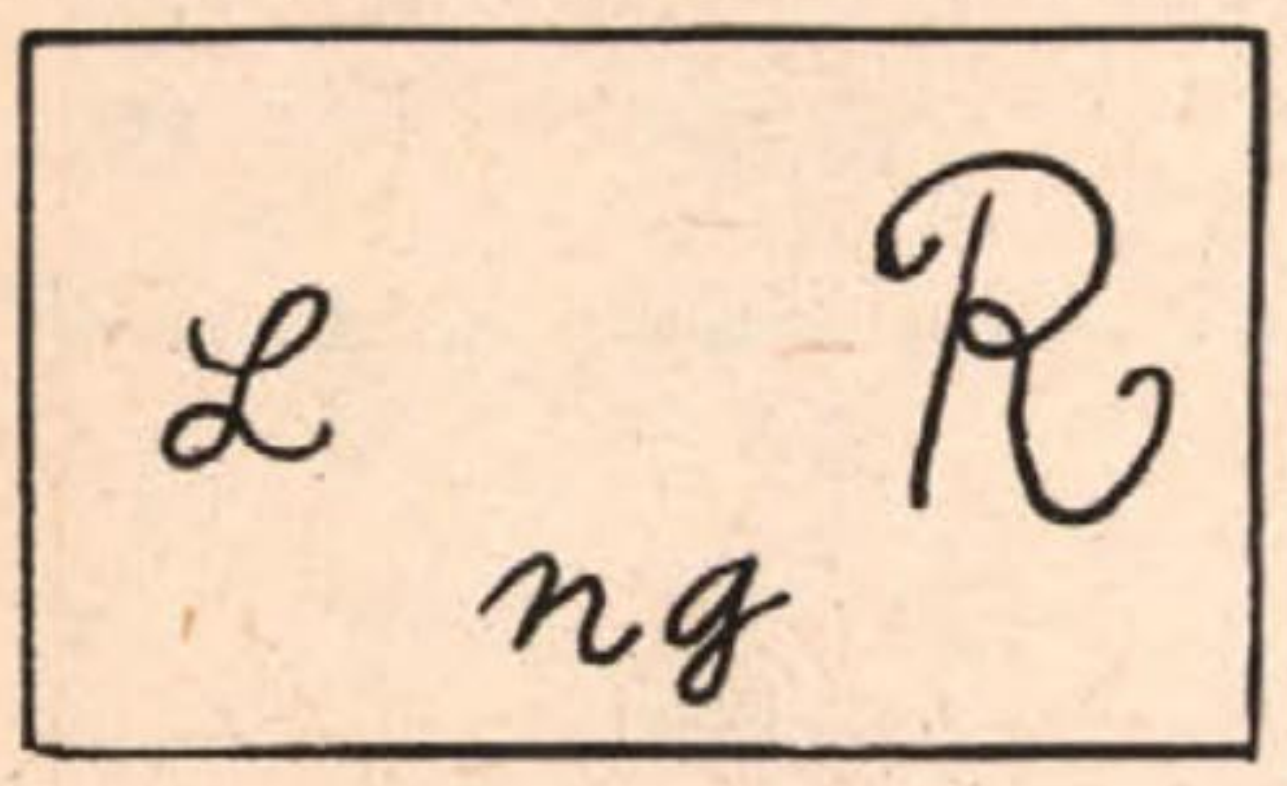

Ellentengernagy

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Antal Zsuzsa, Hajdúböszörmény, Makarenko u. 12.

Ozdi Imréné, Balatonarács, ált. iskola.

Lázár László, Bp. VIII., Baross u. 36.

146. REJTVÉNYÜNK

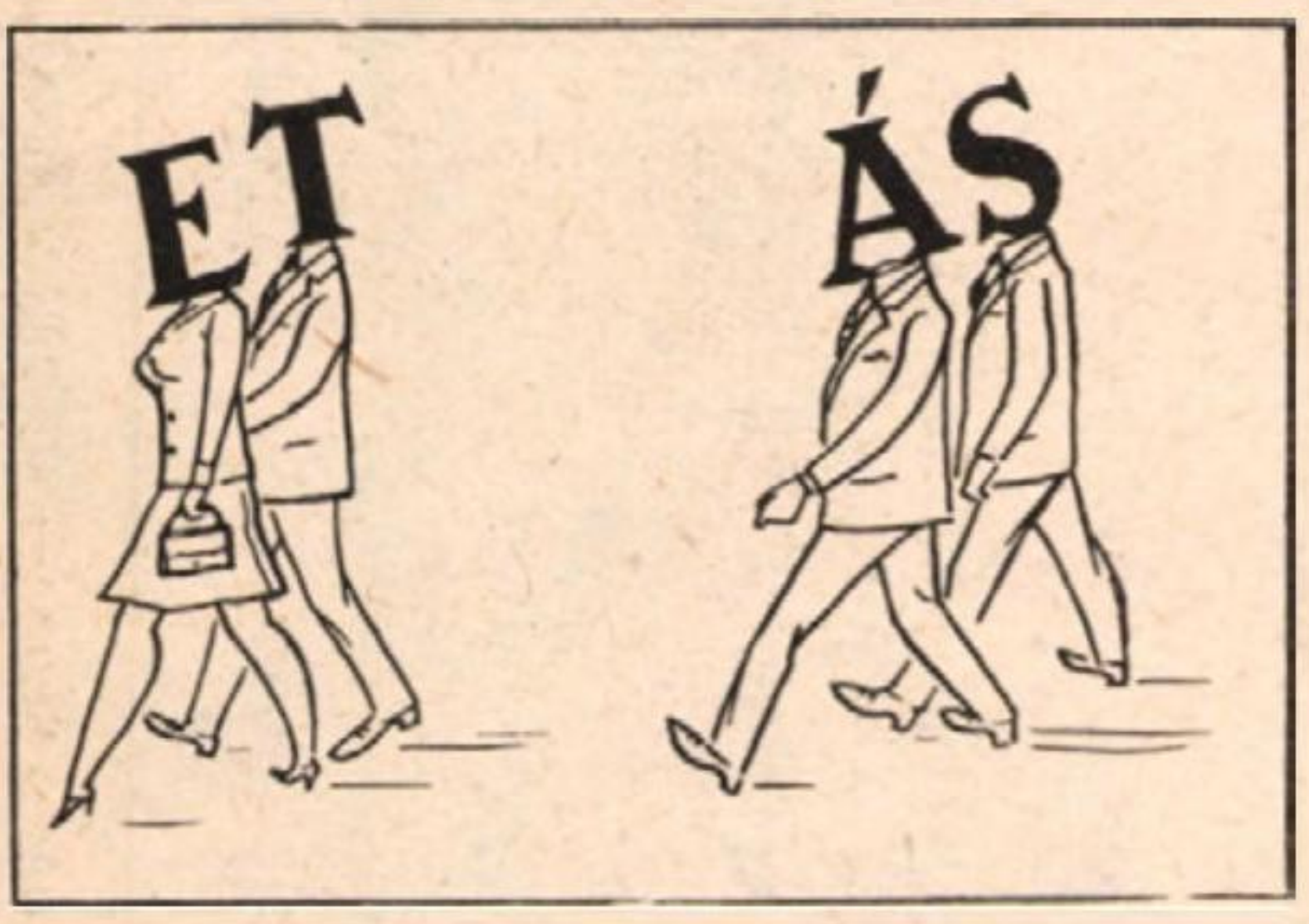

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb október 19-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

PLETYKÁZÁS

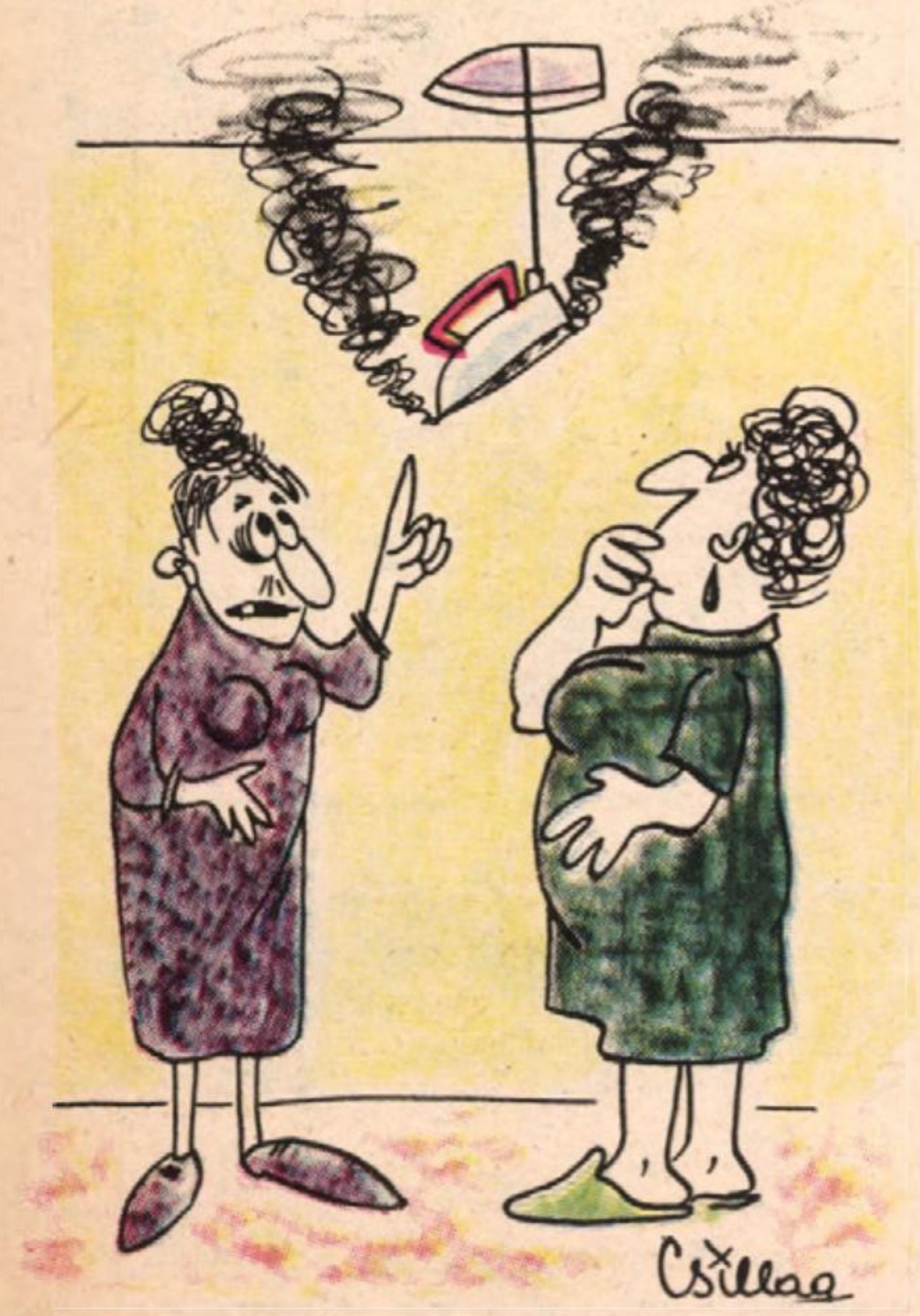

– ...azt hiszem, drágám, elfelejtetted kikapcsolni a villanyvasalót!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

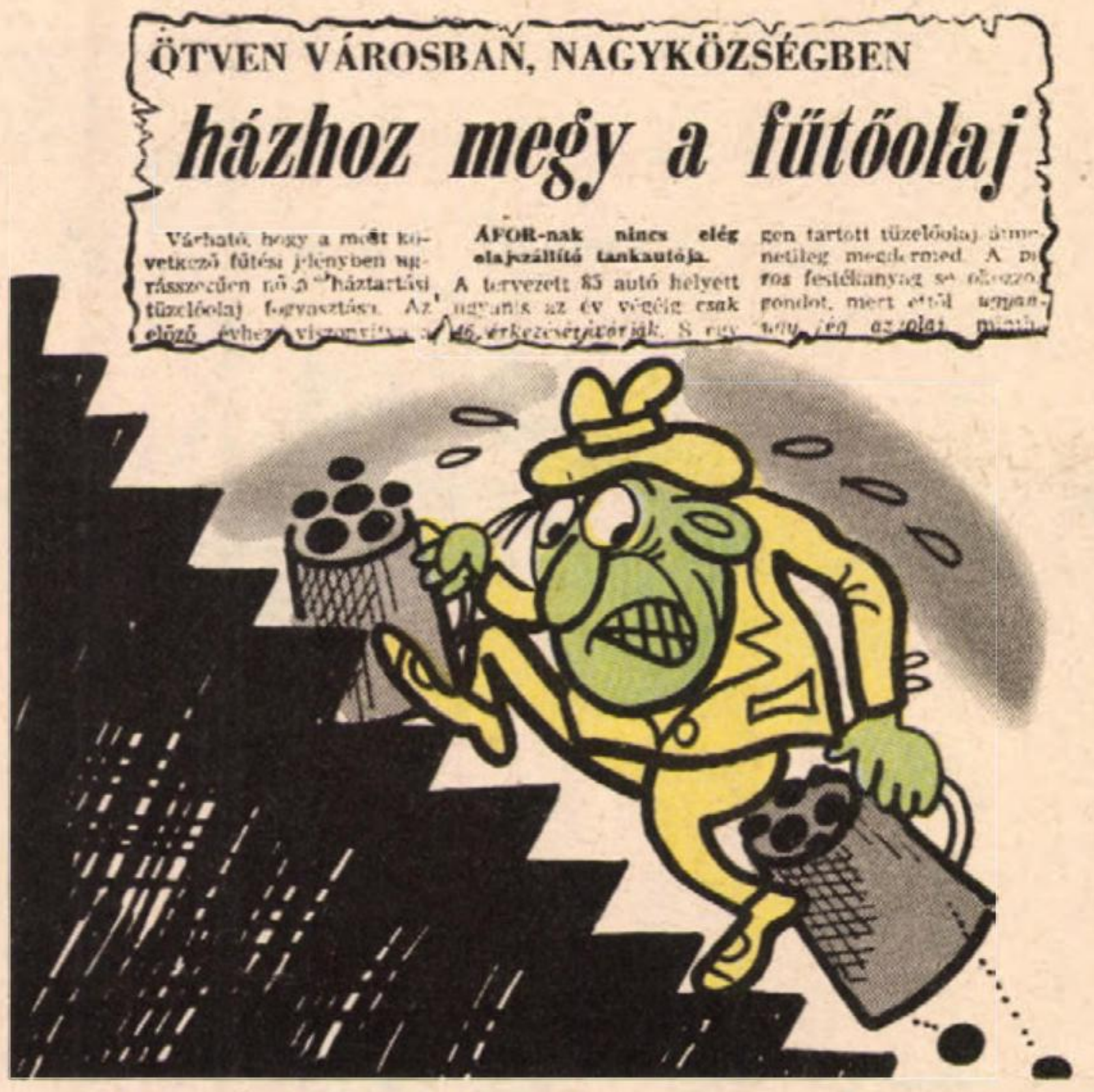
ÖTVEN VÁROSBAN, NAGYKÖZSÉGBEN
házhoz megy a fűtőolaj

– Olyan fűtőolajunk már van, amely házhoz megy, most már csak olyan brikettet kellene kitalálni, amelyik felmászik a pincéből.

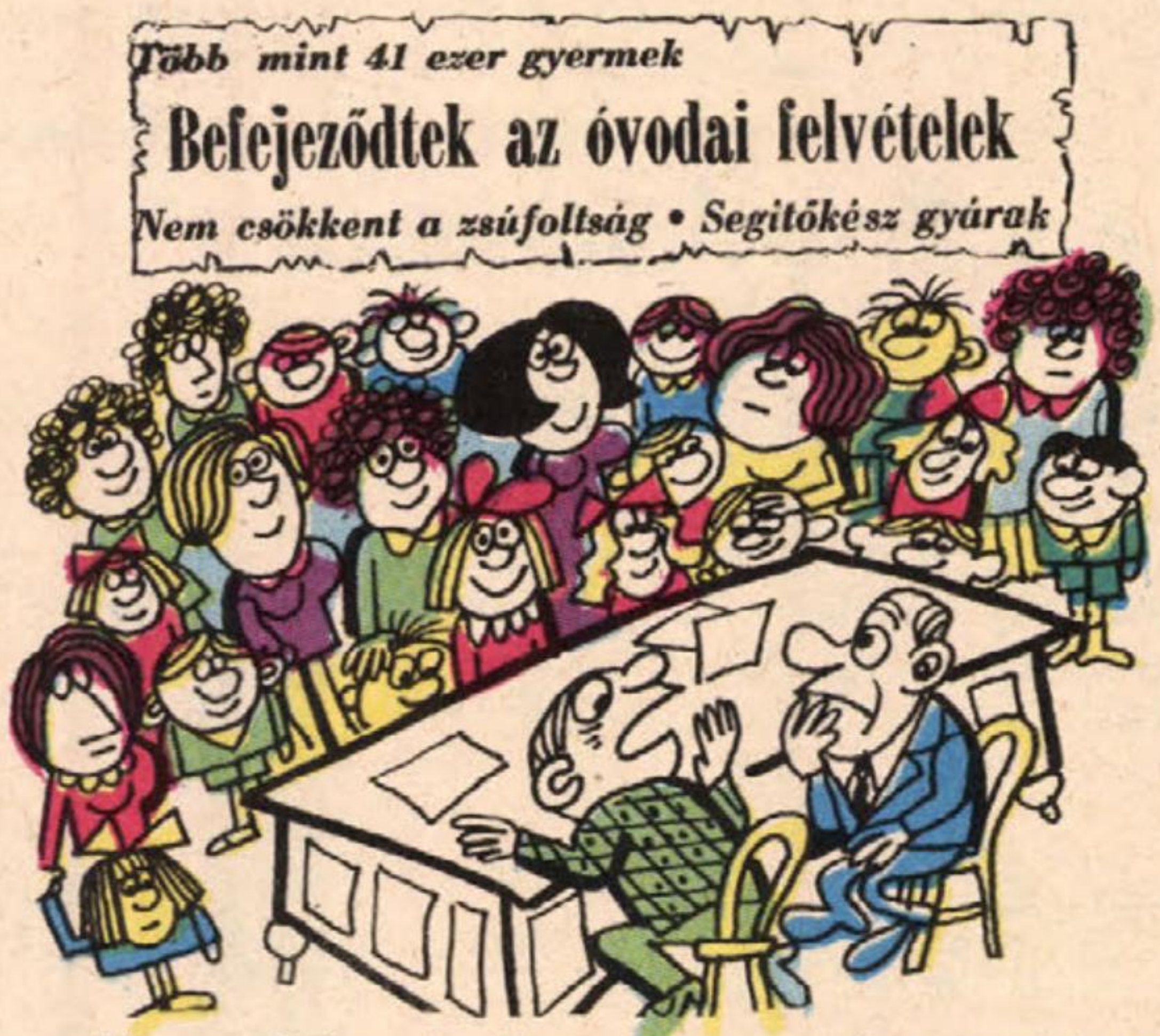
Több mint 41 ezer gyermek
Befejeződtek az óvodai felvételek
Nem csökkent a zsúfoltság • Segítőkész gyárak

– Ha továbbra is ilyen tömeges lesz a jelentkezés, kénytelenek leszünk óvodai előkészítő tanfolyamot indítani.

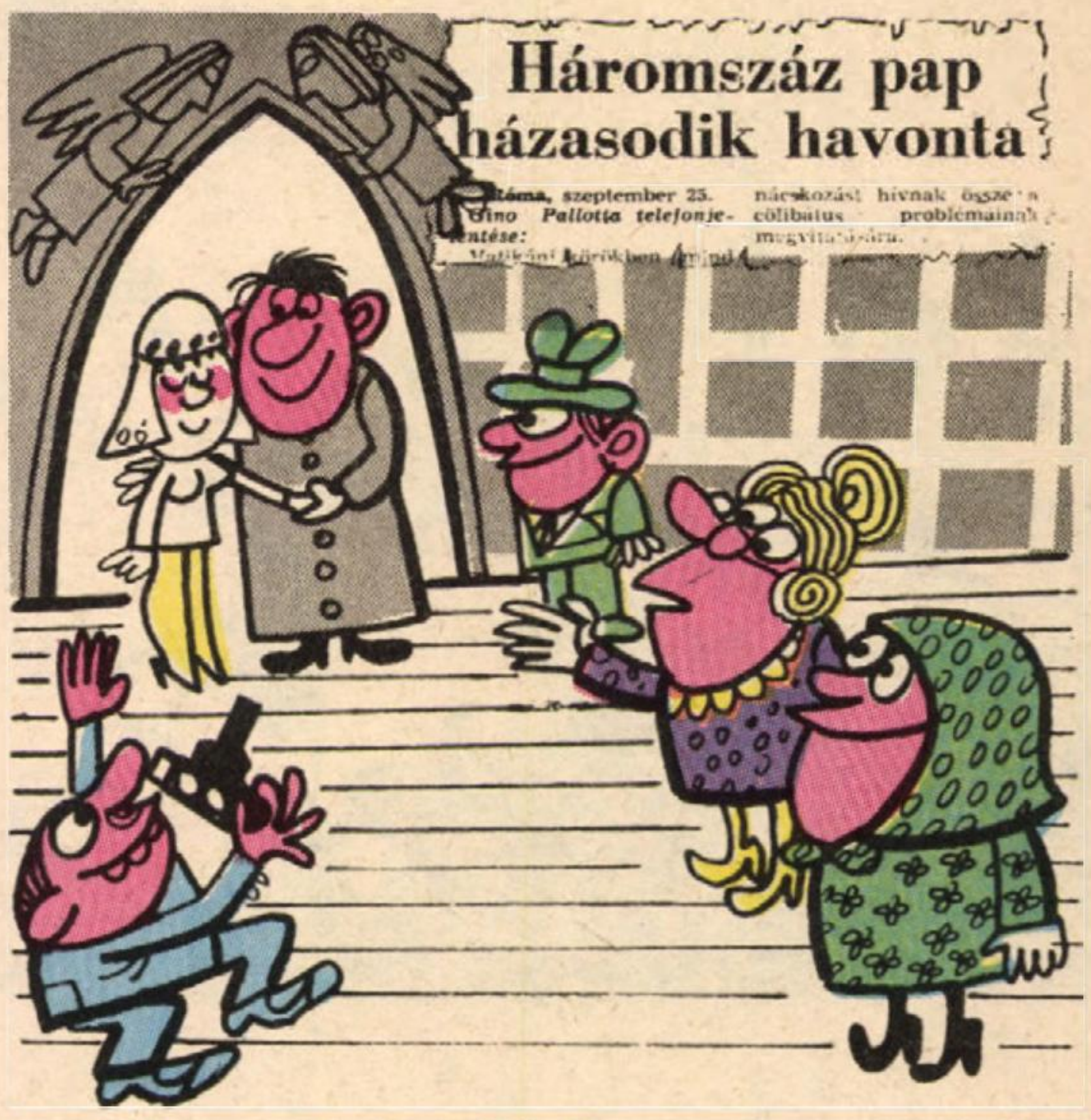
Háromszáz pap házasodik havonta

– Hát nem kedvesek? A menyasszony miniben, a vőlegény maxiban...

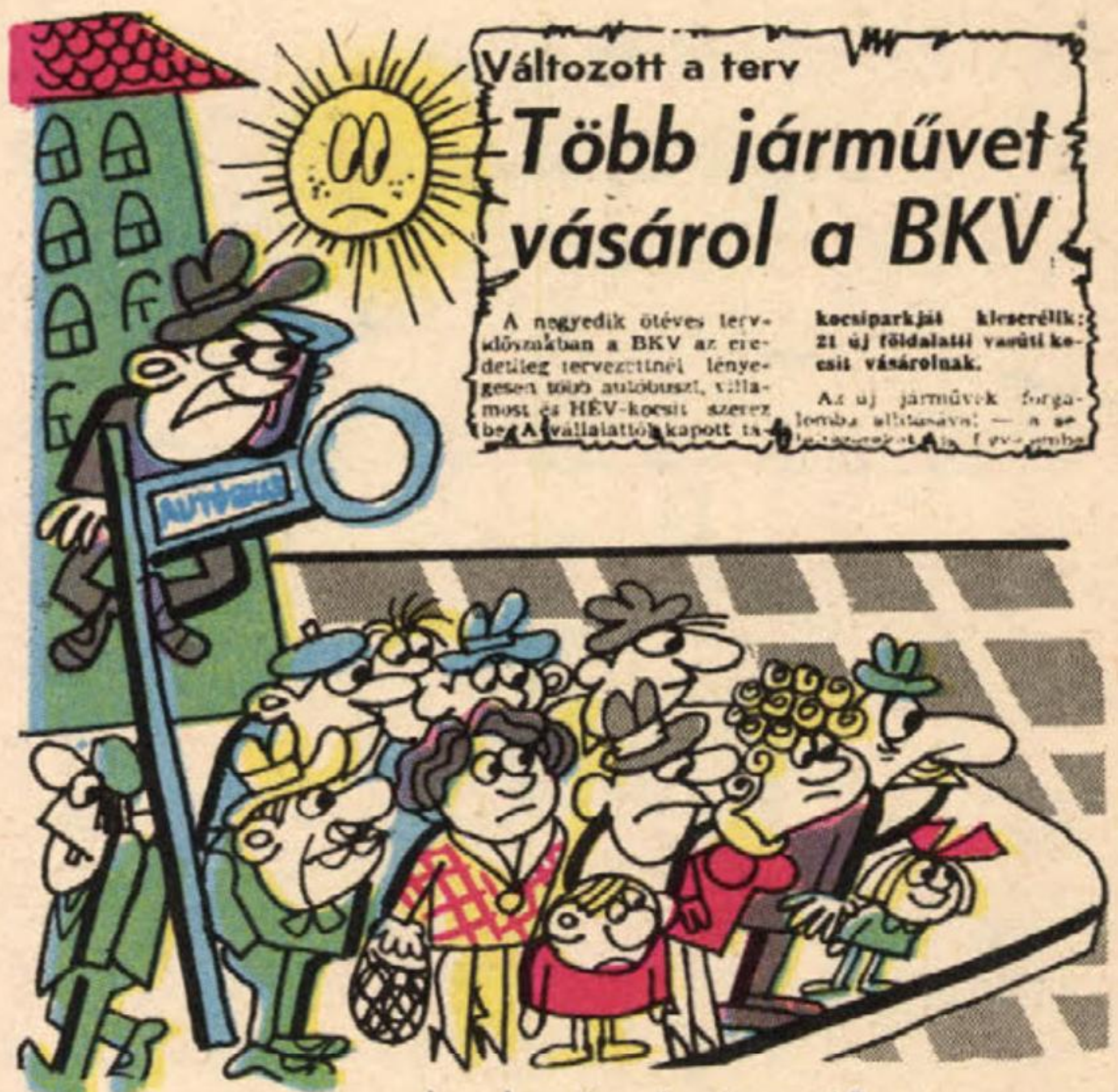
Változott a terv
Több járművet vásárol a BKV
AUTÓBUSZ

– ...de hová dugja el?

ZENEI CSEMEGE

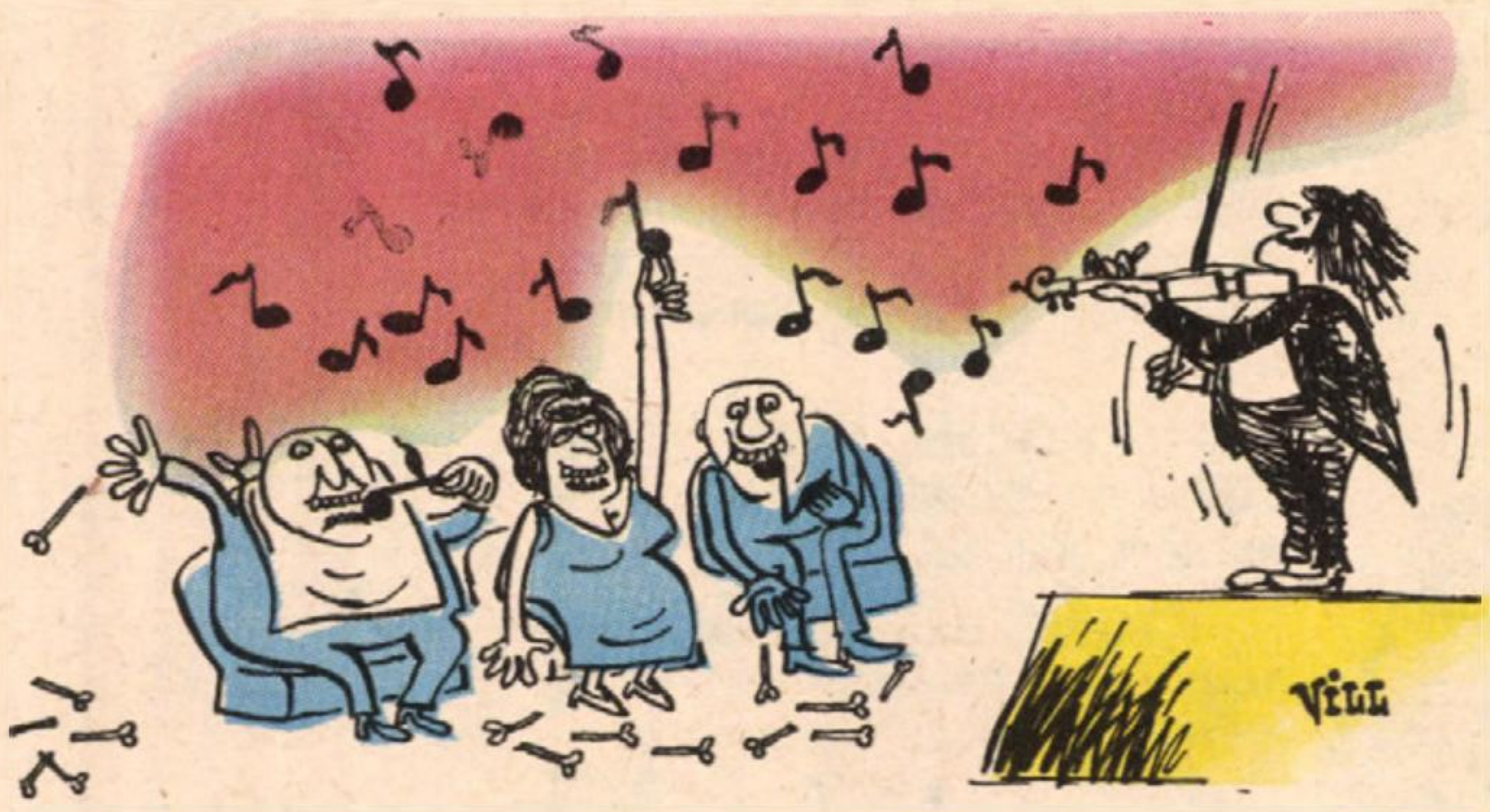

GAVALLÉR IFJÚ

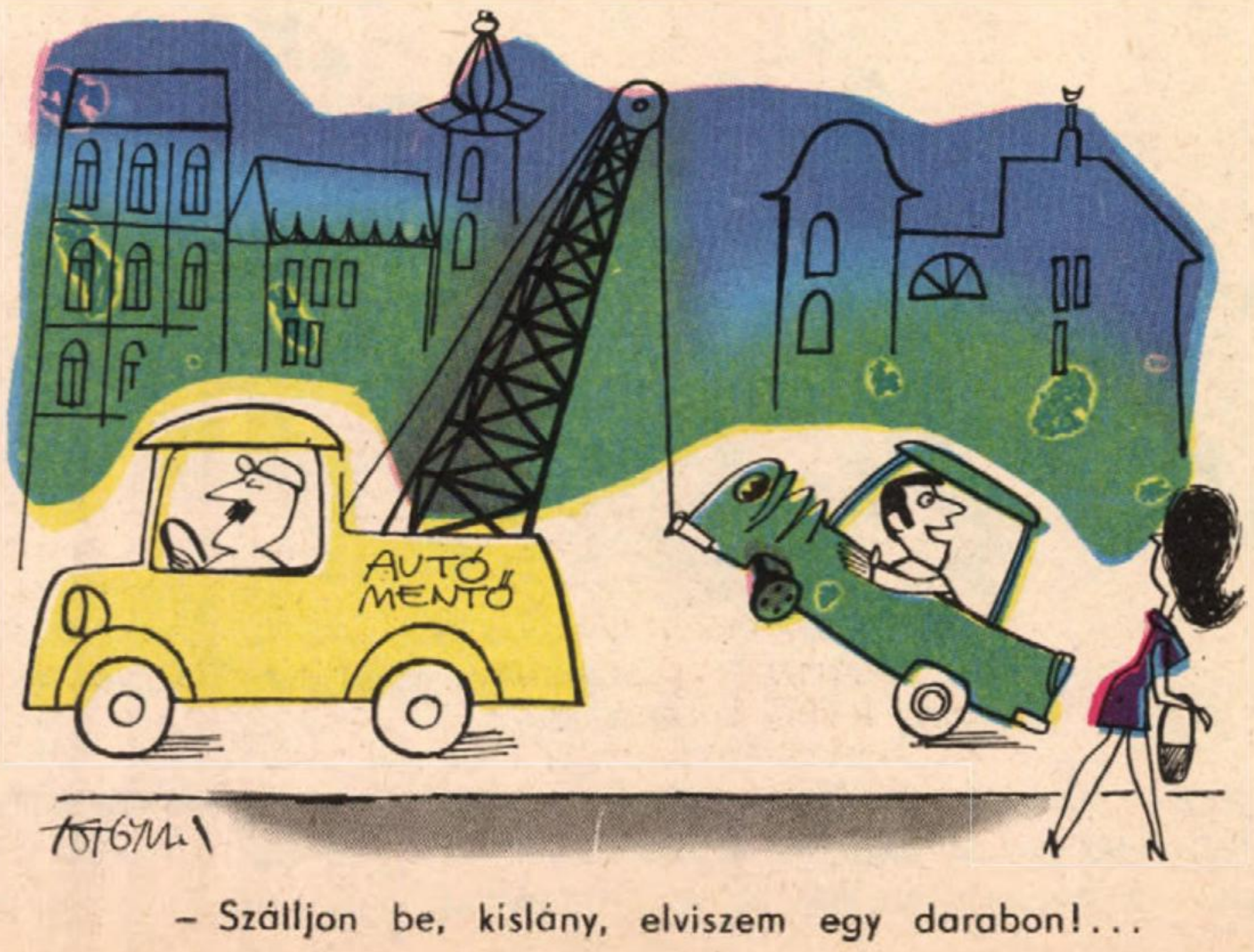
AUTÓ MENTŐ
ATGYAI

– Szálljon be, kislány, elviszem egy darabon!...

KÉP A JÖVŐBŐL

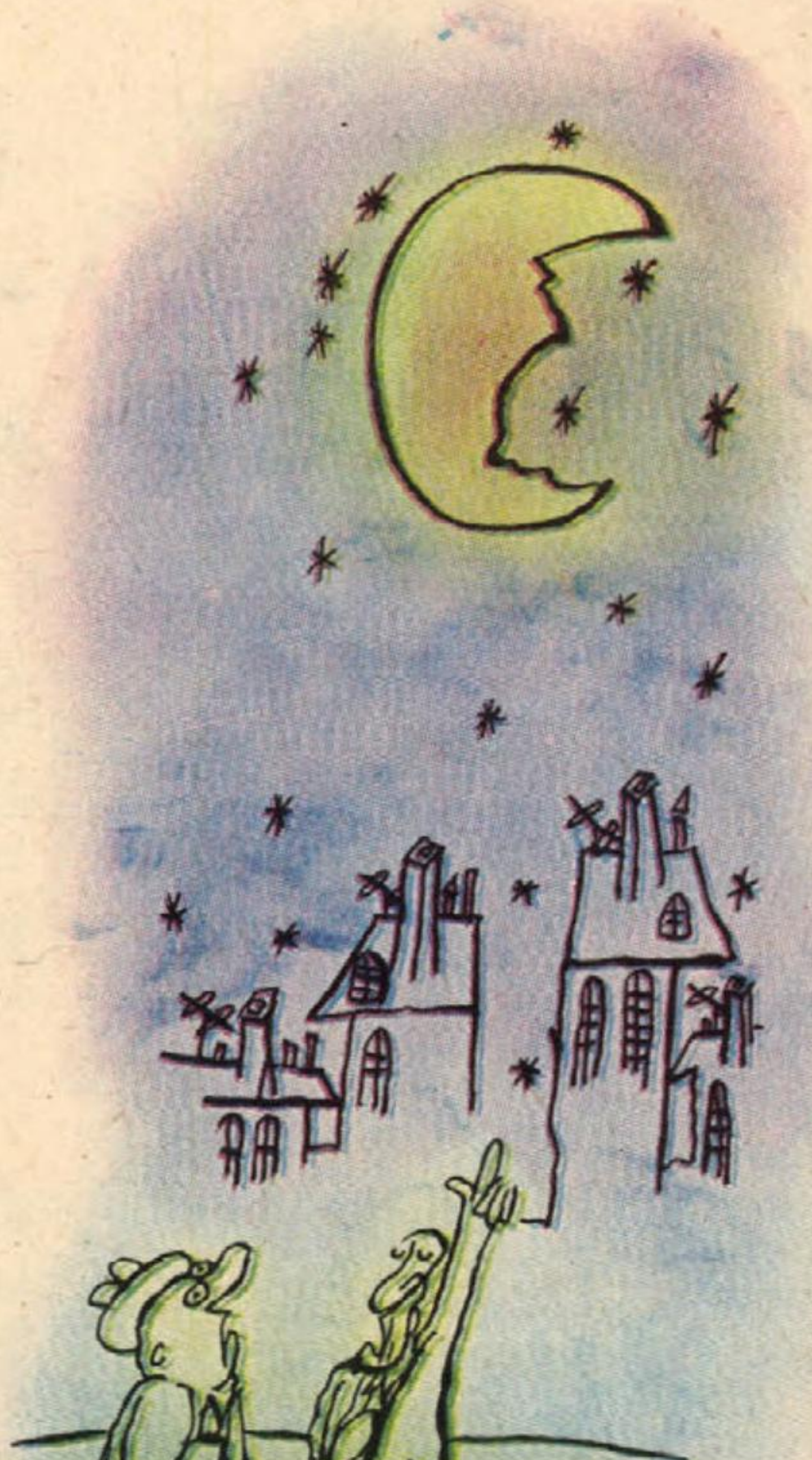
BALOGH JENŐ

– Ez az eredmény! Állandóan hordják a holdport a földre...

HATÁSVADÁSZAT

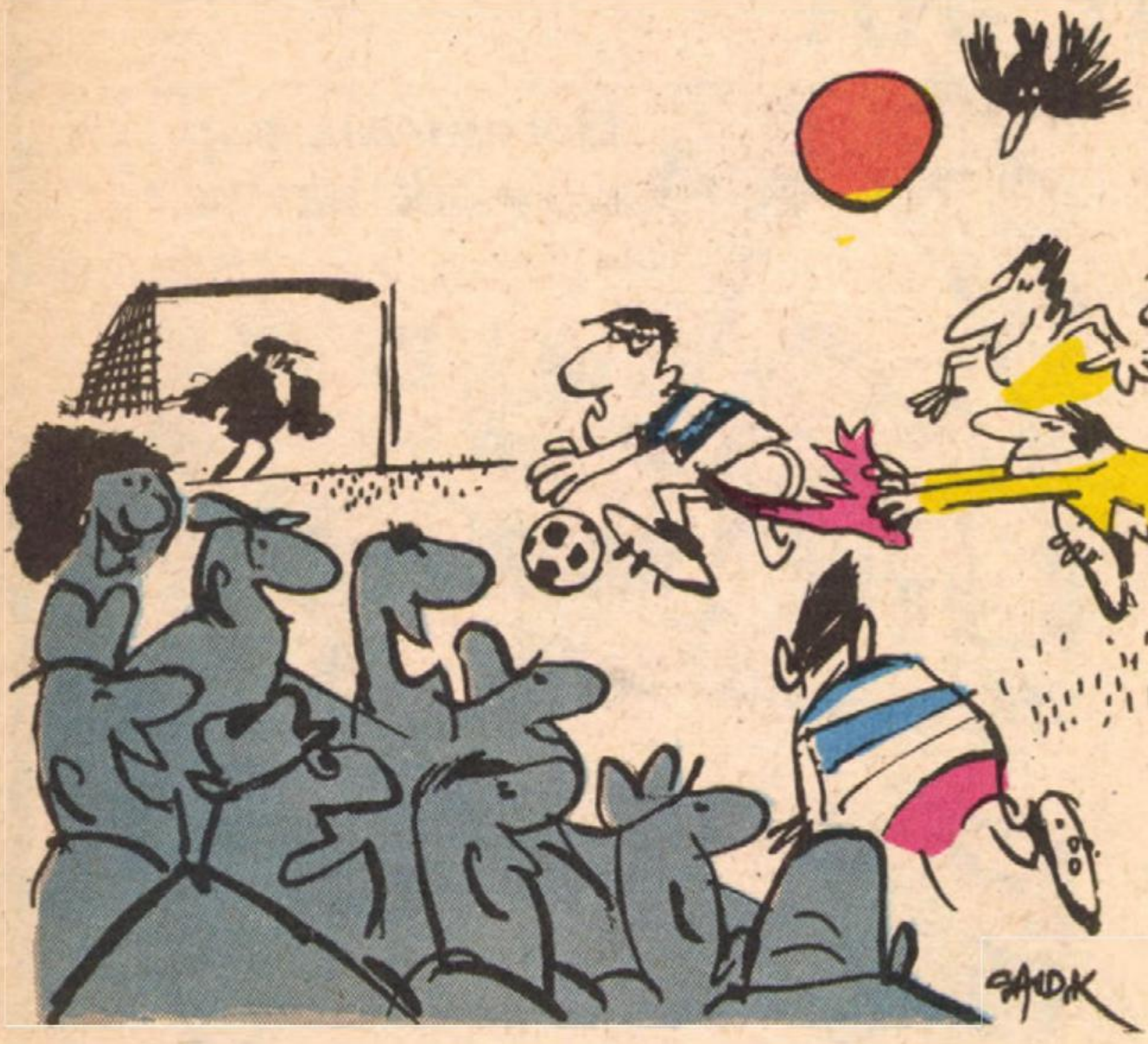

– A védelem ma megint a közönségnek játszik...

CSALÁDI NÉZETELTÉRÉS

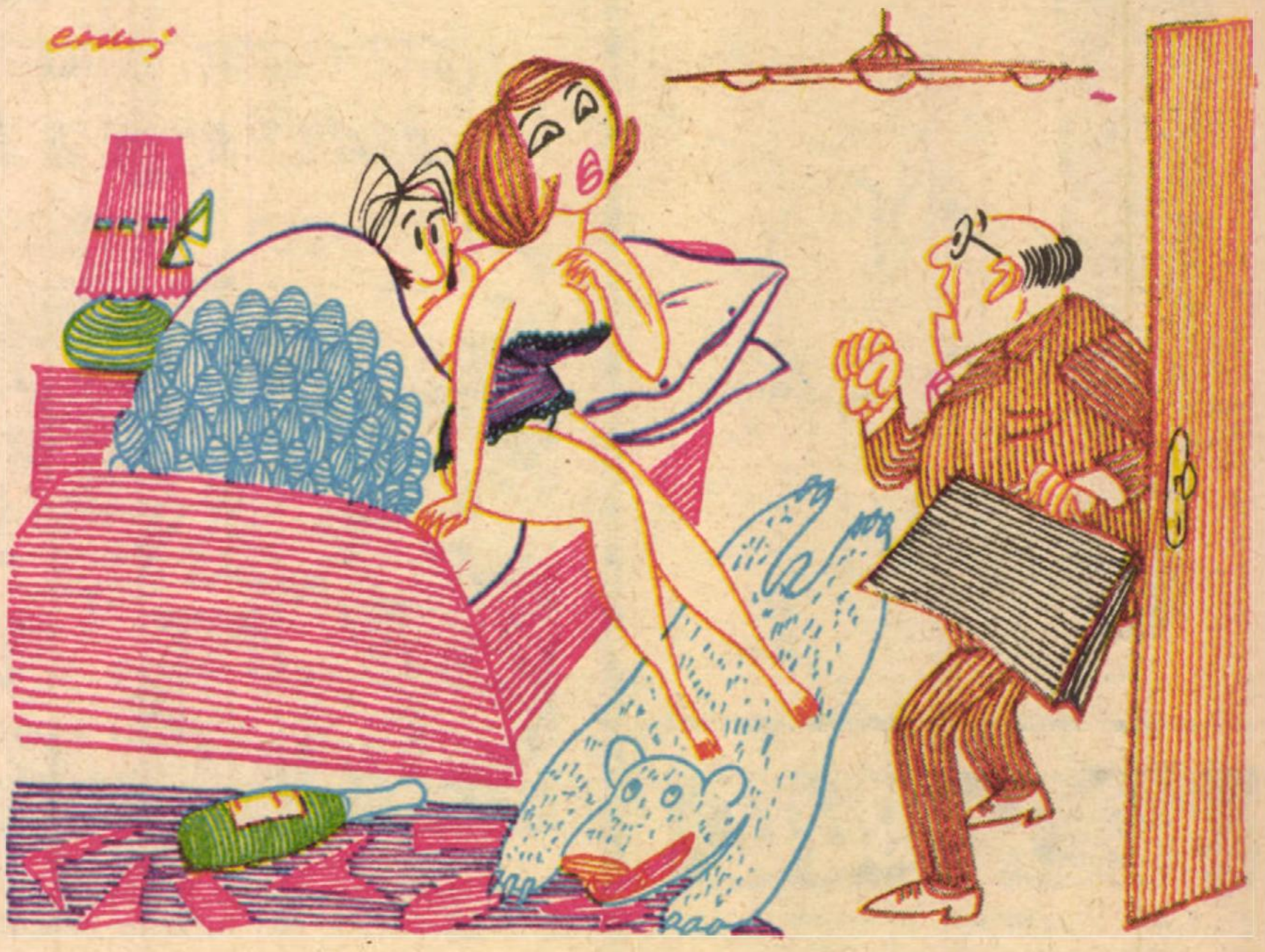

– Nem értelek, Dezső, ha filmen látsz ilyet, akkor a füledig ér a szád a boldogságtól.

MEGVAN AZ ÚJ KOCSI!

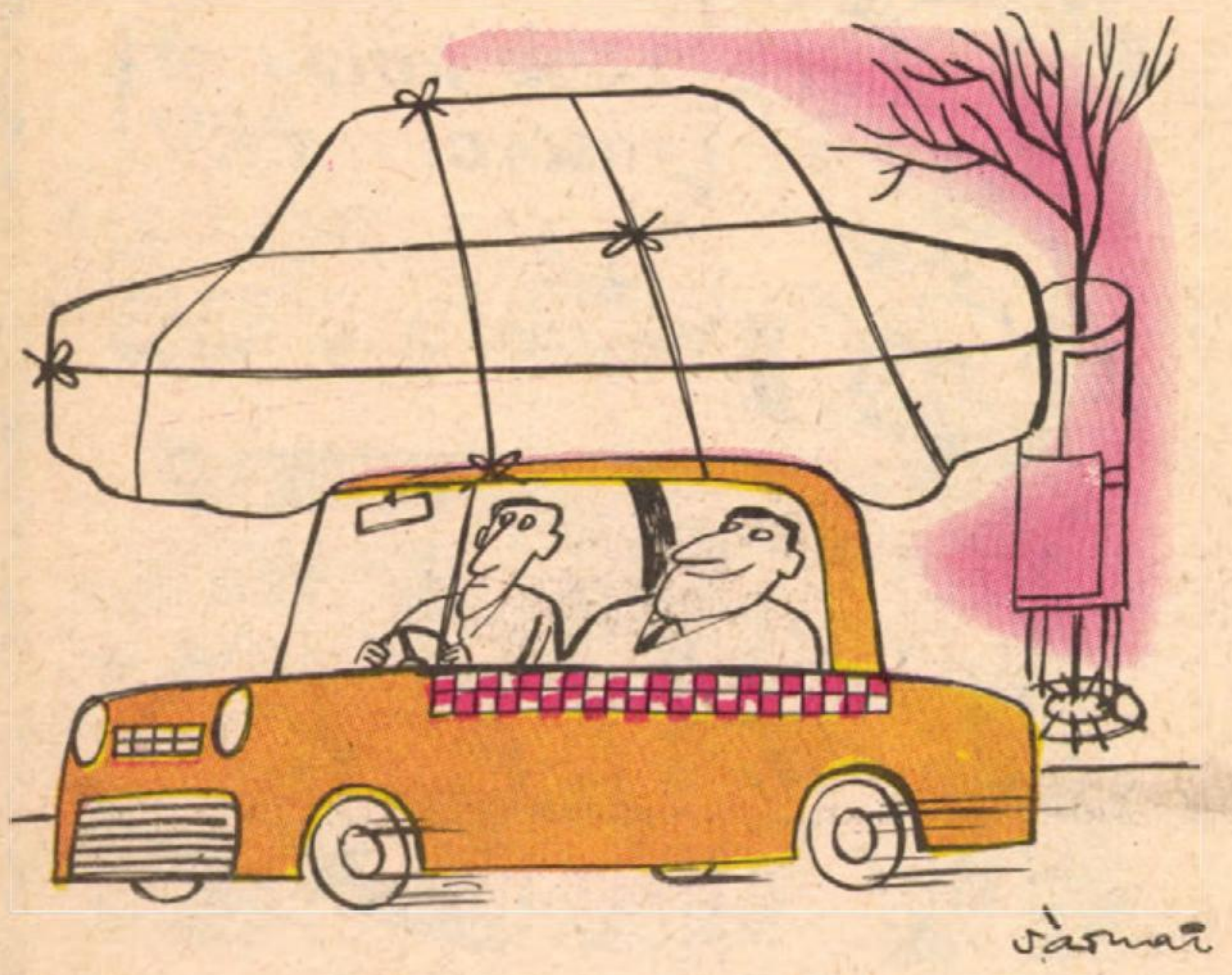

A hét legjobb vicce

A londoni „Sunday Express” minden héten közli az olvasók által beküldött viccek közül a legjobbat. A szerencsés győztes mindössze egy fontot kap, de hát az is pénz. Íme, két „legjobb” vicc:

Azt kérdezi a vendég a pincértől:

— Vadkacsa van?

— Nincs, uram — válaszol a pincér —, csak szelíd kacsánk van, de ha óhajtja, uram, megvadíthatjuk az ön számára!

*

Egy ló beüget a kocsmába, és egy korsó sört rendel fél deci konyakkal. A kocsmáros kihozza az italt, a ló megissza, majd így szól a kocsmároshoz:

— Gondolom, egy kissé különösnek találja, hogy egy ló sört rendel konyakkal.

— Egyáltalán nem! — hangzik a válasz. — Én is így szeretem.

KÉP A JÖVŐBŐL

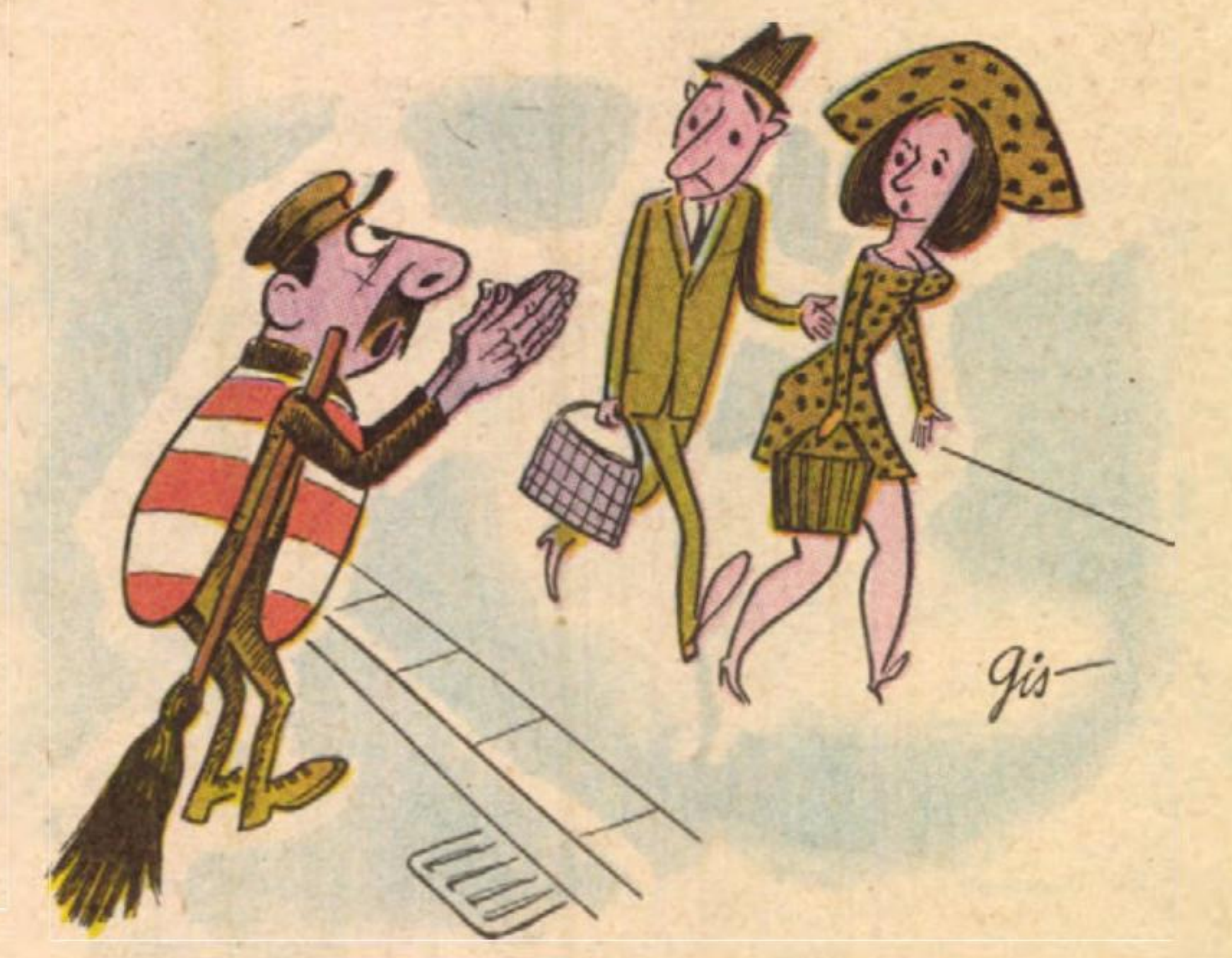

– Könyörgöm, szemeteljenek egy kicsit, mert elvesztem a kenyeremet!...

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

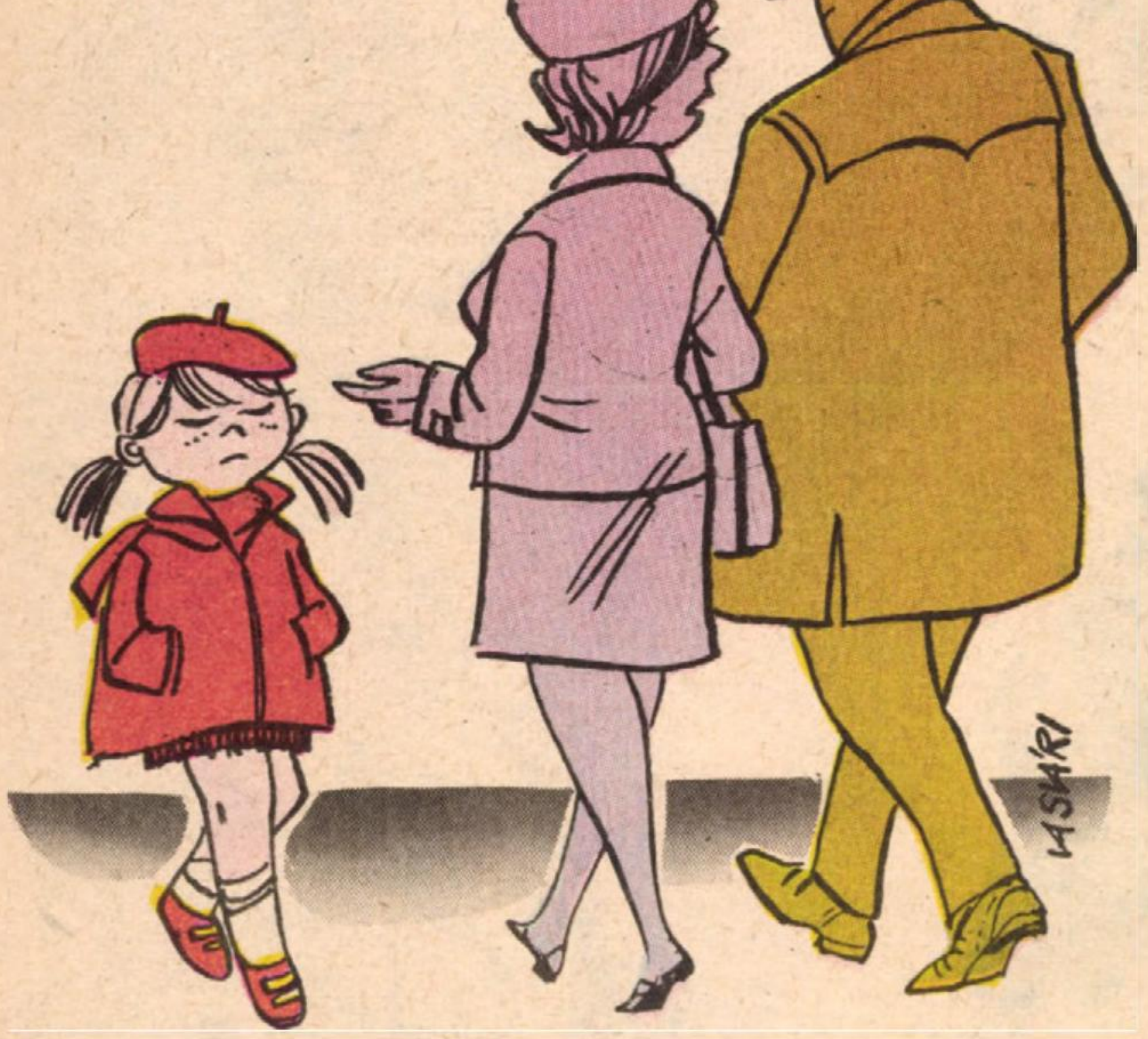

– Legalább visszaköszönnének ezek a srácok!

MÁZLI

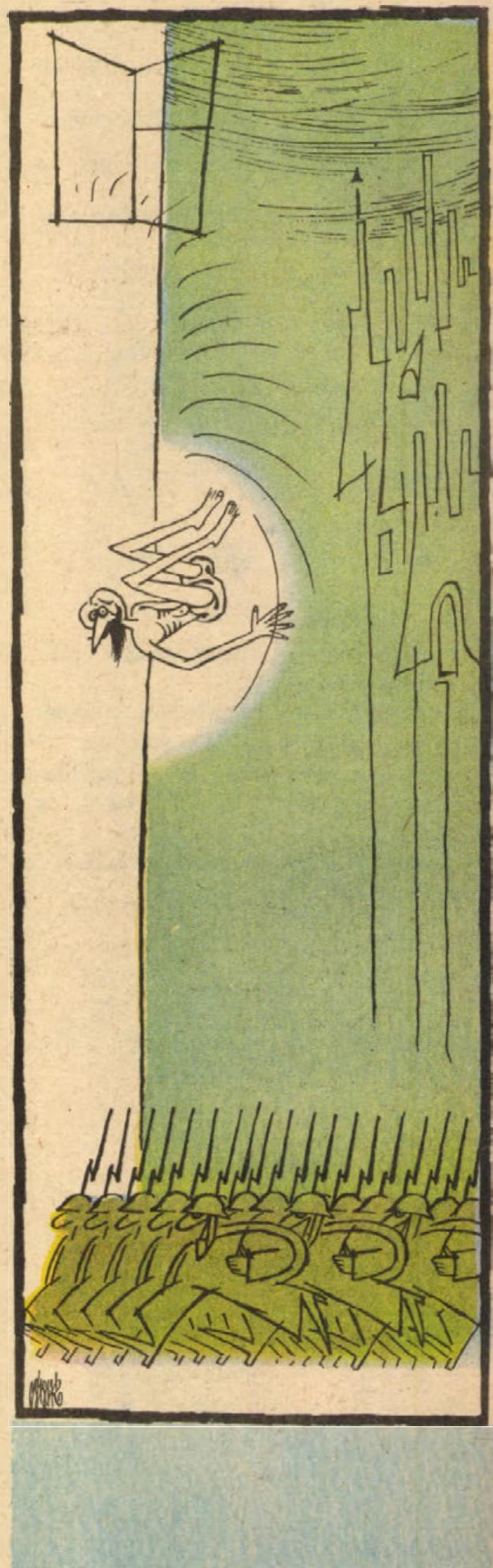

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.3873/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre